

Nam, cum periculi magnitudinē exprimere contenderet, declarat hæc loca navigationi minimè peruia extitisse:

Quoniam simul tabulâsque nauium & corpora virorum Maris vnde rapiunt, & ignis perniciosi procella.

Circa igitur Cyaneas non videtur ignis emitti; sed iuxta fretum, quo Sicilia ab Italia distinguitur, ab vtraque parte euaporatio, tum quod insula continuè ipsa flagrat, tum quod flammæ Ætnæ sæpe totam regionem permeant.

In Tarento solent interdum parentare Attridis, Æacidis, Tydidisque, & Laërtiadis: Agamemnoniadis autem, seorsimque die constituta, alia sacrificia agere, quibus mulieribus immolata tangere lege interdicitur.

Est & templum apud ipsos, Achillis.

Ferunt hunc locum olim Ionibus obtinentibus, Plion vocatum esse: verum postquam à Tarentinis inhabitari cœptus est, Heracliam: ceterum iam inde remotius, à primis incolis Sigium appellatum.

Apud Sybaritas aiunt Philoctetem coli, qui ex Troia profugus inhabitauit quæ vocantur mollia Crotoniadis, distantia à Troia, vt ferunt, centum viginti stadiis: ac Herculis arcus in Apollinis Halij templo consecrauit, quos per vim à Crotoniatis in Apollonium transfatosferunt.

Aiunt iis in locis mortuum esse auxilia ferentem Rhodiis, qui cum Tlepolemo ad ea loca delati, contra incolas depugnant.

Circa Italiam, quam Calabriam vocant, iuxta Metapontum aiunt Mineræ Græcæ templum extare, inque eo Epei, qui & nomen imposuit, instrumenta reposita, quæ ad equi Duriani fabricam compararat: Mineruam enim in somnis visam, hæc vt opera consecraret, flagitasse; cumque exitus difficultate impediretur, loca implicitum enauigare non potuisse.

Vnde Mineræ Græcæ hodie fanum appellatur.

Ferunt & circa Dauniæ locum, templum esse Mineræ Achaicæ, in quo secures æreæ, armæque cum Diomedis tum sociorum eius collocata sint. Aiunt

Ἰῆς Ἀχαιῶν καλυμμένον, ὃ ᾧ δὴ [χ] πελέκεις χαλκοῖς καὶ ὀπλατῆν Διομήδους ἐπίρρων ἄντ

Α ποῖς τόποις μῦθ' ἔχει χρωμένοι. πλὴν γὰρ διεχέρας τῆς κινδύου ἐμφανίζοντα, λέγαν ὅτι οὐκ ἔστι παρὰ πλοῦσαι τὸν τόπον.

Ἀλλὰ δὲ ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα οὐνοσ. μ. φώτων

Κύμαθ' ἀλὸς φορέουσι, πρὸς τ' ὄλεσθ' οὐέλλα.

Ἐπεὶ μὲν οὖν τὰς Κυανέας οὐ λέγεται πῦρ ἀναπέμπειν. Ἐπεὶ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν ἀφ' ἡλαμβαόντα πλὴν Σικελίας ἐφ' ἑκάτερα κειμένων τῆν τῆς πρὸς διαφουσημῆς ἔ τῆς τε ἰήσου σῶμεχῶς κρομόνης, ἔ τῆ ἔπει πλὴν Αἰτνίω ῥόυματος πολλακίς πλὴν γὰρ ἐν ὅτι δεδραμμηκότος.

Ἐν Ταραντὶ εἰαγίζθη κατὰ ἵνας χερόνους φασὶν Ἀτρείδαος καὶ Τυδείδαος ἔ Αἰακίδαος καὶ Λαερτιάδαος καὶ Ἀγαμεμνονίδαος δὲ χερεῖς θυσιάσ' ὅτι περὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἰδίᾳ. ἐν ἣ νόμιμοι εἶ) ταῖς γυναιξί, μὴ γάσσασαι τ' ἐκείνοις θυομύων. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως νεῶς πρὸ αὐτοῖς. λέγεται δὲ, μὲν δὲ * πρὸς ἀλαβῆν τοῖς Τα

ερσίνιοις, Ἡρακλῆα τὸν τόπον καλεῖσθαι ὄντιν ἔνι καποιχρόσιν ἐν δὲ πῆς ἀνω χερόνους τῆν Ἰώνων κατεχόντων, Πλήθον ἐπὶ ἣ ἐκείνων ἐμπροσθεν ἔσθ' ὅτι κατεχόντων αὐτῶν, Σίγηθον ὀνομάσθαι. Παρὰ δὲ τοῖς Συβαρείταις λέγεται Φιλοκτήτην ἱμασθαι καποικῆσαι γὰρ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ ἀνακομίσθαι τὰ καλυμμένα

μαλακὰ τῆς * Κροτωνιάδος, ἃ φασὶν ἀπέχθ' ἑκατὸν εἴκοσι σταδίων, ἔ ἀναθεῖναι ἰσοροδοῖ τὰ τόξα τὰ Ἡρακλῆα αὐτὸν εἰς δὲ τῆ Ἀπολλωνοσ ἔ

Αλίου. ἐκείθεν δὲ φασὶ τοῖς Κροτωνιάταις κατὰ ὅτι χερεῖται ἀναθεῖναι αὐτὰ εἰς δὲ Ἀπολλωνιον δὲ πρὸ αὐτοῖς. λέγεται δὲ καὶ τελευτήσθαι ἐκεί καίσθαι αὐτὸν πρὸ τὸν πορθμὸν τὸν Συβαριν, βοηθήσθαι Ροδίοις τοῖς μὲν Τληπολέμου εἰς τοῖς ἐκεί τοῖς ἀπενεχθεῖσι, καὶ κατὰ τὴν σινάφασιν πρὸς τοῖς ἐνοικοῦσας [τῆν βαρβαρῶν] ἐκείνῳ πλὴν γὰρ ἐν. Περὶ δὲ * πλὴν Ἰταλίας τῆ καλυμμένῳ Καλαβείᾳ, εἰ γὰρ Μεταπόντου, Ἀθιωσῆσθ' εἶ) φασὶν Ἑλληνίας, ἐνθα τὰ τῆ Ἐπειοῦ λέγουσιν ὄργανα ἀνακεῖσθ', ἃ εἰς τὸν Δούρειον ἵππον ἐποίησεν, ἐκείνῳ πλὴν ἐπιρρυνμίαν ὅτι γέντος. φασὶν ἔσθ' ὅτι κατὰ τὴν Αθιωσῆσθ' τὸν ὕπνον ἀξιοῦ ἀναθεῖναι * τὰ ὄργανα, καὶ ἀφ' ἧ τῆσ' βραδυτέρας τυγχόνοντα τῆσ' ἀναγωγῆς, εἰλθέσθ' ἐν τῶ τόπῳ, μὴ διωάμενον ἐκ πλοῦσαι ὅθεν Ἑλληνίας Ἀθιωσῆσθ' ἰσοροδοῖ πρὸς ἀλαβῆσθ'. λέγεται δὲ ἔπει τὸν ὄνομαζόμενον τῆσ' Δαυνίας τὸν πόν. ἰσοροδοῖ εἶ) Ἀθιωσῆσθ' Ἀχαιῶν καλυμμένον, ὃ ᾧ δὴ [χ] πελέκεις χαλκοῖς καὶ ὀπλατῆν Διομήδους ἐπίρρων ἄντ

For. ὄλεσθ' καλῆ

Malim, Κροτωνιάδος

Quidam; τῆς Ἰταλίας.

γρ. τὰ ὄργανα

ἀνακεῖσθαι. ἐν τούτῳ τὰς τὸ πῶ φαίνε^{τῆ} κώ-
 νας οἱ τοῖς ἀφ' κρουμύροις τῆ Ἑλλήνων οὐκ ἀδι-
 κροῦσιν, ἀλλὰ σαύροισιν ὡς τῶ τοῖς σκυνηγῶσι τοῖς.
 πρῶτες δὲ οἱ Δαῦνοι ἐ πλησιόχωροι * αὐτοῖς
 μελανήμονοσι ἐ ἀδρες καὶ γυναικες, διὰ τού-
 τῳ (ὡς ἔοικε) τὴν αἰτίαν. τὰς γὰρ Τραάδας
 τὰς ληφθείσας αἰχμαλώτοις, καὶ εἰς ἐκείνοις τοῖς
 τόποις ἀφικουμύρας, διαλαβηθείσας μὴ περὶ
 δουλείας τύχασιν ὑπὸ τῆ ἐν ταῖς πατρίσι παροῦ-
 σιν ἰσχυροῦσιν τοῖς Ἀγαθοῖς γυναικῶν, λέγεται τὰς
 ταῖς αὐτῶν ἐμπαρῆσαι, ἢ ἅμα μὲν τῆ παροδο-
 κωμύρων δουλείας ἐκφυγῶσιν, ἅμα δὲ ὅπως
 μετ' ἐκείνων μὲν ἀνακαθέντων στωαρμο-
 δεῖσαι, καὶ τῶσιν αὐτοῖς ἀδρες. πρῶτον δὲ καὶ τὰς
 ποιητῆ καλῶς πεφρασαι περὶ αὐτῶν. ἐλκεσιπέ-
 πλοισι γὰρ καὶ βαθυκόλοισι * ἐκείνας, ὡς ἔοι-
 κεν, ἰδῆν ὄσιν. Ἐν δὲ τοῖς Πυθαγόρειοις εἰ^{τῆ} φα-
 σιν Ἀρτεμίδος ἱερόν, ἐν ᾧ τὴν διανομασμένην
 ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις χαλκῶν ἔλικε ἀνακεῖσθαι
 λέγουσιν, ἔχουσιν ὀπίγραμμα, Διομύ-
 δης Ἀρτεμίδι. μυθολογῆται ὅτι ἐκείνοι ἐλάφω
 περὶ τὸν τράχηλον περικεῖται, τὴν ὅτι περικεῖται
 ἐ τῆ τὸν ἔσπον δὲ εἰσοκρουμύρων ὑπὸ Ἀγαθο-
 κλέους ὑφ' ἑρῶν, τῆ βασιλεως Σικελιωτῶν, εἰς τὸ
 τῆ Διὸς ἱερόν ἀνατεθειμένη φασιν. Ἐν τῆ ἀ-
 κροῦ τῆς Σικελίας τῆ καλουμένη Πελωριάδι,
 ἑσπέρῳ γινεσθαι κρόνον, ὡς τε περὶ τῶσιν μὲν τῆ
 ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις κατοικουμένων Ἑλλήνων,
 μὴ γινεσθαι ποῖον τί ὄσιν τῶ ἀμύθος. ὅτι ὅτι Γε-
 λωριάδος ἀμύθος κατοικουμένην μεγάλης *
 τοῖς βουλομύροις, καὶ τῆ τῆ εἰρηνῶ ὄσιν τῆς τρω-
 μύρας ἐ τῆ σκίωας ἐκ κρόκου καὶ τῶσιν ἀλάξιν.
 Φησὶν εἰ^{τῆ} ὁ Πολύκριτος ὁ παρ Σικελικῆ γινεσθαι
 φῶς ἐλ' ἔπεισιν, ἐν τίνι τὸ πῶ τῆς μεσογείου, λί-
 μνιον τῆ ἔχον ὄσιν ἀσπίδος ὄσιν μετῶ. τῆ τὸ δὲ
 ἔχον ὕδωρ ἀφ' αὐτοῦ μὲν, * μικρῶ ὅτι ἰσπερῶτε-
 ροι. εἰς τῆ τῶ εἰς τῆς εἰς τῆ, λούσασθαι χεῖρας
 ἔχον, αὐξέσθαι εἰς ὄσιν. εἰς ὅτι καὶ * δούτερον,
 μᾶλλον πλατύνεσθαι. ὅτι ὅτι πέρασ εἰς εἰς ποιε-
 κοιτα ἀδραν ὑποδοχῆν μείζον ἰσπερῶν διδυ-
 ρῶεσθαι. ἐπειδὴ ὅτι τῆ τῶν τῆ ἀειθμῶν λάβη, ἐκ
 βαθοῖς πάλιν ἀειθμῶν, ἐκβάλλει μετῶρα παρ
 σῶματα τῆ λουομύρων ἔξω ὅτι ὄσιν ἑδάφος. ὡς δὲ
 αὐ τῆ τῶ γινεσθαι, εἰς τὸ ἀρχαῖον πάλιν γῆμα τῆς
 περὶ μετῶ καὶ τῶσιν. ἢ μόνον ὅτι ἀειθμῶν
 τῆ τῶ περὶ αὐτὸ γινεσθαι, ἀλλὰ καὶ εἰς τῆ τῶ τῶ
 εἰς τῆ, ὄσιν αὐτὸ πάσιν. Ἐν τῆ τῆ ὀπίγραψαι τῆ
 Καρχηδονίων φασὶν ὄσιν εἰ^{τῆ} ὄσιν καλεῖται Γάριον,
 πρῶτον δαπῆς μὲν ὕλης γέμον, πολλοῖς ὅτι ἔχοντε-
 περικουμύρων ἀμύθος. ὡς τε τοῖς σκυνηγῶσι τοῖς ὅτι πολὺ μετῶρα μὲν ὄσιν τῆ δὲ ὄσιν αὐτῶ.

A & isthic canes esse, qui venientes Graecos iniuria nulla imperant, sed tanquam familiarissimis blandiantur.

B Potro omnes Daunij accolæque tam viri quàm fœminæ atratis tantùm vestibus vtuntur, ea nimirum de causa, quòd Troianæ mulieres dum captivæ ad ea loca essent traductæ, metuentes ne grauem seruitutem sub mulieribus Græcis experirentur, (nam tum ea loca inhabitabant,) naues incenderunt, tum vt iugum seruile effugerent, tum vt viros, manendi necessitate imposita detinerent.

Vnde rectè à Poëta dictum est, Peplatahentes, profundisque sinibus illas videre, vt apparet, isthic licet.

In Peucectinis Dianæ templum est, in quo locatum est celebre illud xreum fertum, inscriptione hac insignitum, Diomedes Dianæ.

C Id fabulantur ab eo collo ceruino applicitum acceuisse, itaque deinceps hoc pacto inuentum, ab Agathocle Siculorum rege, in Iouis templo locatum.

In Peloro Siciliæ promontorio tanta copia prouenit crocus, vt à quibusdam etiam inquilinis Græcis flos cuiusmodi sit haud internoscatur: curribus magnis hunc comportant, quibus libitum est. Tum verò strata ex eo scenasque construunt.

D Polycritus, rerum Sicularum scriptor, loco mediterraneo stagnum esse ait ambitu suo scutum nihil excedens, aqua resplendente quidem, sed turbulentiore nonnihil: in quem si quis lauandi gratia ingrediatur, in latum extendi. quòd si iteret, amplius dilatari, adeo vt amplificatum spatium quinquaginta etiam viros capiat. verùm ad eam iam mensuram diffusum ex imo intumescere, corporaque lauantum in sublimè rapta foras in pavementum sternere, ac mox ad veteris angustia spatium contrahi. Atque id non solum humanis corporibus, sed quadrupedibus etiam ingressis vsu venire perhibent.

E In Carthaginensium ditone, ferunt, montem Comium cum omnigena rerum materia, cum in primis variegatis floribus refertum esse. Vnde contigua loca sua uolentia participant,

γρ. αὐτῶν

γρ. κἀκεῖναι

γρ. τοῖς βουλομύροις

γρ. σὺ μικρῶ

Quidam, αὐτῶν

viatoribus respirationem gratissimam reddunt.

Iuxta autem fontem oleo fluentem esse, ac odore, cedri guttis non ab- simili. Verum, vt inquit, tantum imperitos naturæ eius oportet accedere: quibus aded copiosè scaturit oleum vt hauriri etiam queat.

Iuxta cum fontem sponte natam pe- tram ferunt iusta magnitudine, ex qua ferunt, caloribus æstiuus, ignis flam- mam exilire, hyeme autem aquæ vo- raginem effundi.

Sic & duos coruos ad Iouis templum assiduos extitisse, neque aliò vsquam euo- lasse tradunt.

Fertur & circa Scythas Medóisque, Thraciæ fluuium, quem Pontum vocant, lapides deferre ardentes, con- traria omnino natura prunis ligneis, quippe qui agitati sufflatique restin- guantur, aquis autem resperfi exardescant resplendeantque.

Cæterum vltis, quemadmodum bi- tumini, aded grauis fætor est, vt reptilia penitus omnia è locis iis abigat. Esse aiunt apud illos locum quemdam non exiguum, ad minus stadiorum vi- ginti amplitudine, vbi hordeum pro- uenit, quod nulli animantium generi, nisi homini tantum, sit esui. Nam equi bouesque ab eo abstinent, tum etiam canes & sues vitant: vt ne excrementa quidem hominum hordeo vescentium degustent, quippe quæ ipsis vorata cer- tum interitum adferant.

In Scotusis Thessaliæ, fonticulum ef- fe aiunt, vnde aqua defluens vulnera conuulsionésque cum hominum tum iu- mentorum sanat, lignaque injecta, si fissæ, non etiam contracta, fuerint, glu- tinat, & coniungit.

Circa Thraciam quæ supra Amphi- polim sita est, rem monstrosam & mi- rabilem iam antè ignaris videri tradunt. Eredientes enim pueri ex pagis agrif- que finitimis, ope accipitrum aucupan- tur; locum enim opportunum nacti, accipitres nomine appellatos aduocant, qui statim ad vocem auditam parent, prædámque agentes in vepres iuxta ituunt, vbi fustibus ligneis aues percu- tiunt pueri, & apprehendunt. Quin- etiam, quod magis fortassis mirere,

eis τοὺς θάμνοισι, ὅπου αὐτοῖς οἱ παῖδες ξύλοις τύπτοιτες λαμβάνουσιν. ὃ ὅτι πρώτων ἀνὸ μάλιστά τις

A ἡδίστην πινά τοῖς ὀδοιποροῦσι παρὰ ἑσθλήν τιλὸν ἀραπνοῦν. παρὰ δὲ τῆτον τὸν τόπον κριωῖον ἐλαίου φασὶν εἶναι, ἢ ὅσμιλὸν ἔχον τὸ κέδρον τοῖς * ἀποπίσμασιν ὀμοίαι. δὴν δὲ φασι τὸ παρὰ τὸν. Fort. ἀπο- πείσμασι, Sylb.

τὰ παρὰ αὐτὴν, ἀγροῦν καὶ τούτου γινόμενον, πλεον ἀμαβλύζην αὐτὴν τὸ ἐλαίου, ὥστε ἀσ- φαλὰς εὐρέαται. Φασι δὲ ταύτης τῆς κρή- νης πλησίον εἶναι ἕνα πέτραν καὶ ἄσφου, μεγὰ- λίου τὰ μεγέθη. * ταύτης οὖν λέγουσιν, ἐπει- δὴν μὴ ἦ ἡρεσ, φλόγα * ἀμαπίσθη πυρρός. Melius ταύτης & mox. ἀμα- πείσθη

B χημῶνος δὲ ἄγροῦ, ἐκ τῆ αὐτῆ τὸ πού κρου- νὸν ὕδατος αἰαράσθη, ἕτω ψυχρόν, ὥστε χόρι- σμβαλλόμενον, μὴ δὲν ἀφαιρέθῃ. καὶ τῆτο φα- σιν ὅτι ἀποκρυφον εὐδὲ μικρὸν χρόνον φαίνε- σθαι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ πύρ αἰεταί τιλὸν ἡρείας ὄλιον, τὸ ὅτι ὕδαρ πρῶτα τὸν χημῶνα. Λέγεται δὲ καὶ αὐτὸ τὴν * Σιντήν καὶ Μαυδῶν γῶσαν κα- Sic legen- dum, ex Stephano qui hunc locum ci- tat.

λουόμενον τῆς Θεσσαλίας, ποταμὸν ἕνα Γόντον παρὰ ἑσθλήν, ἐν ᾧ καὶ αὐτὰ φέρεται ἕνα ἀλίου λίθου ἀκρότητα, καὶ τρωαστίον πάροισι τοῖς ἐκ τῆν ξύλων ἀφαιρέθῃ. ῥίπτιζόμενοι γὰρ, σθένειω- ται τὰ χέως ὕδασι ὅτι ῥαγόμενοι, αἰαλάμπαισι δὲ ἀμαπτοῖσι καὶ ἄλιον. τὰ ἀπλησία δὲ ἀσ- φητόν, ὅτι κριωῖον, καὶ ποικρὸν ὀσμίλὸν οὐτὼ καὶ ῥιμεῖαι ἔχουσιν, ὥστε μὴ δὲν τῆν ἔρπει τῆν ὑποκρῖθῃ ἐν τῶν κριωῖων αὐτῶν.

C Εἶναι δὲ φασι δὲ τὸ πού ἕνα πρῶτον αὐτοῖς ἔλαιον μικρὸν, ἀλλ' ὡς αὐτὸ εἶκοσι πού σαδίων, ὅς φέρθῃ κειθάς, αἷς οἱ μὴ ἀφαιρέθῃ χημῶνα, οἱ δὲ ἵπποι καὶ βόες ὅτι ἔθελουσιν αὐτὰς ἐσθλήν, ἔθ' ἄλλο ὄσθεν. ἀλλ' ὄσθεν τῆν ὕδαν ὄσθεν τῆν κριωῖον ὄσθεν- μία τολμῆ γὰρ σαδίων τῆς κριωῖου τῆν ἀφαιρέ- πων, οἱ τίνες δὲ ἐκ τῆ κριωῖον τούτων μάλα φα- γόντες ἢ εὐτόν, ἀφοδοῦσσι, τὰ ἐσθλήν.

Εἶναι δὲ φασι δὲ τὸ πού ἕνα πρῶτον αὐτοῖς ἔλαιον μικρὸν, ἀλλ' ὡς αὐτὸ εἶκοσι πού σαδίων, ὅς φέρθῃ κειθάς, αἷς οἱ μὴ ἀφαιρέθῃ χημῶνα, οἱ δὲ ἵπποι καὶ βόες ὅτι ἔθελουσιν αὐτὰς ἐσθλήν, ἔθ' ἄλλο ὄσθεν. ἀλλ' ὄσθεν τῆν ὕδαν ὄσθεν τῆν κριωῖον ὄσθεν- μία τολμῆ γὰρ σαδίων τῆς κριωῖου τῆν ἀφαιρέ- πων, οἱ τίνες δὲ ἐκ τῆ κριωῖον τούτων μάλα φα- γόντες ἢ εὐτόν, ἀφοδοῦσσι, τὰ ἐσθλήν.

D Ἐν ἃ σκοπούσας τῆς Θεσσαλίας φασὶν εἶναι κριωῖον τι μικρὸν, ὅσθεν καὶ ῥῆ τριούτον ὕδαρ, ὃ τὰ μὴ ἐλκεν δὲ θλάσματα τὰ χέως ὑγίνα ποιῆ καὶ τῆν ἀφαιρέθῃ καὶ τῆν ὑποκρῖθῃ. ἔαθ δὲ τις ξύλων μὴ πρῶτα πασι σιωπείσας, ἀλλὰ χέως ἐμβόθῃ, συμφύσει, καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ καθί- σαται. Περί τῆν Θεσσαλίαν τιλὸν ὑπὸ Ἀμ- Hist. 1. 9. Φιπόλεως, φασι γίνεσθαι τι τερατιώδες καὶ ἀπίστον C. 36.

τοῖς μὴ τερατιώδεις. ἔξόντες γὰρ οἱ παῖδες ἐκ τῆ κριωῖον, δὲ τῆν ἐλγὸς χημῶνα, ὅτι ἔθελον τῆν ὀρ- νηταίων, σιωπρῶν τὰ λαμβάνουσιν τοῖς ἱε- ρεῦσιν καὶ τῆτο ποιοῦσιν ἕτως· ἐπειδὴν παρὰ ἐλ- θουσιν εἰς τὸ πού ὀπτιθῆσον, καλοῦσι τοῖς ἱερε- χας ὀνομαστὶ κεκροῦτες. οἱ δὲ, ὅτι κριωῖον τῆ παῖδων τῆ φωνίῳ, τὰ ἀγροῦ καὶ τὰ ἀσφουσιν

γαυμάσθην· οἱ μὲν γὰρ ἰέρειες, ὅταν αὐτοῖσι πῖνα
 λαβῶσι τῆν ὀρίθων, καὶ λαβῶσι πῖς θηρῶν
 σιν· οἱ δὲ παῖδες, ἀπὸ μύτων τῆν ἀλόντων μέγος
 πῖ τοῖς ἰέρεισιν ἀποδόντες ἀπὸ χριται. Θαυ-
 μαστὸν δὲ πῖ καὶ τῶν πῖς Ενετοῖς φασὶ γίνεσθαι.
 ὅτι γὰρ τῆν χῶρον αὐτῶν πολλάκις χελωῖν ἀγα-
 ειθμητοῖς μυριαδας ὅπι φέρεσθαι, καὶ τὸν σῖτον
 αὐτῶν ἀπὸ φῶντων καὶ τῶν δόξων οἷς τοῖς Ενετοῖς
 πῶν τῶ ἐφίπασθαι μὴ γνῆν, ὅτι τὰ μέγος τῆς
 γῆς πῶν γίνεσθαι δῶρα, πῶν ποδαπῶν καρπῶν
 καὶ λαβῶσι ἀπὸ ματα. ὦν ἐὰν μὲν γὰρ σῶνται
 οἱ χελωῖοι, ἔχου ἀπὸ φῶντων ὅτι πῶν χῶρον αὐ-
 τῶν· καὶ οἶδασιν οἱ Ενετοὶ ὅτι ἔσονται ἐν εἰρήμῃ· ἐὰν
 δὲ μὴ γὰρ σῶνται, ὡσεὶ πολέμιων ἔφοδον αὐτοῖς
 γινώσκου οὕτω πῶν δόξων. Ἐν τῆν Χελ-
 κίδι τῆν ὅπι Θρακῆς πλησίον Ολυμποῦ φασὶν
 εἶ) Καθαρώλεθρον ὀνομαζόμενον τέπον, μί-
 κρον μῖζον δὲ μέγος δῶρα· εἰς ὃν τῆν μὲν ἄλλων
 ζῶων ὅταν πῖ ἀφίκησθαι, πάλιν ἀπὸ χριται· τῆν δὲ
 καθαρώων τῆν ἔλθοντων ὁσδεῖς, ἀλλὰ κύκλω πε-
 ρεῖοντες δὲ χῶρον, λιμῶν τελευτῶσιν. Ἐν δὲ
 * Κύκλωσι τοῖς Θραξί, κελωῖδων ὅτιν ὕδωρ ἔ-
 χον, ὅτι τῆν καθαρώων καὶ ἀφῶντες, ἔ τοῖς ἄλ-
 λων οἰοῖσιν ὅταν τῆν πῖ ζῶων ἔχου αὐτῶν, τῶν
 χῶρα ἀφῶντες. Φασὶ δὲ ἐν τῆν Κρα-
 τῶν τῶν πῶν Βιβαλτῶν χῶρον τοῖς ἀλισχο-
 μῶσι λαγῶσι δύο ἢ πατα ἔχον, καὶ τέπον ἵνα
 εἶ) ὅσον πλεθρῶμον, εἰς ὃν ὅ, πῖ ἀφῶντες ζῶων,
 ἀποθνήσκου. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο αὐτῶν ἰερόν
 Διονύσου μέγα καὶ καλόν, ἐν ᾧ τῆς ἑορτῆς καὶ
 τῆς θυσίας οὐσης, λέγεσθαι, ὅταν μὲν ὁ θεὸς ἀε-
 τηεῖαι μέλλη ποιῆν, ὅπι φῶνται μέγα σέλας
 πυρῶς, καὶ τῶν ποδαπῶν ὅσων τοῖς πῶν δὲ τέμ-
 νος ἀφῶντες ὅταν δὲ ἀκαρπῖαι, μὴ
 φῶνται τῶν δὲ φῶς, ἀλλὰ σῶτος ἐπέχον τὸν
 τόπον ὡς καὶ τῶν ἄλλων νύκτας. Ἐν Ἠλιδι λέ-
 γουσιν εἶ) πῖ οἶκημα σαδῖοις ἀπέχον ὀκτώ μα-
 λισα τῆς πόλεως, εἰς ὃ ἵστασιν τοῖς Διοιστοῖς
 λέγεσθαι χαλκοῖς τῶν κενεῖς. τῶν δὲ ποιησῶν-
 τες τῶν καλοῖσι τῆν Ἠλιῶν τῆν ὅπι δημῶ-
 των τὸν βουλομένον ἔξῆσθαι τὰ ἀγῆια, καὶ τῶ
 οἴκου καὶ ἀσφραγῖζεσθαι τῶν θύρας, καὶ ἐπει-
 δῶν μὴ γῶσιν αἰοῖσθαι, ὅπι δείξασθαι πῖς πολί-
 τας καὶ τοῖς ξῆνοῖς τῶν σφραγῖδας, οὕτως αἰοῖ-
 γουσιν· οἱ δὲ εἰσελθόντες, ἀφῶντες τοῖς μὲν λέ-
 γουσιν, οἴνου πλήρης, δὲ δὲ ἔδαφος καὶ τοῖς τῶ-
 χου ὕψος, ὡς τε μηδεμίαν ἰσχυρίαι [εἶ)
 λαβῶν ὡς τέχνη πῖν καὶ ἀσκέα ζῶουσι.
 Εἶται δὲ φασὶ πῶν αὐτοῖς καὶ ἰχθῖνοις, οἱ τῶν
 μὲν τῆν ἀφῶ τῆς ἀγῶς τὰ χρέα φῶντων ἀρπάζουσι, τῆν δὲ ἰεροῦτων οὐχ ἀφῶνται.

κ. Χρωψί
 α. εἰς χρωψί

A accipitres, comprehensas à se aves au-
 cupibus deiciunt : vicissim tamen par-
 tem prædæ aliquam ipsis pueri impar-
 tiuntur.

B Porro mirandum & hoc, quod cir-
 ca Venetias euenire narratur. Cum
 enim regionem innumerabiles gracu-
 lorum myriades frequenter infestent,
 sementem iactam ex agris depascen-
 tes, ferunt Venetos sub aduentum ho-
 rum ad confinia loca omnis generis fru-
 gum semina, velut diuim donaria pro-
 iicere : quibus degustatis graculi ve-
 lut hostium incurſu mox superuentu-
 ro subsistunt.

In Chalcide Thraciæ vrbe iuxta O-
 lynthum aiunt locum esse, quem Can-
 tharolethron vocant, paulò area ma-
 iorem, quem reliqua quidem animan-
 tia ingrediuntur illæsa : cancri verò
 nequaquam, quippe qui ingressi ober-
 rantes in eo fame exanimantur.

C Apud Cyclopas Thracenses fons est
 aqua conspectui quidem limpida, aliis-
 que similis, verum haustus ab animante
 subitò necat.

Aiunt & in Bifaltorum regione bi-
 na iecinora in captis leporibus ostendi,
 locumque iugeri magnitudine esse, in
 quem animantia ingressa præeunt.

Est & templum isthic Dionysii or-
 natu, magnitudinéque eximium, in
 quo dum festa solemnia sacrificiaque
 celebrantur, si fertilitatem eius anni
 polliceatur Deus, fulgorem ignis emi-
 care ingentem, ac circa templum agen-
 tibus conspicuum fieri. Cæterum steri-
 litatem venturam denuntiari, si tene-
 bræ quemadmodum & reliquis nocti-
 bus, locum occupent.

E In Elide ædificium est (vt ferunt)
 stadiis distans octo ab vrbe, in quo
 collocantur tres Dionysio lebetes va-
 cui : vocatisque peregrinis, quibus
 scrutari hæc libeat, ianuarum claustra
 sigillis obſignant, quæ deinde refe-
 rant. Porro ingressi, lebetes vino
 plenos cernunt, pavimento, parieti-
 bus, omnibus integris, & illæsis, vt
 artis dolosæ suspicio facilè abesse vi-
 deatur.

Aiunt & apud eos ipsos, miluos esse,
 qui carnes quidem in foro rapiant, car-
 rum immolatas non tangunt.

In Coronea Bœotiz vrbe, talpæ nec viuere, nec terram fodere possunt, magna alioqui copia per totam Bœotiam redundante.

In Colubris Arcadiz ferunt fontem esse, in quo mures terrestres natate, vitæque degere soleant, atque idem etiam in Lampfacō contingere.

In Cranone Thessaliz vrbe duos esse tantum coruos ferunt, qui se ipsos quidem aliò transferunt. Cæterum alios totidem ex se natos relinquunt.

In Apollonia, quæ iuxta regionem Taulanticam sita est, nasci aiunt bitumen, picemque instar aquarum è terra subsilientium; solo eò, quod atra magis densiorque proueniat, Macedoniz absimilè. Nec procul isthinc ferunt accolæ ignem iugiter ardere, loco minime amplo, vt qui pentaclini spatium complectatur, vnde odor sulphuris aluminisque redditur: crescitque & circa hunc herba altissima, & quod magis mirere, arbores excelsæ non plus quatuor passibus isthinc distantes. Flagrat autem continuè circa Lyciam & Megaram Peloponnesi vr- bem.

Ferunt & in Illyriis, iumenta & bis in annos singulos, & pleraque geminos, multa ternos & quaternos parere, nonnulla etiam quinos, aut plures simul progignere, lacteque diurno tres semisextarios implere. Tum gallinas non semel tantum, sed bis terve in dies singulos oua edere.

In Pæonia quoque esse aiunt feros boues omnium maximos qui vbiuis alibi sint. ** Itaque igni collatum nihil differre. Atque hoc arcanum tempore non exiguo cerni: ignem enim æstate tota emitti, aquam verdè omni tempore.

De Siculo freto cum alij complures scribant, tum hic stupendam in eo rem euenire inquit. Tyrtheni enim maris æstum strepitu ingenti vtriusque, cum Siciliz tum Italiz oram, quam Rhegium vocant, ferite, delatumque ex mari vasto in angustias postremò concludi, atque ibi fluctum sublimem tolli, sonitu magno spatioque altissimo, vt procul distantibus conspicua sit hæc aquarum ebullitio, vtputa alba, & spumosa, nec similis maris incremento. Hæc vt incredibiliter narrantur,

τῆς συρμαῖς τοῖς γιγνόμενοις ἐν τοῖς ἀντιβλήτοις χημάσι· καὶ ποτὲ μὲν ἀλλήλοις συμπιπθῆναι ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀκρωτηρίων τοῖς κλύδωνα, καὶ ποτὲ * συσκλησθῆναι, ἀπίσαι μὲν διηγεῖσθαι,

A Ἐν Κορωνείᾳ δὲ τῆς Βοιωτίας λέγεται τοῖς ἀσπίδακας τὰ ζῶα μὴ διῶαζ ζῆν, μηδὲ ὀρύσσειν τὴν γλῶσσην, τῆς λοιπῆς Βοιωτίας πολὺ πλῆθος ἐγγύσης. Ἐν * Λούσοις δὲ τῆς Ἀρχαδίας, κρινύτω εἶναι πῖνα φασι, ἀπὸ τῆς χειρῶν μύες γίνονται, ἔκκολυμβάσι, τὴν διαίτην δὲ ἐκείνη πειουμένη. λέγεται δὲ αὐτὸ τῆς ἐν Λαμφακῶ εἶναι. Ἐν Ἰ Κρανῶνι τῆς Θεσσαλίας, φασι δύο κόρακας εἶναι μόνους ἐν τῇ πόλει. οὗτοι ὅταν ἐκνεοθῶσιν, ἑαυτοῖς μὲν, ὡς εἴποιεν, ἐκτοπιζοῦσιν, ἑτέροις δὲ τσοῦτοις τῶν ἐξ αὐτῶν γινόμενων ἀπολείποισιν.

B Ἐν δὲ [τῇ] Ἀπολλωνίᾳ τῇ πλησίον χειρῶν τῆς τῆς * Ταυραντίων χώρας, φασι γίνεσθαι ἀσφαλτον ὀρυκτικῶν καὶ πῖστων, τὴν αὐτὴν τσοῦτον ἐκ τῆς γῆς σιδηραπιδωσῶν τοῖς ὕδασι, ὅσων ἀφ' ἐροῦται τῆ Μακεδονικῆς, μὲν αἰτέραν ἢ ἐπαχύτεραν πεφυκέναι ἐκείνης. ἢ πόρρω ἢ τοῦτου τῆς χωρίου πῦρ ἐστὶ χρομόμων πῦρτα τὴν χρομόν, ὡς φασι οἱ κατοικοῦντες περὶ τὴν χώραν ἐκείνην. ὁ ἢ χρομόμος τόπος, ἐστὶν ἢ πόλις, ὡς εἴποιεν, ἀλλ' ὅσον μάλισσα περὶ ἀκρίνη δὲ μέγιστος ὅζον τῆς ἐν συστῆσι, καὶ πέφυκε περὶ αὐτὸν πῶτα τε βαθεῖα, ὁ καὶ γαμψοσθεν αἰεὶς μάλισσα, ἔδενδρα μεγάλα, ὅσα ἀπέχοντα τῆς πύργου πῆχας τέσσαρας. καί τινες δὲ σίμωχως περὶ Λυκίας καὶ Μεγάλω πόλιν τὴν ἐν Πελοποννήσῳ.

C Λέγεται δὲ καὶ ἐν Ἰλλυριοῖς τίκεται τὰ βοσκήματα δις τῆς αἰαυῆς, καὶ τὰ πλεῖστα διδυμοσκεῖν καὶ πολλὰ ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρας εἰρήφοις τίκεται, ἕνα ἢ καὶ πέντε καὶ πλείους. ἐπὶ δὲ γάλακτος ἀφίενται ῥαδίως τετὰ ἡμέρα λέγουσι δὲ καὶ τὰ ἀλεκτορίδας, ἢ καὶ ὡς ἄλλοι τῶν δῆλοις ἀπαξ τίκεται, ἀλλὰ δις καὶ τρεῖς τῆς ἡμέρας. Λέγεται [δὲ] καὶ ἐν τῇ Παιονίᾳ τοῖς βοῦσι τοῖς ἀγροῖσι πολὺ μεγίστοις ἀπὸ μῶτων τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἐθνεσι γίνεσθαι.

D Περὶ δὲ τῆς προθμοῦ τῆς Σικελίας ἐδῆσιν μὲν πλείους γαζάφασσι, καὶ ὅτι δὲ φησι συμβαίνει τερατῶδες. ἐκ γὰρ τῆς Τυρρῶνικου πελάγους πολλὰ ῥοίζα φερόμενον τὴν κλύδωνα, ὡς ἐβόηθη ὡς ἀμφοτέρω τὰ ἀκρωτηρία, ὁ μὲν τῆς Σικελίας, ὁ δὲ τῆς Ἰταλίας, ὁ ὡς ἀγροῦ ἀρόμων Ῥήγιον, ἐκ μεγάλου πελάγους εἰς τὸν συσκλησθῆναι τοῦτου δὲ γινόμενα, κῆμα μετέωρον ἀφῆν σίω πολλῶ βόρμω ὅτι πῶρον πολὺν τόπον τῆς ἀμῶ φερόσι, ὡς τε τοῖς μαχερῶν ἀπέχουσι, σίω ὅσον εἶναι τὴν μετεωροσμεόν, * ὅτι αἰόμοιον φαινόμενον θαλάσσης ἀμφοτέρω, λυκὸν δὲ καὶ ἀφραδες· ὡς ἀπλήσιον δὲ

E τῶν συρμαῖς τοῖς γιγνόμενοις ἐν τοῖς ἀντιβλήτοις χημάσι· καὶ ποτὲ μὲν ἀλλήλοις συμπιπθῆναι ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀκρωτηρίων τοῖς κλύδωνα, καὶ ποτὲ * συσκλησθῆναι, ἀπίσαι μὲν διηγεῖσθαι,

μυθία
καὶ Κορινθίαι

γρ. Ἀττικῆ
πῖστων

καὶ ἄλλοι

Quidam, συσκλησθῆναι.

Quidam, πῆς ἐκ γῆς ἢ

ἀνυπομόνητοι δὲ τῆ ὄψι θεάσασθαι· ποτὲ ὃ δὲ
 φαμύοις ἐκ τῆς πρὸς Ἀλλήλους συρράξεως,
 οὕτω βαθεῖαι καὶ φεικῶδη τιῶ ἀποψιν ποιῆν *
 τοῖς δὲ ἀνάγκης θεωμύοις, ὥστε πολλοὺς μὲν μὴ
 κρατεῖν ἑαυτῶν, ἀλλὰ πίπην σχετουμύοις ὑπὸ
 τῶ δόοις. ἐπειδὴ δὲ πρὸς πρὸν ὁ κύμα πρὸς
 ὀποτεροῦν τῶν τόπων, καὶ μετεωριδὲν ἕως
 τῶν ἀκρων, πάλιν εἰς τιῶ ὑπορρέουσαν θε-
 λαασμ κρατεροῦν, τότε δὴ πάλιν οὖν πολλὰ
 μὲν βρυχημῶ, μεγάλας δὲ καὶ τραχίαις δίναις
 τιῶ θεάσασθαι ἀναζῆν καὶ μετεωρίζεσθαι κυ-
 κωμύοις ἐκ βυθῶν, πρὸς δὲ πᾶσι ὃ χροῖας με-
 τειλάσειν. ποτὲ μὲν γὰρ ζοφεράν, ποτὲ ὃ κυ-
 νῶ, πολλάκις δὲ πορφυρίζουσαν ἀμφαμί-
 νου. τὴν δὲ δρόμον καὶ ὁ μῆκος αὐτῆς, ἐπὶ δὲ
 πρὸς τοῖς τιῶ ἀνάρροιαι, ὅσθι ἀκούειν ὅσθι
 ἐρπετῶν, οὐδὲ ὅσθι ὑπομύοις, φθῆν ὃ πρὸ
 τῶ πρὸς τῶ ὑποκειμύοις ὑπορείαις. λήρον-
 τος δὲ τῶ κλύδωνος, τῶ δίναις μετεώροισ φέρε-
 σθαι, ποικίλας οὕτως τῶ ἀναφορῶν ποικιμύοις,
 ὥστε δοκεῖν τρησῆρων ἢ ἕνων ἄλλων μεγάλων

γρ. αἰεταί. μασι

ὄψεων ἀποφάματι πρὸς τοῖς τῶ κινήσις ἀπο-
 τελέειν. Φασὶν, οἰκοδομῶντων Ἀθηνῶν
 ὁ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς ἐν Βλασῶνι, πρὸ
 χρομύοις ἐπὶ τῶ πέτραις ἀρετῶν χαλκῶν,
 ἐφ' ἧς ἐπεγέγραπτο, Διόπης τὸδε σῆμα [Δη-
 μήτειος] ἡ ὅι μὲν λέγεισι Μουσαίου εἶναι γυ-
 νῆκα, ἕνας δὲ Τριτολέμου μητέρα γνέσθαι.
 Ἐν μᾶ τῶν Αἰόλου πρὸς ἀναρρομύοις κή-
 σων, πλήθος ἡ φασὶ γνέσθαι φοινίκων ὅθεν καὶ
 φοινικῶδη καλεῖσθαι. οἷα αὖ οὖν εἶναι ὁ λεγ-
 ῶν καὶ Καλλιθέοις ἀληθῆς, ὅτι ὑπὸ
 φοινίκων τῆς Συρίας τιῶ πρὸς οἰκῶντων,
 ὁ φυτὸν ἔλαβε τιῶ πρὸς ἡγεῖται. ἀλλὰ ὁ αὐ-
 τοῖς τοῖς φοινίκας ὑπὸ τῶν Ἑλλῶν φασὶ τίνες
 πρὸς ἀναρρομύοις, ἀφ' ὅ πρὸς τοῖς πλέοντας
 τιῶ θεάσασθαι, ἢ αὖ ἀποβαίνουσαν, πρὸς ἀπο-
 κτείνην καὶ φονδῆν. καὶ καὶ γὰρ ἡ γλώσσῃ δὲ ὅτι τιῶ
 Περρῶν, ὁ αἰμαξῆ, φοινίξαι. τῆς κα-
 λουμύοις Αἰνιακῆς χώρας πρὸς τιῶ ὀνομαζο-
 μύοις Ὑπάτιον λέγεισθαι παλαιὰ τῆς ἐπὶ δρε-
 πῶν, ἡ ὅι Αἰνιαῖες τίνος ἡ εἰδέναι βουλό-
 μῶν, ἔχουσαν ἔπιγραφῶν ἀρχαίους γραμ-
 μάσιν, ἀπέσφραξεν εἰς Ἀθῆνας, ἕνας καμίζον-
 τας αὐτῶν. πρὸς ἀναρρομύοις δὲ δὲ τῆς Βοιωτίας, καὶ
 πῶσι τῶν ξένων ὑπὸ τῶ ἀποδημίας ἀνακοινομέ-
 νων, λέγεται αὐτοῖς εἰσαχθῆναι εἰς ὁ καλούμε-
 νον Ἰσμιλίον ἐν Θήβαις. ἐκείθεν μὲν γὰρ μά-
 λιστα δὲ ἀρετῶν τιῶ γράμματα ἔπιγρα-
 φῶν λέγοντες εἶναι τῶ ἀναδημῶν ὁμοίους ἔχοντα τοῖς ῥυθμοῖς τῶν γραμμάτων ἀρχαῖα.

A ita contueri oculis nemo sustinet. In-
 terdum enim diffusi rursus ex collisione
 mutua ætus adeò profundum ac horri-
 bilem aspectum necessariò intuentibus
 præbent, vt nonnulli præ timore animi
 impotentes, velut offusa oculis tenebra
 concidant.

Postquam verò ad alterutram par-
 tem fluctus allisi, sublatique ad licus
 supremum, denuò in subiectum mare
 deuoluuntur, tum magno rugitu, cum
 vorticibus & immensis, & crebris, ex
 imo fundo èbullit, inque gyrum eleua-
 tur, & omnigenos etiam colores reddit.
 Interdum enim ater, nonnumquam cz-
 ruleus, frequenter purpureus apparet.

Cæterùm cursum ac immensitatem
 fluxus refluxusque ne reptilia quidem
 vel audire, vel videre sustinent, quo-
 circa ad radices montium iuxta con-
 fugiunt. Tempestate autem deflente,
 in sublime efferuntur voragines, spe-
 cie relucente varia, turbinibusque, ac
 motibus ventorum, aut ingentium ser-
 pentum spiris non absimiles.

C Aiunt, Atheniensibus templum Ce-
 reris Eleusiniæ extruentibus, porrectam
 à petris columnam æream inuentam,
 cui inscriptum erat, Deïopes hoc sepul-
 chrum, quam alij Musæi vxorem, alij
 verò Triptolemi matrem fuisse perhi-
 bent.

D Iuxta Æolias insulas, vt vocant, vnam
 ferunt palmis arboribus abundantem,
 nomen ex eo traxisse vt Phœnicula ap-
 pelleretur.

Itaque falsò Callisthenes asserit à
 Phœnicibus Syriam litoralem incolen-
 tibus, arbori nomen hoc inditum. Ve-
 rùm à Græcis aiunt quidam Phœnices
 appellatos, quòd primi maria nauigan-
 tes, quocumque appellerent, omnes ne-
 carent. Sed & Perthœborum lingua
 φινίξαι trucidare significat.

E Circa Hyparam urbem dicitur co-
 lonna vetus reperta esse insignita in-
 scriptione literis vetustis composita.

Quas Acarnanæ, cùm ea cuius esset,
 explorare cuperent, Athenas miserunt
 quòsdam allaturos, qui dum per Bœo-
 tiam iter faciunt, casu, missionis cau-
 sam aduenis quibusdam detegunt, à qui-
 bus Thebas ad Ismenium, quòd vocant,
 adducuntur, eò quòd isthic monumen-
 tum literis similibus conscriptum cer-
 neretur; & rhythmos etiam, dona-
 riis insculptos, literis non absimilibus,

quas à peritis earum edocti, legendo, propositam inscriptionem affecuti sunt, his scilicet carminibus compositam :

*Abducta boue Geryonis, pulchrâque Erythia,
Hæc luco Alcides Persëphone posuit:
Victorem & desiderio Dea candida vicir,
Nympharum vero de genere vna Erythe.
Hic puerum fago complexa Erythonta sub
alta,
Concubitus sola hæc dat monumenta sui.*

Hoc epigrammate patet, eum locum Erythum appellatum, quod isthinc boues, non ex Erythia deduxerit. Neque enim vsquam vel iuxta Libyam vel Hispaniam, nomen Erythia extare ferunt.

In Vtica Libyæ nasci simum fossilem aiunt trium passuum profunditate, aspectu album, & minimè firmum, sed similem viscosissimo glutino, qui in Solem prolatus adeò indurefcit, vt nihil à Pario lapide differat, quo cum animalcula & vascula poliuntur.

Primos Phœnices, ferunt, cum Tareffum nauigassent, tantam argenti vim oleo aliisque nauticis sordibus commutasse, vt nec capere naues, nec ferre possent : quocirca coactos sub discessum, cum cætera, quibus utebantur, tum anchors etiam ex argento conflare.

Phœnices, aiunt, qui Gadiram inhabitant, dum vltra columnas Herculis nauigarent, vento Subsolano impulsos ad regiones quasdam applicuisse, vltra algæque plenas, quæ æstibus maris rigantur, exundationibus verò prorsus obruuntur aquis. Thunnorum copiam isthic innumerabilem inueniri tradunt, magnitudine densitatæque incredibili, quos falsos vasis impositos Carthaginem deportant, vnde soli non euehuntur, sed ob singularem bonitatem planè absumuntur.

In Pedasia Carix vrbe Ioui sacrificium peragitur, quod aiunt capram mixtam (quod admiratione dignum) stadiis septuaginta ex Pedaso per turbam frequentem, quæ spectare solet, progredi,

A ὅταν αὐτοὶ φασι ἀπὸ τῶν κωρυμνίων, πλεῖστον ποιοσάμενοι τῶν ἐπιζητουμένων, ἀμαρτὰ φαίνομεν εἰς τὴν γῆν.

Ἡρακλέους τελευτῆς Κυθήων Φέρσε Φαάσση, * Τῆ δ' ἀρχὴν ἔχων, ἢ δ' Ἐρύθαι ἀγων. γρ. πῶσθον· ἢ αὐτῶν
Τὰς δ' ἐδάμασσε πόθῳ Πάσι Φάεσσα θεά.
Τῆ δὲ δέ μοι τέκνω τῶν δ' ἄρῳ θοῦντι δάμῳ τῆ
Νυμφογῆς Ἐρύθῃ δὴ τὸ δ' ἔδωκε πέδον
Μναμόστωι Φιλίας, Φηγῶ ἕσθ' οὐκ ἐσθῆ.

B ἐκείνος Ἐρυθὸς καλούμενος, ἔστι ἐκείθεν τοῖς βοῖς ἔστι ἐξ Ἐρυθείας ἡ γὰρ. ὅτι γὰρ ἐν τοῖς κτ' Λιβύῳ καὶ Ἰβηρίῳ τοῖσι ἔδαμοις ὁ ὄνομα λέγεσθαι φασι τῆς Ἐρυθείας. Τῆς δὲ Λιβύης ἐστὶ Ἰτύχη [τῆ] καλυμμένη (ἢ κεῖται μὲν, ὡς λέγουσιν, ἐν τῶν κόλπῳ τῶν μετὰ ξυ* Ἐρ- γρ. Ἐρμαίαι

C ἐν τῆς Φοινικαῖς ἰσορίας) γίνεσθαι φασι ἀλας ὀρυκτοῖς, ἐπὶ τῆς ὀργάνῃς ὁ βάλτος, τῆ δ' ἄλ- λουκοῖς καὶ ἔσπεροις, ἀλλ' ὁμοίως τῶν γλιερῶν τῶν γλοιῶν καὶ ὅταν αἰετῶσιν εἰς τὸν ἥλιον, ἀποσπεροῦσθαι, καὶ γίνεσθαι ὁμοίως τῶν Παριφλίθῳ. γλυφεσθαι ἢ ἐξ αὐτῶν λέγουσι ζώδια καὶ διὰ σκόλη. Τοῖς πρῶτοις τῶν Φοινίκων ἐπὶ Ταρτησὸν πλεύσαντες, λέγουσι ἰσορίαν ἔργου ἀντίφορτίσασθαι, ἔλαιον καὶ ἄλλον ναυτικὸν * ῥύπον εἰσαγαγῆναι, ὡς τε μηκέτι ἔχῃν Melius, διὸ αὐτῶν μὴ τε ἐκδέξασθαι τὸν ἔργον, ἀλλ' ῥύπον

D ἀναγκαζοῦσθαι ἀποπλέοντας ἐκ τῶν τόπων, πᾶσι τε ἄλλῃ πρῶτα ἔργου οἷς ἐχρῶντο, κατεσκόδασθαι, ἔστι καὶ τὰς ἀγκύρας πύσας.

Λέγουσι, τοῖς Φοίνικας τοῖς κατοικοῦσιν τὰ Γάδφρα καλούμενα, ἔξω πλεόντας Ἡρακλείων σελῶν ἀπηνιώτη δὴ ἡμέρας τετάρτας, πᾶσι γίνεσθαι εἰς ἕνας τοῖσι ἐρήμους θρύου καὶ φύκοις πλήρεις οἷς, ὅταν μὲν ἀμπεπὶς ἢ, [μη] βασιλίσσεσθαι ὅταν δὲ πλημμύρα, κατεκλύ- E ζεσθαι ἐφ' ὧν εἰσεσθαι ἕσθ' ἀλλοι θύνηων πλῆθος, καὶ τοῖς μεγέθει ἔστι πᾶσι ἀπαισον, ὅταν ἐποκίλωνσιν οἷς τρεῖς χεῖροντες καὶ σὺν ἡέντες εἰς ἀγρία, ἀγκυμίζουσιν εἰς Καρχηδῶνα.

ὧν Καρχηδῶνιοι * μόνον ἔποιον τὴν πλεῖστα γῆν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔρετιν ἡ ἔχουσι καὶ τὴν Melius, μῆτις βράσιν, αὐτοὶ καταναλίσκουσιν. Ἐν τῇ Πηδασίᾳ τῆς Καρίας θυσία τῶν Διὸς τελέσται, ἐν ἢ πέμποισιν ἀγὰ πῖνα, πᾶσι ἡ θάυμαστον π

ἔτε δὲ ἀφ' ἑαυτῆς κτ' πλεονεχίας, ἔτ' ἐκ βέπε-
 ται τ' ὀδῶν· δεδεμένη ἢ χοιρίῳ, πρὸς περιέεται ἔ-
 τ' ἱεροσωμῶν ἔχοιτος. Ἐπὶ τὰ κέρματα αὐτῆς χωρὶς
 τέσσαρας χόας, οἰῶν ἢ κ' πλῆθον. * * * Θάυμα-
 σὸν δ' ἔστι ἢ τὸ δύο κέρματα εἶ) δὲ τὸ τέλος πρὸς
 τὸ τῷ Διὸς ἱερῶν, οὐκ ἔστι δὲ μηδὲνα πέτεσθαι τό-
 πον, ἢ τὸν ἔτερον αὐτῶν ἔχον τὸ πρὸς αὐτῶν τῶν τρα-
 χήλου λαχόν. Ἐν Ἰλλυριοῖς δὲ τοῖς Ἀρδιζαίοις
 καλουμένοις, πρὸς τὰ μέγιστα τῶν Αὐταρεα-
 τῶν, καὶ κείνοι φασι ὅτις εἶ) μέγα. Τούτου ἢ πλη-
 σίον ἄγκος, ὅθεν ὕδωρ ἀναπυδάει, ἢ πᾶσιν ὕδασι,
 ἀλλὰ τῷ ἡέρος, πολὺ τῶν πλῆθον. ὁ λαμβανόντες,
 τὰς μὲν ἢ ἡμέρας ἐπὶ τῶν φεγγῶν φυλάττεισι, τὰς ἢ
 νύκτας εἰς πλεονεχίας ἡμέρας. Ἐπέντε ἢ ἕξ ἡ-
 μέρας τῶν τοιοῦτων αὐτῶν, πηγύεται τὸ ὕ-
 δωρ, καὶ γὰρ καλλίστην ἀλάς· ὁ ἔνεκεν τῶν βοσκη-
 μῶν· μάλιστα δὲ φησὶν. ἢ γὰρ εἰς ἀγρῶνται πρὸς
 αὐτοῖς ἀλάς, δὲ τὸ κατὰ τὴν πόρρον αὐτοῖς θα-
 λάσσης, ἢ εἶ) αὐτοῖς ἀμικτοῖς. πρὸς οὕτω τὰ
 βοσκήματα πλείστην αὐτῶν χρείαν ἔχοισιν. ἀλί-
 ζοισι γὰρ αὐτὰ δις τῷ ἐνιαυτῷ. εἰς ἢ μὴ ποιήσωσι
 τῶντο, συμβαίνει αὐτοῖς ἀπόλλυσθαι τὰ πλῆθον τῶν
 βοσκημῶν. Ἐν Ἀργῇ δὲ φασι γίνεσθαι ἀκείδους
 ἰνὸς γένος, ὃ καλεῖται σαρπητομάχον. ὅταν γὰρ
 ἴδῃ [ἀχίνας] σαρπητῶν, αἰθίσσεται αὐτῶν· ὡς αὐ-
 τῶν ἢ ἢ ὁ σαρπητῶν ἐκείνη· καὶ κύκλῳ περιέειδον
 πρὸς τὸ πρὸς αὐτῶν τὸν ἢ, κενέον ἐπαίρονται, ἀ-
 νιπείωνται ἐπὶ τῶν αὐτῶν τόπων, εἴτα κτ' μικρὸν
 αἰεταῖα τὸ κένεον, ἢ τέλος ὄλον ἐκτείνεσθαι, καὶ τῶν
 ἀκείδους κύκλῳ πρεχούσης. τὰ τελευτάα δὲ
 πρὸς ἐλθούσας, κατεσθίει αὐτῶν. ἀγαθὸν δὲ φασι
 εἶ) πρὸς τὰς πληγὰς τῶν σαρπητῶν ὄπιφαγεῖν
 αὐτῶν. Τοῖς ἐπὶ Νάξῳ σφῆκας φασι, ὅταν
 φάγῃ τῶν ἔχων, (πρὸς φιλήσῃ αὐτοῖς ἢ φάγῃ,
 ὡς ἔοικεν, ἔστιν) ἐπειδὴ πῖνα κενήσωσι, πρὸς
 διωμοῖς ἔτῳ ποιῶν, ὡς τε χαλεπωτέραν φαίνε-
 σθαι τῆς πληγῆς τῶν ἔχων. Φασὶ, τὸ Σκυ-
 θικὸν φάρμακον, ὃ ἀποβάλλοι τὸς οἰστροῖς,
 σιμπίθεσθαι δὲ ἐχιδνῆς. τῆροισι ἢ, ὡς ἔοικεν,
 οἱ Σκύθαι τὰς ἢ δὴ ζωοτοκούσας, καὶ λαβόντες
 αὐτοῖς, τήκοισιν ἡμέρας ἰναῖς. ὅταν ἢ ἰχθυῶν αὐ-
 τοῖς δοκῇ σιμπίθεσθαι πρὸς, * τὸ τῷ αἰθέρου αἰ-
 μα εἰς χυτεῖδρον ἐκχέοντες, εἰς τοῖς κτελεῖται
 κατὰ τὴν ἢ πρὸς πρὸς τῶν πρὸς. ὅταν δὲ καὶ τῶντο
 πρὸς, τὸ ὕφιστά μιν ἐπὶ τῶν αἵματος, ὃ δὲ ἔστιν
 ὕδατῶδες, μινύοισι τῶν τῆς ἐχιδνῆς ἰχθυῶν, καὶ
 ἔτῳ ποιοῦσι θανάσιμον. Ἐν Κουρίῳ τῆς Κύ-
 πρου ὀφείων ἢ γένος εἶ) φασι, ὃ πλεονεχίας ἀμιν
 ὁμοίως ἔχῃ τῷ ἐπὶ Αἰγύπτῳ ἀσπίδι, πλεονεχίας τῶν
 χημῶν ἐπὶ δάκῃ, ὅταν ἐργάζεσθαι, εἴτε δι-

A neque interturbari, aut à via declina-
 re. quòdque reliquis gentibus magis
 stupendum est, cornua heminas qua-
 tuor capere.

In Illyriis, qui Ardiæi vocantur,
 iuxta Autoritarum confinia montem
 magnum, & in propinquo vallem esse
 inquirunt, unde aqua profilit copiosa,
 non equidem omni tempore, sed vèrè
 tantùm, quam interdum vasi infusam
 servant, noctu sub dio constituunt.
 Quod dum ita fit sex diebus, vltimò
 congelatur, ac sal omnium præstantissi-
 mum efficitur. Studiosè hoc ob peco-
 rum copiam potissimum facere obser-
 vant. Neque enim ad eos sal importa-
 tur, tum quòd à mari longiùs habi-
 tant, & à commerciis sunt alieniores;
 qui tamen ob pecora cum primis opus
 habent: interitura, nisi bis in singulos
 annos eo reficiantur.

In Argo genus locustæ ferunt esse,
 (Scorpiomachum vocant,) quod viso
 scorpione statim pugnx accingitur, ipso
 vicissim se opponente. Itaque unde-
 quaque circumcurrens stridore assultat:
 contra aculeum ille eodem loco velut
 in gyrum actus, vbique obtendit, do-
 nec auidius fortè ac nimis eductum to-
 tum amittat. Quocirca aduolans be-
 stiola velut exarmatum iam deuorat.
 Scorpionum ictibus, hæc statim come-
 sta, medetur.

Vespas, ferunt, in Naxo, si serpente
 gustato, quorum caro pergrata est illis,
 aculeum infixerint alicui, tantos dolo-
 res excitare, vt tolerabiliores videantur
 ictus serpentum.

Scythicum venenum, quo sagittæ in-
 ficiuntur, ex vipera parari aiunt. Ob-
 seruant enim Scythæ parientes, & ca-
 ptas, mox diebus aliquot liquefaciunt:
 cùmque satis computruisse videntur, in-
 fundunt ollulæ humanum sanguinem:
 quam in sterquilinio defossam coope-
 riunt. Ac vbi putridus iam is quoque
 apparet, liquorem supernatantem a-
 quosum, miscent cruore viperæ, præ-
 fensque & lethale hoc pacto venenum
 reddunt.

In Curio Cypri vrbe, serpentum
 quoddam genus esse vim habens aspidi
 Ægyptio non abfimilé, nisi quòd hyme
 morsus huius sunt inefficaces, siue ob

Quidam,
 ππ α. α. ε.
 χ. ε. χ. ο. π. ε.
 εἰς τὰς κο-
 πείας κ.

aliam quampiam causam, siue quoddam ad motum languidum ex frigore redditur, & postremo prorsus collabitur, nisi calore reficiatur.

In Cœo aiunt genus esse acherdi, cuius spina, qui vulnerantur, intereunt.

In Mysia verò vrsorum quoddam genus album esse aiunt, quod inter venandum canes flatu infectos putrefacit, eodemque modo & reliquarum ferarum carnem esui inutilem reddit. Verùm vbi iam instant canes, & venatores, phlegmate vtrorumque faciem conspuunt; quod pertinaciter hærens suffocat & excæcat.

Aiunt, in Arabia hyænarum genus esse quoddam, quod simul ac feram aliquam viderit, aut super hominis vmbra ingredi cœperit, vocem illis aufert, & consternationem stuporemque tantum infert, vt corpus mouere nequeant. Idem aiunt & canibus vsuuenire.

In Syria animal esse aiunt, quod leonicidum vocant: eo enim ingestis leones exanimantur. Volentes non tangunt, sed fugiunt. Verùm venatores vt farinam candidam decoctam animalibus reliquis aspergunt, quæ gustata subito necant, vrinam leonibus grauant.

Feruntur & vultures ex vnguentorum odore exanimari, si qui vel vngantur ipsi, vel vncta vorent; & scarabeis ex rosarum odore itidem euenire.

Et in Sicilia, & in Italia, aiunt felium morsum lethalem, nec vt apud nos & leueth, & imbecillem: & muscarum genus, quod morfu necet, ad quæ deuolarit.

In Mesopotamia Syriæ, & in Istrunte, aiunt serpentes quosdam exiguos nasci, qui indigenas non lædant, aduenas verò vehementer infestent.

Circa verò Euphratem fluium maximè id accidere inquirunt, vbi plurimi circa fluminis litora conspiciuntur, qui in partem vtramque deuolui solent, vt cum vespere citerius litus occupent, illucescente luce vltra flumen videantur, ac Syros quidem non lædunt, sed Græcis minimè parcunt.

In Thessalia ferunt, sacrum serpentem, non solum morfu, sed etiam contactu reliquos omnes perdere. Quocirca cum apparet, aut vox tantum auditur, (quod rarò contingit) serpentes, ac vipere, tum reliquæ etiam feræ omnes diffugiunt. Magnitudine est non perinde vasta, sed moderata.

Aiunt, in Teno vrbe ipsum à muliere è medio sublatum in hunc modum:

Tom. II.

ἄλλω ἕνα αἰτίας, εἴτε δὲ τὸ ζῷον διεκρίθη
 ὑπὸ τῶν ψυχῶν ἀποπηγνύμενον, καὶ τελείως
 ἀδιώκον, ἕνα μὴ θερμανθῆ. Ἐν Κέω φασι
 εἶναι τὴν γῆρας ἀχέρδου, ὃ φησὶ ἕνα ἴσ πλὴν τῆς
 ἀχέρδου, ἀποθνήσκου. Ἐν Μισία φασι θρῆ-
 των τὴν γῆρας εἶναι λευκόν, * αἱ ὅταν κινήσονται
 ἀφ' ἑαυτῶν προὐκῶν, ὥστε τῶν κυνῶν τὰς ἑρ-
 χας σπείνῃ ὡς αὐτὸς δὲ καὶ τῶν λαοπέων θηρίων
 ἀβρώτους ποιεῖν ἐὰν δὲ ἴσ καὶ βιάσεται καὶ ἐξί-
 σῃ, ἀφ' ἑαυτῶν τῶν σώματος φλέγμα πᾶν πολὺ
 ἢ, ὡς εἴποιεν ὁ παρθένος, ὡς τὰ παρθένα
 τῶν κυνῶν, ὡς αὐτὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν, ὥστε
 ἀποπνίγῃ καὶ ἀποφυλοῦν. Ἐν τῇ Ἀραβίᾳ
 ὑμῶν τὴν γῆρας φασι εἶναι, ὃ ἐπειδὴ παρθεῖναι
 θηρίων, ἢ ἀδελφῶν οὐδὲν ἔστι πλὴν σκιά, ἀ-
 φωνίας ἐργάζεται καὶ * ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν, ὥστε
 μὴ διώσασθαι κινῆναι τὸ σῶμα. τὸ τοιοῦτον καὶ
 ἔστι τῶν κυνῶν. Κατὰ δὲ Συρίαν εἶναι φασι
 τὴν ζῷον ὃ καλεῖται λεοντοφόνον. ἀποθνήσκου γὰρ ὁ
 λέων, ὡς εἴποιεν, ὅταν αὐτὸς φάγῃ. ἐκὼν μὲν
 τῆς τοιοῦτης ποιεῖ, ἀλλὰ φησὶ τὸ ζῷον ὅταν ὁ συλ-
 λαβόντες αὐτὸ οἱ κινήσονται, καὶ ὀπίσθητες ὡς-
 περ ἀλφίτα λευκὰ ἀεὶ πᾶσι ἀνασπῶν δὴ ζῶον, ὃ
 γὰρ σάκκον ἀπὸ τῶν φασι τῶν ἀδελφῶν.
 κακοὶ καὶ παρορμητῶν τῶν λέοντα τῶν τῶν ζῷον.
 Λέγουσι καὶ τῶν γῆρας ὑπὸ τῶν τῶν μύρων ὁσμῆς
 ἀποθνήσκου, ἐὰν τις αὐτοὺς χρίσῃ ἢ δῶ τὴν μεμ-
 εισμένον φαγῆν. ὡς αὐτὸς καὶ τῶν καυτῶν
 ὑπὸ τῶν τῶν ῥόδων ὁσμῆς. Καὶ ἐν Σικελίᾳ δὲ
 φασι καὶ ἐν Ἰταλίᾳ τῶν γαλεώσας θανάσιμον ἐ-
 χθὲν δὴ γῆρας, καὶ ὅταν τις πρὸς ἡμῖν, ἀδελ-
 φὸς καὶ μαλακὸν εἶναι καὶ μὲν γῆρας ἐπιπλάκον,
 ὃ ὅταν δάκῃ, ἀποθνήσκου * ποιεῖ. Ἐν τῇ Με-
 σσημῶν τῶν Συρίας φασι ὅτι ἐν Ἰερουσὴμ ὀφί-
 θῆρα τῆς γίνεσθαι, ἀ τῶν ἐξ ἡραίους ὃ δάκῃ,
 τῶν ξένοις καὶ ἀδικεῖσθόδρα. Περὶ τῶν Εὐ-
 φρατίων καὶ τελείως φασι τῶν γίνεσθαι. πολ-
 λούς γὰρ φαίνεσθαι καὶ τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν, ὅτι
 ἀφ' ἑαυτῶν ἕκαστος ὡς τῆς δέλης ἐν τῶν
 θεωροῦμενοις, ἀμα τῆ ἡμέρᾳ ὅταν ταύτης με-
 ροὺς φαίνεσθαι, καὶ τῶν ἀναπαυομένων τῶν μὲν
 Σύρων, μὴ δάκῃ, τῶν ἑλλήνων μὴ ἀπέχε-
 σθαι. Ἐν Θεσσαλίᾳ φασι τὸν ἰερόν κελύμε-
 νον ὄφιν πᾶσι ἀπολλύειν, ὃ μόνον ἐὰν δάκῃ,
 ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἴγῃ. δὲ καὶ ὅταν φαγῇ, καὶ τῶν φασι
 ἀκούσασθαι, (φαίνεσθαι ὡς ἀσπίδος,) φόβουσι καὶ οἱ
 ὄφεις καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ τῶν ἀλλὰ πᾶσι θηρίων. ὃ καὶ με-
 γάλῃ ὄφει μέραις, ἀλλὰ μὲν τῶν. Ἐν Τένω
 δὲ ποτε φασι * ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλίας αἰα-
 ρεθῆναι ὑπὸ γυναικὸς γῆρας ὃ τῶν θανάτων τῶν ὀφεί-

Quidam, aut. vox Teno, non caret suspicione mendii.

Γνωαίχε κύκλον γράψασθαι, ἔτα φάρμακα
 θεῖον, εἰσελάσαι εἰς τὸν κύκλον, ἀντίω καὶ τὸν
 υἱόν, εἶτα μίμειναι τὴν φωνὴν τοῦ θεοῦ. ὅς
 δὲ ἀδύνη, ἔπερσιέναι ἄδοντος ὅ, καὶ ἀδαρτεῖν
 τὴν γνωαίχε, καὶ ἐγγυτέρω περσιόντος μάλλον,
 ὥστε μὴ δυνάσθαι κρατεῖν τοῦ ὕπνου. τὸν δὲ υἱόν
 τῶν ἀγαθῶν ἐγείρειν, τυπώοντα, κελούου-
 σης ὀκείνης, ἔλεγειν ὅτι ἐὰν μὴ κραυπώση,
 ἀπολέσθαι καὶ αὐτὴ καὶ ὀκείνος· ἐὰν δὲ βιάσθαι ἔ-
 περσιάζηται ὁ θεῖον, σωθήσονται. ὡς δὲ
 περσιήληεν ὁ ὄφις εἰς τὸν κύκλον, λύσει δὲ ἑὸς
 γνέσθαι αὐτῆ.

A Primum circulum descripsit foemina,
 quem incantationibus habitis una cum
 filio ingressa, ac vocem bestiae imitata
 est: qua recinente accedenteque, ob-
 dormiscere coepit, magisque iam ap-
 propinquante, somno abstinere non po-
 tuit: quocirca filius matrem pulsavit:
 (ita praecipiente ipsa) minatus, si ob-
 dormiret, utriusque certum imminere in-
 teritum, verum si perimeret, ac be-
 stiam abducere posset, saluos fore. Ita-
 que circulum ingressus serpens statim
 exanimatus est.

PLERIQUE VETERES CODICES, QUIBVS VSVS EST
 olim Henricus Stephanus, cum hunc libellum ederet, principium supra posuim
 non agnoscunt: sed eius loco habent quae sequuntur.

ΕΓΕΤΑΙ ἄξι τὰ Τύσια ὕδαρ ἔϊ) Ορχίς Διός * δὲ αὐτὸ ἀσθαμῆν,
 οἷω πηγὴ αἰαδίδου πύου ψυχρά. παφλάζῃ ὡς αὖ οἱ λέβητες, τῆν
 δὲ ορχίς μὴ ἠδύτε καὶ ἰλεων, ἐπιόρχις δὲ τῶν πόδας ἢ δὴκ. ἀποσκῆπῃ
 γὰ καὶ εἰς ὀφθαλμοὺς καὶ εἰς χεῖρας καὶ εἰς πόδας. ἀλίσχονται τε ὕδεις καὶ
 φθόγας. ἔσδεν περσῶν ἐπελθεῖν διωατὸν, ἀλλ' αὐτῆ ἔχονται, καὶ ὄλο-
 φύονται περὶ ὕδατι, ὁμολογοῦντες ἀπτιώρχησθαι. Αὐτῶν
 φασὶ τὸν ἱερεῖ τῆς ἐλαίας θαλλὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βλαστῆται, ἔπειτα γνέσθαι, ἔαχῃ ὅ αὐτῶν
 λινυτέλλεσθαι. Τῶν ἐν Αἴτην κρατήρων αἰαρρῶν ἡρώτων καὶ ἀνὰ τὴν γλῶφρον μύρων ἔνθα καὶ
 ἔνθα, καὶ μαρρῶν δὴκ, ὅ τῆν ἀσθεῶν ἡμῶς ἐπίμνησεν ὁ δαμῶνιον. περσῶν ἀληφθέντων γὰρ ἔσδεν
 τῶν ῥύματος, ἀπτι ὁ βασιζῆν γέροντας ἐπὶ τῆν ὠμῶν ῥηνῆς ἔσδεν, πλησίον αὐτῶν ἡρώτων
 ὅ τῶν πυρὸς ῥύμα ἔξερῶν, πρῆτερεχέ τε τῶν φλογμῶν, ὅ μὴ ἔνθα, ὅ δὲ ἔνθα. ἔσδεν ἡρώτων
 ἀσθεῶν ἀμα ποῖς γνέσθαι ποῖς νεαῖσιν. Λέγειν τὸν ἀγαλαματοποιὸν Φεδία καὶ ἀσθεῶν
 ζῶντα τὴν ἐν ἀκροπόλει Αθηνῶν, * ἐν μισότητι ταύτης τῆς ἀσπιδὸς ὅ ἐαυτῶν περσῶν ὄντυ-
 πῶσασθαι, ἔσδεν ὄντυ τῶν ἀγαλαμῶν ἀπτι ἡρώτων ἀσθεῶν δημιουργίας, ὡς τε ἔξ ἀσθεῶν, εἰς
 βούλοισι αὐτῶν ἀσθεῶν, ὅ σύμπῶν ἀγαλαμῶν λυφί τε καὶ συλγῆν. φασὶν ὡς [ὁ] ἀσθεῶν ὅ τῶν
 * Μίτυος ἐν Ἀργεῖ ἀπέκτεινε [τὸν αἰπὸν] τῶν θανάτου τῶν Βίτυϊ, ἡωροῦν τῆν ἐμπεσῶν. εἰσκει οἷω
 ὅσιν εἰκῆ τὰ ἑαυτῶν γίνεσθαι. φασὶ τῶν κύνων μόνον διώκειν τὰ θεῖα περὶ τῶν κορυφῶν τῶν
 Μελέων καλουμένων ὄντων, ἀλλ' αἰστέφῃ, ὅτῳ ἀπτι τῶν διώκων σπ. Ἐν τῶν φασὶν πο-
 τῶν ἡρώτων ῥάσδον ὄνομα ζοκῶν Λαυκόφυλλον, ἡ οἱ ζῆλῶν ποῖς ἀσθεῶν δρεπόμῶν,
 ῥίπλοισι περὶ τὸν πρῆνιον θάλαμον, καὶ ἀσθεῶν τῶν γάμων. Ἐν τῶν τῶν Τίχρῶν ἡ-
 κῶσθαι φασὶ λίθον Μωδῶν κεκλημένον βαρβαρικῶς, τῆν χεῖρα πύου λυφῆν. ὄν ἐαυτῶν κατέχῃ τῶν
 ὄσδεν ἔσδεν ἡρώτων ἀσθεῶν. Ἐν δὲ τῶν Σκαμῶν γίνεσθαι φασὶ βοτῶν * Σίπρον καλου-
 μένῳ, τῶν πλησίον ἐρεβίνθα, κόκκους δὲ ἔχῃ σφοδρῶς· ὄσδεν τὴν περσῶν ἡρώτων ἔλεγε. ταύ-
 τῶν τῶν κατέχῃ, μήτε δαμῶνιον, μήτε φασὶν ἡρώτων ἡρώτων φοβῶσθαι. Περὶ Λιβύου
 ἀμπελῶν ὄσδεν καλοῦσι μῆνομεν ἡρώτων, ἢ τῶν καρπῶν τῶν μὴ πεπαῖν, τῶν δὲ ὄμφακῶ-
 δῆς ἔχῃ, τῶν δὲ αἰθουῶν καὶ βραχῶν ἡρώτων. Περὶ τῶν Σίπυλον ὄσδεν γίνεσθαι φασὶ λί-
 θον παρῶν κυλίνδρων, ὅ οἱ ἀσθεῶν υἱοὶ ὄτῳ ἡρώτων. ἐν τῶν τῶν μῆρος τῶν ἡρώτων πῶ-
 θεασι, καὶ ὄσδεν ποτε χεῖρ ἀσθεῶν ἀμῶν τῶν ὄσδεν, ἀλλ' αἰεὶ εἰσι φιλοπάτορες. Ἐν ὄσδεν τῶν
 ἡρώτων γίνεσθαι βοτῶν καλουμένων Χαρισίας, ἡ ἡρώτων ἡρώτων ἀσθεῶν τοῖς περσῶν
 λῶν περσῶν, καὶ ἔσδεν τῶν αἰθουῶν συμπαρῶν ἡρώτων. Αἱ ἐν Κρήτη ἡρώτων, ὄσδεν

Libro De mundo c. 6. scriptum est, in mundo τῶν αἰσθεῶν. De poetica, c. 10. καὶ Βίτυος

Melius, αἰσθεῶν

librom

ὁ δὲ ἄλλος, ζητῶσι τὸ δίκτυον τὸ ἐκείνου φύλον. ὅταν γὰρ φάγωσιν, ὡς ἐκβάλλουσι τὰ π-
 ξύματα. Αἱ δὲ κεφαλῆαι αἴγες οὐ πίνουσι, ὡς εἴκειν, ὡσπερ καὶ τὰλλα τετράποδα,
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ἀλλὰ πρὸς τὸ πνύμεθ' ἅπαντα τὰ πρὸς ὧπα ποιήσασα, χάσκειν εἰς δὲ-
 γνῶμα τὰ πνύμεθ' α. Φασὶ, ἵνας δὲ ἐν Ἀρχαίᾳ τῆν ἑλάφω, ὅταν ἀποβάλλωσι τὰ κέρατα,
 εἰς τούτους τοὺς τόπους ἔρχονται ἐν οἷς οὐκ ἔστι ῥάδιον ὄρεθῶμα· τῆτο δὲ ποιεῖν, ἀφ' ὅ μὴ ἔχῃ
 ὡ ἀμύνουται, καὶ ἀφ' ὅ πονεῖν τοὺς τόπους ὅθεν καὶ τὰ κέρατα ἀπέβαλον. πολλὰς δὲ κιστὸν ὅπι-
 πεφυκότα ἐν τῆν κερῶτων τόποι ὄρεθῶμα. Οὐδὲν ὅρεθ' ἔστι Θετταλίας, ὃ φέρῃ ὄφεις
 τοὺς λεγόμενοι σήπας, οἳ οὐκ ἔχουσι μίαν χροίαν, ἀλλ' αἰεὶ ὁμοιωῦται τῆν χροίαν ἐν ὡ οἰκοῦσι·
 ἵνας δὲ αὐτῆν ὁμοιον ἔχουσι τὸ χροῖμα τοὺς ἐχλοῖς τῆς γῆς. ἄλλοις δὲ χροῖμα ἔστιν ἡ Φολίς.
 ὅσοι δὲ αὐτῆν ἐν φαματοῖς ἀφ' αἰετοῖς, τῆταις ὁμοιωῦται καὶ τὸ χροῖμα. δάκρυον δὲ,
 ἐμποιοῦσι δίφρος. ἔστι δὲ αὐτῆν τὸ δῆγμα, οὐ τραχὺ καὶ ἔμπυρον, ἀλλὰ κακόνητος. Τοῦ φερκοῦ
 ἔχουσι τῆν ἐχιδνὴν συγγνωμῶν, ἡ ἐχιδνα ἐν τῆν σῆμοισι καὶ τῶν κεφαλῶν ἀποκρίσῃ ἀφ' ὅ τῆτο καὶ
 τὰ τέκνα, ὡσπερ εἰς τὸν θάνατον τῆν πατρὸς μετερχόμενα, τῶν γὰρ τῆς μητρὸς ἀφ' ὅ ῥῆσιν.
 Ἐν τῆν Νείλῳ ποταμῶν γινώσασα λίθον φασὶ κυάμω παρῶμαον· ὃν αὐὸ κύνες ἴδωσιν, οὐχ
 ὕλακποδοῖ. σῆμοτελῆ δὲ καὶ τοὺς δαίμονι τῆν γινώσασα κατόχοις. ἀμα γὰρ τῆν πρὸς τῆν τῆταις
 ρίσι, ἀφ' ὅρεθῶμα τὸ δαίμονιον. Ἐν δὲ τῆν Μαγαδρῶν ποταμῶν τῆς Ἀσίας λίθον φασὶν σῶφρο-
 να καλούμενον κατ' ἀπ' ὅρεθῶμα, ὃν ἐὰν τῆς εἰς ἵνας ἐμβάλλῃ κόλπον, ἐμμανῆς γῆν, καὶ φοιβῆ π-
 να τῆν συγγνωμῶν. ῤῆνος καὶ Ἰστρος οἳ ποταμοὶ ἔσ' ἀρκτω ρέουσι, ὃ καὶ Γερμανοὶ, ὃ δὲ
 Παγονας τῆν αἰετοῖς καὶ τῆς ἰστροῖς καὶ ναοῖσιν ἔχουσι τὸ ρεῖθρον, τῆ δὲ χειμῶνος, παρῶμα
 ἔσ' ἀρκτω, ἐν πεδίου γῆμα πῆ κατῆππῶσασα. Περὶ τῶν Θούριον πόλιν δύο ποταμοὶ
 φασὶν εἶναι, Σύβαριν καὶ Κεῶν. ὃ καὶ οὐ Σύβαριν, τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτῆν, ἀφ' ὅρεθῶμα
 ποιεῖ ὃ δὲ Κεῶν, τοὺς ἀφ' ὅρεθῶμα ξυμῶσασα, λουόμενοι. Ἐν δὲ Εὐβοίᾳ δύο ποτα-
 μοὶ εἶναι· ὃν ἀφ' ὅ καὶ τῆν πίνονται πρὸς ὧπα, λαοὶ καὶ γίνονται. ὃς ὀνομάζεται Κέρβης, ὃ δὲ, Νη-
 λάς, ὃς μέλανα ποιεῖ. Παρῶμα Λυκέρμω ποταμῶν γινώσασα βοτανῶν λόγχῃ παρῶμαον,
 σῆμοτελοῦσασα πρὸς ἀμβλυωπίας. Τῶν δὲ Συρακούσας τῆς Σικελίας πηλῶν Ἀρεθου-
 σῶν, ἀφ' ὅρεθῶμα πελαεθῆιδος κινῆσασα λέγουσιν. Ἐν ὅρεθ' Βερεκυνθῶν γινώσασα λίθον καλού-
 μενον μάχαρον, ὃν ἐὰν ὄρεθ' τῆς, τῆν μυσθῆων τῆς ἑκάτης ὅπιπελῶσασα, ἐμμανῆς γῆν, ὡς
 Εὐδοξὸς φησὶν. Ἐν ὅρεθ' δὲ Τυφλά γινώσασα λίθον παρῶμαον κιστῆρῆ, ὃς τετρακίς τῆς ἡμέ-
 ρας ἀλλάσσει τῶν χροῖαν· βλέπεσασα δὲ ἔσ' ἀπ' ὅρεθῶμα τῆν μὴ τῆν χροῖαν φερῆσασα μετεχου-
 σῶν. Ἐν Ἀρτέμιδος Ὀρθωσίας βωμῶν τῆν ἴσασασα χροῖαν, ὃς κυνηγῶν εἰσελθόντων
 φωνῶν ἐπαφῆσιν. Ἐν Αἰτωλοῖς φασὶν ὄρεθ' τοὺς ἀσπάλθας ἀμυδρῆς, καὶ ὄρεθ' σιτῆρῆ
 γῆν, ἀλλ' ἀκείδασ. Τοὺς ἐλέφαντας φασὶν κείνῃ τῆν δύο· οἳ δὲ, μῆλας ὀκτωκῆδεκα. ἐν ὅ
 τῆν ὀκτέξῃ δεσποκεῖν. Τημέρατον Τιμῆου τῆν Λοκροῦ ἀχρῶσῶν νοσήσασα, ἀφ' ὅρεθῶμα
 φασὶν ἔσ' ὅρεθ' γινώσασα ἡμέρας· ἐν δὲ τῆν ἐνδεκῆτη αἰανῆσῶν βραδῆως ἐκ τῆς πρὸς ὧπα,
 ἔφησεν ἐκείνον αὐτῶν ἡδῆσασα τὸν χροῖον βεβῶσασα. Ἐν Τῶν τῆν νήσῳ φασὶν εἶναι Φιάλιον
 σύγκρομα ἔχον. ὃς ἔσ' ἔσ' ἀπ' ὅρεθῶμα [πῶν] ῥαδίως. Καὶ ἐν Βιθυνίᾳ τῆς Θράκης ἐν
 τῆς μεταλλοῖς γῆν ὃ καλούμενος ἄπῆτος, ὃς οὐ φασὶν πῶν ἀπ' ὅρεθῶμα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΙΚΑ

ARISTOTELIS STAGIRITÆ

PHYSIOGNOMICΩΝ LIBER.

Incerto interprete.

ΚΕΦΑΛ. α'.

A

CAPVT I.

Ὅτι φισιογνωμονίῃν ὄντι, καὶ πῶς.

Probat Physiognomoniam esse : hoc est, coniecturam de moribus, ex lineamentis corporis fieri posse. Deinde physiognomoniam modos explicat.

Priorum li.2.c. vlt.

ΤΙ αἱ Διόνοιαι ἐπονται τοῖς σώμασι, καὶ ὅσα εἰσὶν αὐταὶ καὶ ἑαυταὶ ἀπαγεῖς οὐσαι τῆς τῶ σώματος κινήσεων, τῆ-
 πο [δὲ] δὴλον [πρόν] ἔστι, ἐν τε ταῖς μέγαις, ἔ [ὡς ταῖς] ἄρρωστῖαις. πολ-
 λὸν γὰρ ὁξυαλλὰ πηουσαι φαίνονται αἱ Διόνοιαι ὑπὸ τῆς τῶ σώματος παθημῆς. καὶ τοῦ αἰσθητοῦ δὴ τοῖς τῆς ψυχῆς παθημασι τὸ σῶμα συμπάσχει, φα-
 νερόν γὰρ ὡς τὸ ἐπὶ τοῖς ἔρωσι, καὶ τοῖς φόβοις [τε] καὶ ταῖς λύπαις καὶ ταῖς ἡδοναῖς. ἐπὶ δὲ ὡς τοῖς φύσει γιομοῦσι, μᾶλλον αὖ τοῖς σκυλῶσι ὡς οὕτως ἔχει πρὸς ἀλλήλα σῶμα τε καὶ ψυχὴ συμφυῆ, ὡς τε τῆς πλείων ἀλλήλοισι αἴτια γίνεσθαι παθημῆς. ὅθεν γὰρ πρόποτε ζῶον γένηται τοιοῦτον, ὃ ὁ μὲν εἶδος ἔχειν ἑτέρου ζώου, πλὴν δὲ Διόνοια ἀλλοῦ· ἀλλ' αἰεὶ τῶ αὐτοῦ τὸ, τε σῶμα καὶ πλὴν ψυχῆ. ὡς τε αἰσθητοῦ ἐπεσθαι τὰς τοῖσδε σώματι τοῖσδε Διόνοισιν. ἐπὶ δὲ καὶ τῆς ἀλλων ζώων, οἱ ὡς ἔχασον ὀπίστημονες, ἐκ τῆς ιδέας διώσονται θεοῖσιν, ἵπποκαίτε ἵπποις, καὶ κωπη-
 γέται κύναι. * Εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ εἴη, (αἰεὶ δὲ ταῦτα ἀληθῆ ὄντι,) εἴη δὲ φυ-
 σιογνωμονίῃν. οἱ μὲν οὖν παρὰ γένηται οἱ φυ-
 σιογνωμονες, κατὰ τῆς ἕξουσις ἐπεχέρησθαι φισιογνωμονίῃν, ἕκαστος καὶ ἕνα. οἱ μὲν γὰρ, ἐκ τῆς γῆρας τῆς ζώων φισιογνωμοσύνοι,

ἄλλοι δὲ ταῦτα ἀληθῆ ὄντι, ἀληθῆ εἴη αὖ ἢ φυσιολογία.

V O D animæ sequuntur corpora, & ipsæ secundum se ipsas non sunt impassibiles à motibus corporis, id manifestum fit valde in ebrietatibus & ægritudinibus. multum namque animæ mutatae videntur à passionibus corporis. Et econtrariò quòd corpus compatitur passionibus animæ, manifestum circa amores, & timores, & tristitias, & delectationes. Amplius autem & in iis quæ natura sunt, magis utique aliquis conspiciet, quòd corpus & anima ita se habent connaturalia, ut fiant causæ plurimarum passionum ad inuicem. Nunquam enim animal factum vel generatum est tale, quod formam haberet alterius animalis, animam verò alterius, sed semper eiusdem corpus & animam. Quare necessarium est consequi tali corpori talem formam. Amplius autem & scientes circa vnumquodque animalium ex forma possunt considerare: equites, equos; & venatores, canes. Si autem hæc vera fuerint, (semper autem hæc vera sunt) erit sanè ars quæpiam physiognomonix. Priores itaque physiognomones, iuxta tres modos adgressi sunt hanc disciplinam, quique iuxta vnum. Alij quidem ex generibus animalium physiognomonizant,

ponentes secundum vnumquodque genus figuram quandam animalis & speciei animam. Alij autem in talibus corpori similem habenti corpus & animam similem putabant. Alij autem quidam hoc quidem faciebant, non ex omnibus autem animalibus experiebantur, sed distinguebant ex ipso genere hominum secundum gentes, quæcunque differunt secundum vsus, & mores: vt Ægyptij, & Thraces, & Scythæ. Similiter electionem signorum faciebant. Quidam autem ex moribus à parentibus, quales mores dispositionem sequantur. Sequitur autem vnicuique mos, iracundo, timido, coeunti, & in vnaquaque aliarum passionum. Est autem secundum omnes modos hoc physiognomonizare. Et adhuc secundum alios & electionem signorum dissimiliter fieri. Hi quidem igitur iuxta mores solum physiognomonizant: primum quidem quod quidam non iidem cum sint, mores, qui sunt in facie, eosdem habent, vt fortis & inuerecundus eosdem habent, animabus vel intellectibus multum separantur. Secundò autem, quod secundum quædam tempora, mores non eosdem, sed aliorum habent: tristibus enim existentibus, quandoque contingit diem delectabiliter ducere, & morem accipere, qui est hilaris: & econtrariò hilarem contristari, vt mos qui erat in facie permutetur. Adhuc cum his, de paucis vtique semper apparentibus cõiecturam quis accipiat. Qui autem ex feris physiognomonizant, non rectè electionem signorum faciunt: non enim est vtique dicere percurrentem formam vnius cuiusque animalium, quod quicunque vni similis huic corpore erit, & anima similis erit. Primum enim, vt simpliciter dicam, nullus vtique videbit hominem ita similem bestie, sed assimilantem in aliquo. Adhuc autem cum his, animalia pauca quædam propria habent signa, multa verò cõmunia. Quare si quis similis fuerit non secundum proprium sed secundum commune aliquid, quo pacto magis iste leoni quàm ceruo similior dicetur? Meritò enim propria signa propriū quid significare, communia autem cõmune. Communia ergo signa nihil vtique manifestabunt physiognomonizanti. Si autè aliquis propria vnius cuiusque ferarū elegerit, non vtique habebit assignare cuius sunt hæc signa. Meritò enim proprii proprium. Nihil autem proprium animalium physiognomonizatorum, in anima habebit vtique aliquis accipere: neque enim forte solum leo est, sed alia multa: neque timidum lepus, sed & alia infinita. Si ergo neque communia eligenti, mani-

A πητέλιμοι καὶ ἕκαστον γένος, εἶδος ἡ ζωὴ καὶ δια-
 ροιαί. * οἱ δὲ ὅτι τε τῶν ζώων τῶν σώματι, εἴτα τῶν
 ὁμοίων τῶν σώματι ἔχοντι, καὶ πλεὺς ψυχῶν ὁμοίως
 ἡμετέροισιν ἀπὸ τῶν δὲ ζώων ἐδοκίμαζον. ἀλλ'
 οὐκ ἐξ ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ζώων ἐδοκίμαζον. ἀλλ'
 ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποθνήσκοντων γένος, διελευσμένοι
 καὶ τὰ ἐθνη, ὅσα διεφέρε τῶν ὄψεως, καὶ τὰ ἔθνη,
 οἷον Αἰγύπτιοι, ἔθνη Θρακῆς, ἔθνη Σκυθῶν, ὁμοίως
 πλεὺς ἐκλογίᾳ τῶν σημείων ἐποιουῦντο. οἱ δὲ πάντες
 ἐκ τῶν ἐπιφανομένων ἠθῶν, οἷα ἀφαιρῶν ἐπε-
 λαι ἕκαστον ἠθῶν τῶν ὀργιστομένων, τῶν φοβεμένων,
 τῶν ἀφροδισιζοντι, ἔθνη δὲ τῶν δὴ παθητικῶν
 ἐκείνων. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν πᾶσι τοῖσι τοῖσι τοῖσι φυ-
 σιογνωμονίᾳ, καὶ ἐπὶ κατ' ἀλλοίσι, καὶ πλεὺς ἐκ-
 λογίᾳ τῶν σημείων ὁμοίως ποιῶσθαι. οἱ μὲν
 οὖν καὶ τὰ ἔθνη μόνον φισιογνωμονοῦντες ἀ-
 μνηστέοισιν ἀνδράσιν, ὡς ἔστιν μὲν, ὅτι ἐνίοι οὐχ οἱ
 ἀνδρόντες, τὰ ἔθνη τῶν παροσώπων ἠθῶν τὰ αὐ-
 τὰ ἔχουσι, οἷον ὁ, τε ἀνδρῶν καὶ ὁ ἀνδρῶν τὰ αὐ-
 τὰ ἔχουσι, τῶν ἀφαιρῶν πολὺ κεραισμένοι.
 C δὲ πλεον δὲ, ὅτι καὶ χεῖρας ἡμῶν τὰ ἔθνη οὐ
 τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ ἑτέρων ἔχουσι. διακρίσις τε γὰρ
 οὐδὲν, εἰς ὅτε σιωπῶν πλεὺς ἠμέραν ἠδὲως δια-
 γαγῆν, καὶ τῶν ἠθῶν λαβῆν τῶν δὴ τῶν μου. καὶ
 τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως λυπηθῆναι, ὡς τε τῶν ἠθῶν
 τῶν ἔθνη τῶν παροσώπου μεταβαλῆν. ἐπὶ τῶν
 τοῖσι τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν ἡμῶν ἐπιφανομένοις
 τεκμηρίοι. οἱ δὲ ἐκ τῶν σημείων φισιογνω-
 μονοῦντες, οὐκ ὀρθῶς πλεὺς ἐκλογίᾳ τῶν ση-
 μείων ποιουῦνται. οὐ γὰρ δὴ ἐκείνου τῶν ζώων
 D πλεὺς ἰδέας διεξελθόντα ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ὅς ἀν-
 ὁμοίος τῶν τῶν σώματι ἢ, καὶ πλεὺς ψυχῶν ὁ-
 μοίως ἔσται. ὡς ἔστιν μὲν γὰρ (ὡς ἀπλῶς εἰ-
 πεῖν οὕτως) ὁμοίως σημείων ἀνδρῶν ὁμοίως
 ἀνδρῶν, ἀλλὰ παροσσοικῶντα μὲν ἢ ἐπὶ τῶν
 τοῖσι τὰ ζῶα ὀλίγα μὲν τὰ ἴδια ἔχει ση-
 μεία, πολλὰ δὲ τὰ κοινὰ. ὡς τε ἐπειδὴ ὁ-
 μοίως ἡμῶν καὶ τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν κοι-
 νῶν, πῶς μάλιστα οὐδὲν λέοντι ἢ ἐλάφῳ ὁμοί-
 οτερος; εἰκὸς γὰρ τὰ μὲν ἴδια τῶν σημείων,
 E ἰδίων ἢ σημείων τὰ δὲ κοινὰ, κοινόν. τὰ μὲν
 οὖν κοινὰ τῶν σημείων, ὅσων ἀνδρῶν ἀφαι-
 ρῶν τῶν φισιογνωμονοῦντι. εἰ δὲ ἡμῶν τὰ ἴδια
 ἐκείνου τῶν σημείων ἐκλέξθην, οὐκ ἀνδρῶν ἀ-
 ποδιδῶναι οὐδὲν τῶν σημείων. εἰκὸς γὰρ τῶν
 ἰδίου. ἰδίων ἢ ὁμοίως οὐδὲν ἐν τῶν ζώων τῶν
 φισιογνωμονομένων, ἐν γὰρ τῶν διδονοίᾳ ἔχει ἀνδρῶν
 λαβῆν. ἔτε γὰρ ἀνδρῶν μόνον ὁ λέων ὅστις, ἀλλὰ
 καὶ ἄλλα πολλὰ. ἔτε δὲ τῶν ὁμοίως, ἀλλὰ
 καὶ ἄλλα μυρία. εἰ οὖν μὴ τε τὰ κοινὰ ση-

μεία εκλέξασθαι τῶν φύσιν, μήτε καὶ τὰ ἴδια, καὶ αὐτὸ εἶναι καθ' ἑκάστον τῶν ζώων σκέπτεσθαι. ἀλλ' εἴθε ἀποθεσθῶν τὴν ἐκλογὴν ποιητέον τῶν αὐτὸ πάθος παρόντων οἷον, ἀλλ' ἰδὲ ἀνδρείου ὑπὸ σκωπῆς ἕως τὰ σημεῖα, καὶ ἀνδρεία τῶν ζώων εἰς ἐν λαβόντα δὲ εἴθε λαβόντα, ποῖα παθήματα ἑαυτοῖς μὲν ἀπάσιν ἕως ἀρχῆς, τῶν δ' ἄλλων ζώων σκεπτεῖν συμβέβηκεν. εἰ γὰρ οὕτω ἕως ἐκλέξθην, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶ τὰ σημεῖα ἀνδρείας ποῖς περιγεῖται ζώοις, μὴ μόνον ἀνδρείας κοινὸν ἕως ἀρχῆς παθήματα τῶν [ἐν] τῇ ἀφροδίτῃ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι. οὕτω δ' αὐτὸ ἀπορήσθη πότερον ἀνδρείας ἢ στατέρου τὰ σημεῖα ἐστίν. ἀλλὰ δὲ ἐκ πλείων τε ἐκλέξασθαι ζώων, καὶ μηδὲν πάθος κοινὸν ἔχοντων ἐν τῇ ἀφροδίτῃ ἄλλοι, οὐδ' αὖ τὰ σημεῖα σκωπῆς. ὅσα μὲν οὖν τῶν σημείων μόνιμα ἐστὶ, μόνιμον αὖτε καὶ σημεῖον ὅσα δὲ ἐπιγινώσκοντα, καὶ ἀπογινώσκοντα τε καὶ ἀπολείποντα, πῶς αὖτε σημεῖον ἀληθὲς εἶναι, τῶν ἐν τῇ ἀφροδίτῃ μὴ μόνοντος; εἰ μὲν γὰρ μόνιμον, ἐπιγινώσκοντα τε καὶ ἀπολείποντα σημεῖον ἕως ἕως ἀπολείποντα, εἰ δὲ ἄλλοι μὲν αὐτὸ ἀληθὲς εἶναι, οὐ μὲν ὑπερβαίνει αὐτὸ εἶναι, μὴ αἰετὰ περιγεῖται πρὸς ἀπολείποντα. ὅσα δὲ παθήματα ἐπιγινώσκοντα τῇ ψυχῇ μηδὲν ἕως ἀφροδίτης τὰ σημεῖα ἐστὶν ἕως σώματι, οἷς χρῆται ὁ φυσιογνώμων, ὅσα αὖτε εἶναι τὰ ἑαυτοῦ γνωσθέντα τῇ τέχνῃ οἷον τὰ περὶ τῶν δόξας καὶ τῶν ἐπισημασ, ἰατρῶν ἢ κηδευστῶν ὅσα ἐδέχεται γνωρίζειν ὁ γὰρ μαθὼν ὅ, τί μάθημα, σκεπτεῖν εἴθε λαβὴ τῶν σημείων οἷς χρῆται ὁ φυσιογνώμων.

Κ Ε Φ Α Λ . β' .

CAPVT II.

Περὶ αὐτῶν ἐστὶν ἡ φυσιογνωμονία: καὶ εἴθε ὧν ἡμεῖς τὰ σημεῖα λαμβάνεται.

Physiognomia circa qua versetur; & ex quibus generibus signa accipiuntur.

ΔΕΙ ἢ οὖν οἰεῖσθαι περὶ ποῖα ἀπὸ αὐτῶν ἐστὶν ἡ φυσιογνωμονία, ὅτι ἢ περὶ πᾶσι καὶ ἐκ τῶν ἑκάστα σημεῖα λαμβάνεται. ἔπειτα ἐφεξῆς καθ' ἑνὲν ἑκάστον περὶ τῶν ἐπιφανεστέρων δηλώσασθαι. ἡ μὲν οὖν φυσιογνωμονία ἐστὶν, καθ' ἑαυτὴν καὶ ἑαυτοῦ αὐτῆς λέγει, περὶ τὰ φυσικὰ παθήματα τῶν ἐν τῇ ἀφροδίτῃ, καὶ τῶν ἐπικτητῶν, ὅσα ἀφροδίτη μόνον μαθήσασθαι τῶν σημείων τῶν φυσιογνωμονιστῶν. ὅποια δὲ τῶν αὐτῶν ἐστὶν, ὑπερὸν δηλωθήσεται. εἴθε ὧν δὲ ἡμεῖς τὰ σημεῖα λαμβάνεται, νῦν ἐρωτῶ, καὶ εἶναι ἀπάντη. ἐκ τε γὰρ τῶν κινήσεων φυσιογνωμονοῦσι, καὶ ἐκ τῶν χημῶν, καὶ ἐκ τῶν χρωμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἡθῶν τῶν ἐπι τῶν παρῶν ἐμφανιστῶν, καὶ ἐκ τῶν περιχρωμῶν, καὶ ἐκ τῆς

A festū aliquid fit, neq; secundūm propria, non vtiq;ue erit vnumquodque anima-
 lium aspicere, sed ex hominibus electio-
 nem facere oportet parientibus eandem
 passionem: vt si fortis inspiciat aliquis si-
 gna, fortia animalium in vnum accipien-
 tem oportet perscrutari, quæ passiones
 his quidem omnibus insunt, aliorum au-
 tem animalium nulli accidant. Si enim
 ita quis elegerit, quod eadem sunt signa
 fortitudinis, prædictis animalibus non
 solum fortitudinis communem inesse
 B passionem eorum, quæ sunt in intellectu,
 sed & alia quædam, sic vtiq;ue dubita-
 bit, vtrum fortitudinis aut alterius signa
 sint. Sed oportet ex pluribus eligi ani-
 malibus, & non habentibus vllam passio-
 nem communem manifestam, cuius vti-
 que signa respicias. Quæcunque itaque
 signorum mansiua sunt, aliquid mansiuum
 signant. Quæ autem adueniunt, atque
 discedunt, & deficiunt, quomodo vti-
 que signum verum erit non manentis in
 anima? Siquidem enim mansiuum adue-
 niens, & deficiens signum quis suscipiet:
 C contingeret vtiq;ue ipsum quidem verum
 esse, non tamen conueniens, si non per-
 petuò sequatur rem. Quæcunque au-
 tem passiones factæ in anima non in ali-
 quo permutant signa, quæ sunt in cor-
 pore, quibus vtitur physiognomon,
 non erunt huiusmodi cognitiones arti:
 vt quæ sunt circa oppositiones, &
 scientias, medicum aut citharædum
 non contingit cognoscere. Nam ad-
 discens aliquam disciplinam, nullum mu-
 D tat signorum, quibus vtitur physiognom-
 on.

E Oportet ergo determinare circa qualia quædam est physiognomonia, quoniam non circa omnia, & ex quibus singula signa accipiuntur: deinde consequenter de manifestissimis circa vnumquodque manifestare. Physiognomonia ergo est, sicut & nomen ipsius dicit, de naturalibus passionibus, quæ sunt in anima, & accidentibus, quæcumque adueniunt, & transmutant signa physiognomonizata. Qualia autem hæc sint, posteriùs declarabitur. Nunc autem dicam ex quibus generibus signa accipiuntur, & sint omnia. Ex motibus enim physiognomonizant, & ex figuris, & coloribus, & ex moribus apparentibus in facie, & ex

leuitate, & ex voce, & ex carne, & ex partibus, & ex figura totius corporis. Vniuersaliter quidem huiusmodi sunt, quæ dicunt physiognomones de omnibus generibus, signa. Siquidem igitur immanifestus, aut non designatiuus foret talis transitus, sufficiebant prædicta. Nunc autem fortasse melius est vnumquodque de singulis, quæcunque manifesta de physiognomozatis, certius explanare, enumerantem cuiusmodi signa referantur ad singula, quæcunque scilicet ex prædictis manifesta non fuere. **COLORS** ergo significant, acuti quidem calidum & sanguineum, albi cum rubore, bonam indolem, quando in læui corpore accidit hic color. **PILI** autem molles quidem, timidum: duri autem, fortem. Hoc autem signum sumptum est ex omnibus animalibus. Timidissimum enim est ceruus, lepus, ouis, & pilum mollissimum habent: fortissimum autem, leo, aper, & pilum durissimum habent. Est autem & in auibus hoc idem videre. Vniuersaliter enim quæcunque quidem habent duram pennam, fortes: quæcunque autem mollem, timidæ. Et particulariter est hoc quidem videre in coturnicibus, & in gallis: similiter autem & in generibus hominum hoc idem accidit. Quicumque enim apud Septentrionem habitant, fortes sunt, & durorum pilorum. Qui autem apud meridiem, timidi, & mollem pilum habent. Pilositas autem, quæ est circa ventrem, loquacitatem significat: hoc autem refertur ad genus auium. Proprium enim auis est eorum quæ sunt circa corpus, pilositas quæ circa ventrem est: eorum autem quæ sunt circa intellectum, loquacitas. **CARO** autem, dura quidem, & habitus boni, insensibilem significat: mollis autem & ingeniosum, & instabilem, nisi in forti corpore, & habenti extremitates fortes hoc accidit. **MOTVS** autem tardi quidem, mollem intellectum: acuti verò, calidum. In **VOCE** autem grauis quidem & intensa fortem: acuta autem, & remissa, timidum.

FIGURÆ autem & passiones, quæ apparent in facie, secundum similitudines accipiuntur passionis: quando enim adum patitur, aliquid fit, vt si hoc habet, quando aliquis irascitur, irascibile signum eiusdem generis. Mas autem femina maior est, & fortior, & extrema corporis fortiora, & crassiora, & habitus melioris, & potiora secundum omnes virtutes. **SIGNIS** autem, quæ sunt in partibus corporis, fortiora sunt ea quæ accipiuntur manifesta in moribus:

A λήθης, καὶ ἐκ τῆς φωνῆς, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης. Ἐκ τῆς μερῶν, ἔκ τῆς τύπου ὅλων τῶν σώματος. καθόλου μὲν οὖν τοιαῦτα ἔστιν, ἃ λέγουσιν οἱ φυσιογνώμονες περὶ ὅλων τῶν γῆρας σημεῖα. εἰ μὲν οὖν ἀσφαῖς, ἢ μὴ βύσσημις ἢ ἡ τοιαῦτη διεξόδος, ἀπέχρησεν αὐτὰ εἰρημνῆα καὶ δι' ἴσως βέλτιον ἔστι καὶ ἢ ἐκείνοι περὶ πόρτων, ὅσα ἔπιφαιή* ὡσαύτῃ φυσιογνώμονων μέρων, ἀπεβέσθη φράσαι, ἔπειτα σημεῖα λέγουται, οἷα τῶν ἔστιν ἐκείνα [καὶ ἔπι π] ἀναφέρεται, ὅσα μὴ ἐστὶν τῶν ἀσφαῖς ἀποφραγμῶν δεδιλωται. αἱ μὲν οὖν χειρῶν σημεῖα νοσῶν, αἱ μὲν ὄξυαι, θερμὸν καὶ ὑφαιμον· αἱ δὲ λυγρῶν, βίφαις, ὅταν ἔπι λείου χρωτὸς συμβῆ τῆτο ὁ χρομα. τὰ ὅτε χροματα, τὰ μὲν μαλακὰ, δὴλόν· τὰ δὲ σκληρὰ, ἀδύφον. τῆτο ὅτε σημεῖον εἰληπται ὄξυαι πόρτων τῶν ζώων. δὴλόντα μὲν γὰρ ὅτιν ἔλαφος, λαγῶς, πρῶτα, καὶ τῶν πείρα μαλακὰ πῶν ἔχῃ· ἀδύφοντα μὲν δὲ ὁ λέων, εἰ ἄρχειος, καὶ πείρα σκληρὰ πῶν φέρῃ. ἔστι ὅτε καὶ ἐν τοῖς ὄρνιθι ὁ αὐτὸ τῆτο ἰδῆν. καθόλου τε γὰρ ὅσοι μὲν σκληρὸν ὁ πτερόν ἔχουσι, ἀδύφον· ὅσοι ὅτε μαλακόν, δὴλόν. καὶ καὶ μέρη ἔστι τῶν τοῦ ἰδῆν, ἔρτε τοῖς ὄρνιθι, καὶ ἐν τοῖς ἀλεκτρούσιν. ὁμοίως δὲ ἔπι τῶν γῆρας τῶν ἀδύφοντων τῶν τοῦ τῆτο συμπίπτει. οἱ μὲν γὰρ ἔπι τῶν ἀδύφοντων οἰκτιώτες, ἀδύφοντες εἰσι καὶ σκληρῶν πτερόν· οἱ δὲ πρῶς μεσημβρίας, δὴλόν τε καὶ μαλακόν πτερόν φέρουσι ἢ δὲ δασύτης ἢ περὶ τῶν κελίας, γαλιὰν σημεῖον. τῆτο δὲ ἀναφέρεται εἰς τὸ γῆρας τῶν ὄρνιθων. ἰδῆν γὰρ ὄρνιθις τῶν περὶ τὸ σῶμα, εἰ δασύτης εἰ περὶ τῶν κελίας· τῶν δὲ περὶ ἀφαινοιας, εἰ γαλιὰ. Ἡ δὲ ἄλλῃ, ἢ μὲν σκληρὰ καὶ δεικτικὴ φύσις, ἀδύφοντα σημεῖον· εἰ δὲ λεία, καὶ βίφαις καὶ ἀδύφοντα, ἔα μὴ ἔπι ἰχυροῦ σώματος καὶ τὰ ἀκρωτήρια ἐγκρατῆ ἔχοντες τῆτο συμβῆ. Αἱ δὲ κινήσεις αἱ μὲν ἰσχυρῶν, μαλακῶν ἀφαινοιας· αἱ ὄξυαι, ἐν θερμῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς φωνῆς εἰ μὲν βαρῆα καὶ ἔπιτεινομένη, ἀδύφον· εἰ δὲ ὄξυαι καὶ ἀδύφοντα, δὴλόν. Τὰ ὅτε γῆματα, καὶ τὰ παθήματα ἔπι φαινομένηα ἔπι τῶν ἀσφαῖς, καὶ τῶν ὁμοιότηται γαμβαιετα* ὡς παθή. ἔπι γὰρ παθήτι, γὰρ οἱ εἰ τοιοῦτον γῆμα καὶ ἔπι τῶν ὄρνιθων ὄρνιθων, ὄρνιθων ὅτε σημεῖον τῶν αὐτῶν γῆμας· ὅτε ἄρρειν τῶν γῆμας μῆζον καὶ ἰχυροτέρων· καὶ τὰ ἀκρωτήρια τῶν σώματος, ἰχυροτέρων, καὶ λιπρῶτερα, καὶ δεικτικῶτερα, καὶ βελτίων καὶ πᾶσαι τῶν ἀφαιετα. Ἰχυροτέρων ὅτε τῶν ἔπι τοῖς μέρεσι σημεῖων ἔστι, τὰ ἐν τοῖς ἔπιτασι* τοῖς ἐν τοῖς ἔπι φαινομένηα γαμβαιόμῃα.

Qu. πῶς ἀφαιετα.

καὶ [α] καὶ αἰ κινήσεις καὶ αἰ σχήματα. ὅλως δὲ
 ὅ ἐνὶ μὲν πνεύματι τῶν σημείων, ὅτι κινῆται· ὅταν δὲ
 πλείω συμφωνοῦντα κατὰ εἶδος λάβῃ, μάλλον
 ἢ δὴ καὶ ὅ εἰκός αὐτὸς πῶς ἀπολαμβάνοι ἀληθῆ
 εἶδη σημεία. Ἔστι δὲ ἄλλος ἕρως, κατὰ ὅν
 αὐτὸς φησι λογισμῶν. ὁ δὲ αὐτὸς μὲν τοῖς ἐπιχειρή-
 ρηκεν. οἷον εἰ ἀγαθὸν ὅτι τὸν ὀργίλον καὶ τὸν διεσπῶν
 καὶ * μικρὸν ὅ ἦθος, φθονερὸν εἶδη, εἰ καὶ μὴ ὅτι
 * φθονερὸν σημεία, ἄξ ἐκείνων δὲ τῶν παρὰ τῶν
 φθονερῶν ἐδέχοντο δὴ τὰ φησι λογισμῶν καὶ τὸν φθονε-
 ρὸν ἐδέχοντο. μάλα μὲν, ὅταν ὁ θεοῦτος ἴδῃς
 ἕρως εἶδη τῶν πεφλοσοφικῶτος. ὅ γὰρ διδάσκαλοι
 ἡρώων ὄντων * ἀγαθῶν εἶδη, ἴδῃς ἀπολαμβάνο-
 νοικῶν φιλοσοφίας· ὅτι ὅτι ὅτι ἐκαστοῦ τῶν
 τούτων καὶ αἰ πᾶσι φησι λογισμῶν καὶ τὰ κακά.
 Περὶ φωνῆς καὶ μὲν ὅ πᾶσι ἐπισημαίνων, ὅξῃς
 οἰκῶν αὐτὸς δὲ ἐκείνην ἡρώων τῶν θυμοῦτος. ὅ
 γὰρ ἀναγκαστῶν καὶ ὀργιστῶν, ἐπισημαίνων εἶδη
 τὸν φθονερὸν καὶ ὅξῃς φησι λογισμῶν. ὅ δὲ ῥαθύμους
 ἀγαθῶν, τὸν τε τὸν αἰσῶν, ἔ βαρὺ φησι
 γῆρας. τῶν δὲ αὐτῶν ζώων τὰ μὲν ἀδρῶν, βαρὺ-
 φωνά ὅτι τὰ δὲ δὲλα, ὅξῃς φωνά· λέων μὲν καὶ
 ταῦρος, ἔ κῶν ὑλακῶν, καὶ τῶν ἀλεκτρού-
 νων οἱ ἄψυχοι, βαρὺφωνοὶ φησι γῆρας. ἔλα-
 φος ὅ ἔλαφός, ὅξῃς φωνά ὅτιν. ἄλλ' ἴσως καὶ
 ἐν τούτοις κρῶν ὅτι μὴ ἐκ τῶν βαρῶν ἢ ὅξῃς
 εἶδη τῶν φωνῶν αὐτῶν, ἀδρῶν, ἢ δὲλα ἡρώων,
 ἀλλ' ἐκ τῶν μὲν ἐρῶν μὲν, ἀδρῶν· τῶν
 ὅ δὲ μὲν καὶ ἀδρῶν, δὲλα ἀποληπτόν εἶδη.
 ἔστι δὲ κρῶν, ὅταν αἰ σημεία μὴ ὁμοιοῦ-
 μῶν, ἀλλ' ἀποληπτόν εἶδη, μὴ δὲ ἡρώων, εἰ
 μὴ ὅτι τῶν διηρημῶν ποῖα ποῖων πιστότερα· καὶ
 μάλα μὲν εἰς εἶδη, ἀλλὰ μὴ εἰς ὅλα τὰ γῆρας
 αἰαφέρων. ὁμοιοτέρα γὰρ ὅτι τῶν ζῆτουμῶν. ὅ
 γὰρ ὅλον ὅ γῆρας τῶν ἀδρῶν φησι λογισμῶν
 μὲν, ἀλλὰ πᾶσι τῶν ἐκ τῶν γῆρας.

Qu. περὶ
 γρ. φθ. ἐ-
 εἰσκαὶ σημ.

Fort. πᾶ-
 ταίαν εἶ-
 ἴδῃς, vel,
 ἐκαστῶν.

A & secundum motus, & figuras. Omni-
 no autem vni quidem signorum credere
 stultum est. Quando autem plura con-
 ueniunt, quæ sunt in vno, magis vtrique
 conueniet vt quis accipiat vera esse
 signa. Est autem alius etiam modus,
 secundum quem aliquis physiognomo-
 nizer. Nullus tamen aggressus est. Vt si
 necesse sit iracundum, & tristem, &
 paruum, secundum morem inuidum
 esse, & si non sint inuidi signa: ex illis
 autem prioribus contingat vtrique phy-
 siognomoni & inuidum inuenire. Ma-
 xime quidem quando talis proprius mo-
 dus fuerit philosophantis. Possit enim
 quibusdam existētibus necessarium esse,
 proprium putamus philosophiæ. Quod
 contrarium est huic quandoque, iuxta
 passiones physiognomonizare & mala.

SECUNDVM passionem intendens
 quispiam acutam putarit duplicem ob
 causam iracundi vocem ponendam esse.
 Indignatus enim, & iratus, distinguere
 confuevit vocem, & acutè loquitur:
 qui autem remissus stat, remittit vo-
 cem, & grauitè loquitur. Rursus au-
 tem animalium fortia quidem, grauis
 vocis sunt; timida autem, acutæ vocis.
 Leo quidem, & taurus, & canis lattri-
 bilis, & gallorum qui sunt boni animi,
 grauitè vociferantur. Cereus autem &
 lepus acutæ vocis sunt. Sed fortè & in
 his melius est, non eo quod ipsorum vox
 est acuta, & grauis, fortem aut timi-
 dum ponere: sed arbitrandum est, for-
 tem quidem fortis, remissam autem &
 imbecillem timidi. Est autem potissi-
 mum, quando signa non sunt confessa,
 sed subcontrariantia, nihil ponere, nisi
 sint discrepantium inter se, alia credi-
 biliora aliis. Et maxime quidem inspe-
 ciem, sed non in tota genera referre de-
 cet: similia enim sunt quæsito. Non
 enim totum genus hominum physio-
 gnomonizamus, sed quædam sunt in
 genere.

Κ Ε Φ Α Λ. γ.

CAPVT III.

Τῶν παθημάτων σημεία κατὰ ἕκαστον τῶν
 παθῶν.

Signa affectionum animi sigil-
 latim.

AΝΔΡΕΙΟΥ σώματος σημεία, τεί-
 χωμα σκληρὸν, ὅ σχῆμα τῶ σώματος
 ὀρθόν, ὅσα καὶ πλῆρη καὶ τὰ ἀκρωτήρια τῶ
 σώματος ἰσχυρὰ καὶ μεγάλα, καὶ κοιλία πλα-
 τεῖα καὶ παρῶσα μὲν· ὡμοπλάται πλα-
 τεῖα καὶ διεσπῶν, οὔτε λίαν στυδεδεμῶν,
 οὔτε πῶσα πασιν ἀπολεμῶν· τράχηλος ἐρῶμῶν, οὔ σφῆρα ἑρκῶν. ὅ σῆθος ἑρ-
 nosum,

SIGNA FORTIS corporis. Pili duri,
 figura corporis erecta, ossa, & co-
 stæ, & extrema corporis fortia, & ma-
 gna, & venter amplus, & contractus ad
 se, armi lati, & distantes, nec valde col-
 ligati, nec omnino dissoluti, collum for-
 te, non vehementer carnosum, pectus car-

nosum, & latum, coxa contracta, pe-
cten deorsum contractum, oculus cha-
ropus, nec valde expansus, nec omnino
clausus, squallidior color in corpore, a-
cuta frons, recta, non magna: gena, ne-
que laevis, neque omnino rugosa.

Signa TIMIDI. Pili molles, corpo-
re inclinatus, non erectus, quæ sunt
sub umbilico sursum tracta, circa fa-
ciem subcroceus, oculi imbecilles, &
mobiles, & extrema corporis imbecil-
la, & crura parua, manus longæ, &
subtiles: lumbi autem parui, & imbe-
cilles, figura contenta in motibus, non
vehemens, sed supinus, & stupefacti-
bilis: mos, qui est in facie, mobilis,
follicitus.

INGENIOSI signa. Caro humi-
dior, & mollior, non boni habitus, ne-
que valde pinguis: quæ sunt circa mus-
culos scapularum, & collum, macriora,
& quæ sunt circa faciem, incolligata:
quæ sunt circa musculos scapularum, &
inferiora, remissa: bene soluta, quæ
sunt circa costas: & secundum dorsum
non carnosus: corpus album mixto ru-
bore, & purum: cutis subtilis: pili non
valde duri, nec valde nigri: oculus cha-
ropus, humidus.

INSENSATI signa. Quæ sunt circa
collum & crura, carnosæ, complexa, &
& colligata: cotyle rotunda: musculi
scapularum, sursum expansi: frons ma-
gna, circularis, carnosæ: oculus cro-
ceus: crura circa talum grossa, carno-
sa, rotunda: mandibulæ magnæ, car-
nosæ, lumbi carnosî, crura longa, col-
lum grossum, facies carnosæ, sublon-
ga satis: motus autem & figuram &
morem, qui apparet in facie, secundum
similitudines accipit.

INVERECUNDI signa. Oculus
apertus, & splendidus, palpebræ fan-
guineæ, & crassæ, & parum curuus,
musculi scapularum sursum elevati, fi-
gura non recta, sed parum prona. In
motibus autem acutus, rubescens corpo-
re, color sanguineus, facies rotunda,
pectus sursum tractum.

MODERATI signa. In motibus
tardus, loquens tardè: vox tarda, ple-
na, spiritus mitis, oculus hilaris, non
splendidus, niger, neque valde aper-
tus, neque omnino clausus, palpe-
brizans tardè.

Oculorum enim, qui celeriter palpebri-
zant, hi quidem timidum, hi verò cali-
dum signant. ANIMOSI signa. Frons

A κωδῆς τε καὶ πλατὺ ἰσχίον παρρησιασμένον·
χαροπὸν καὶ πλάτυ ἰσχίον παρρησιασμένον· ὄμμα
χαροπὸν, οὔτε λίαν ἐπισημένον, οὔτε πρυτάν-
τασι συμμύον· ἀνχιμνότερον δὲ χροῖμα δὲ
ἐπὶ τῷ σώματι· ὄξυ μέτωπον, βίη, οὐ μέγα·
* ἰσχίον οὔτε λείον, οὔτε πρυτάντασι ρυτίδωδες.
Διὰ δὲ σημεῖα, τριχωμάτιον μαλακόν, τὰ
σώματι συσκευατικόν, ὅσα ἐπισημένον· αἱ δὲ
χαροπὸν καὶ πλάτυ ἰσχίον παρρησιασμένον· αἱ δὲ
παρρησιασμένον ἰσχυρῶς· ὄμματα ἀσθενῆ, * καὶ [εἰ] κ. σκαρδα-
μύησινα.
B σκαρδαμύησι καὶ τὰ ἀκρωτήρια τῶ σώματος
ἀσθενῆ· τὰ σκέλη μικρὰ, καὶ χεῖρες λεπταὶ καὶ
μακρὰ· ὄσφρις δὲ μικρὰ καὶ ἀσθενῆ· δὲ χροῖμα
σιώπουν ἐν ταῖς κινήσειν· ὅσα ἰταμὸς, ἀλλ' ὄ-
πιος, ἐ * τεταμνηκῶς δὲ ἦτος· δὲ ἐπὶ τῷ παρ-
σώπου διμέγιστον, κατηφῆς. Εὐφροῦς Melius, π-
σαμῆκος,
πὸ ἕσπετ. ἰ.
τ. τ. βίμη-
ταβολος, κ.
vel, βίμηπα-
βολος, κα-
πρις.
κ. αὐτα
C σημεῖα, ἄρξ ὑγροτέρα, καὶ ἀπαλωτέρα, ὅσα
βίετικῆ, ὅσα ἐπισημένον σφόδρα· τὰ αἰετῶν
ὄμοπλατα καὶ τράχηλον, ἰσχυρότερα, καὶ τὰ αἰετῶν
δὲ παρρησιασμένον καὶ σιωδέτα τὰ αἰετῶν ὄμοπλα-
τα, ἐ τὰ κατω ἀφ' ἑαυτῶν· * βίλυτα τὰ αἰετῶν
πλευρῶν καὶ δὲ τὸν ἀκρότερον δὲ σῶμα λυ-
κέρυθρον ἐ κατὰ τὸν δὲ δερμάτιον λεπτόν· * κ. τριχωμά-
τιον
D τριχωμάτιον μὴ λίαν σκληρὸν, μὴ δὲ λίαν μέ-
γαν ὄμμα χαροπὸν, ὑγρὸν. Ανασθήτου
σημεῖα· τὰ αἰετῶν καὶ τὰ σκέλη ἀκρότερον
ἐ συμπεπλεγμένα καὶ σιωδέτα καὶ κοτύλη
τρογύλη· ὄμοπλατα αἰετῶν παρρησιασμένον· μέ-
τωπον μέγα, αἰετῶν φέρει, ἄκωδες ὄμμα χλω-
ρὸν καφόν· κνήμη αἰετῶν σφουρὸν παχίαν, ἄκ-
ωδες, τρογύλη· σιαγῆτες μεγάλα, ἄκω-
δες· ὄσφρις ἀκρότερον· σκέλη μακρὰ· τράχηλος
παχὺ· παρρησιασμένον ἄκωδες, ἰσχυρὸν ἰκα-
νὸς αἰετῶν δὲ κινήσει καὶ δὲ χροῖμα, καὶ δὲ ἦτος δὲ ἐπὶ
τῷ παρρησιασμένον ἐπισημένον, καὶ αἰετῶν ὄμοιότητες
αἰετῶν αἰετῶν. Ανασθήτου σημεῖα, ὄμματιον
αἰετῶν καὶ λαμπαρὸν· βλέφαρα ὑφαίμα,
καὶ παχέα· μικρὸν ἔγκυρτος· ὄμοπλατα αἰετῶν ἐ-
πρυτάντασι τὰ χροῖμα μὴ ὀρθὸς, ἀλλὰ μικρὸν
E παρρησιασμένον· ἐν ταῖς κινήσειν ὄξυ· ἐπὶ πύρρος
δὲ σῶμα· δὲ χροῖμα ὑφαίμα· τρογύλη παρρησια-
σμένον· δὲ ἦτος αἰετῶν αἰετῶν.

Κόσμος, ἐν ταῖς κινήσει βραδὺ καὶ ἀφ-
λεκτικὸς· φωνὴ βραδὺ καὶ πρυτάντασι, καὶ
ἀσθενῆ· ὄμματιον ἀλαμπές, μέγαν, καὶ
μὴτε λίαν ἐπισημένον, μὴτε πρυτάντασι
συμμεμυκός, σκαρδαμυκτικὸν βραδύως.
Τὰ γὰρ ἰσχυρῶς σκαρδαμύησι τῶ ὄμματιον,
τὰ μὴ δὲ τὸν, τὰ δὲ θερμὸν σημεῖον.

Εὐθύμου σημεῖα, μέτωπον διμέγιστον, καὶ

Ἐρκώδες, καὶ λεγόν· τὰ περὶ τὰ ὄμματα ἁ-
 πεινότερον, καὶ ὑπενωδέστερον τὸ πρόσωπον
 φαίνεται, μήτε δεδρῶδες, μήτε σιώνου. Ἐν
 τε ταῖς κινήσει βραδείς ἔστω καὶ ἀβλήδης, τὰ
 γήματι δὲ τὰ ἤθη τὰ ἔπι τῷ πρόσωπῳ,
 μὴ ἔπιπυρρῆς, ἀλλὰ ἀγαθὸς φαινέσθω.

Qu. κατὰ
 κλησμένα

Τὰ ρυτίδια τῶν προσώπων, καὶ ἰσθὰ
 ὄμματα κατὰ κλησμένα, ἀμα δὲ καὶ τὰ
 * κλησμένα τῶν ὀμμάτων, δύο σημεῖα,
 τὸ μὲν μαλακὸν καὶ ἄπυλον, τὸ δὲ κατηφές ἔ-
 ἀπυλον. Ἐν τῷ γήματι ἁπεινός, ἔ τῶν κί-
 νήσεων ἀπηγερωκῶς.

Κινάιδου σημεῖα, ὄμμα κατὰ κλησμέ-
 ρον· γυνίκετος· ἐγκλίσις τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ
 δεξιά· αἱ φασὶ τῶν χροῶν ὑπῆλαι καὶ ἔκλυ-
 τοι· καὶ βαδίσις διπλά, ἢ μὲν περὶ δόντος,
 ἢ δὲ κρατοῦτος πρὸ ὀσφύος καὶ τῶν ὀμμά-
 των περὶ δόντος· οἷος αὖ εἶναι Διονύσιος ὁ Ἐ-
 φησις.

Πικρὸς, τὸ πρόσωπον σσηρῶς· μὲν ὀ-
 χρῶς· ἰσθὸς· τὰ περὶ τὸ πρόσωπον διεξυσμέ-
 νος· τὸ πρόσωπον ρυτίδιας· ἀρχος, ἀπύ-
 λος, καὶ μὲν ἄπυλος.

Θυμώδης, ὀρθὸς τὸ σῶμα· τὰ γήματι δὲ
 πλάγος, ἀπύμος, ἔπιπυρρῶς· ὠμὸν πλάγῃ
 διεσπῆται, καὶ μεγάλῃ, καὶ πλατεῖαι· ἀ-
 κρωπεία μεγάλη, καὶ ἔκρεται· λεγὸν καὶ πε-
 εἰ τὰ ἤθη, ἔ περὶ βουβωνίας· ὑπῆλαι·
 δὲ αὐτῶν ὁ περὶ δρόμος τῶν τευχῶν, καὶ τῶν κε-
 τεληλυθῶς.

Πραῖς, ἰσχυρὸς τὸ εἶδος, ὑ-
 ἄρχος· ὑγρὰ ἄρξ καὶ πολλή· ὑμεγέθης καὶ σύμ-
 μετρος, ὑπῆλαι τὰ γήματι· ὁ περὶ δρόμος τῶν
 τευχῶν ἀεσασμένος. Εἴρων· πῖονα τὰ
 περὶ τὸ πρόσωπον, ἔ τὰ περὶ τὰ ὄμματα
 ρυτίδια· ὑπενωδῆς τὸ πρόσωπον τὰ ἤθη
 φαίνεται.

Μικροψυχος, μικρομυθῆς,
 μικρογλαφυρος, ἰσθὸς, μικρομματος, ἔ
 μικροπρόσωπος· οἷος αὖ εἶναι Κορίνθιος ὁ Ἀβυ-
 κῆδης.

Φιλόκυβοι, γαλακκῶνες ἔ ὀρχισαί.

Φιλοῖδοροι, οἷς τὸ ἄνω χεῖλος μετέωρον
 καὶ τὰ εἶδη προπετεῖς, ἔπιπυρρῶι.

Βλεπήμονες, ὅσοι γλαφυροί, ἔ λευκόχεροι,
 καὶ λιπαροίματοι, ἔ τὰ ρινία ἀώθεν διεξυ-
 σμένοι, καὶ αἰεὶ δακρυόισιν. αὐτοὶ οὗτοι φιλογύ-
 νομοι, ἔ ἄπυλοιοι, ἔ περὶ τὰ ἤθη ἔρωτικῶς,
 καὶ ἀβλήδης, ἔ ἀφύος, καὶ ἔνθερμοι. Ἐυ-
 πτων δὲ σημεῖα εἴρηται.

Ελεήμων, ὁ σφός, ἔ δολός, ἔ κόσμος.
 Ανελεήμων, ἀμυθῆς ἔ ἀμυθῆς.

A bene magna, & carnosa, & levis; quæ
 sunt circa oculos, videntur humiliora, &
 facies somnolentior, neque intensè aspi-
 cians, neque remissè: in motibus tardus
 erit, & remissus figura, & more, qui est in
 facie, non præceps, sed videtur bonus.

INANIMOSI signa. Rugosa facies, &
 maeri oculi contracti, simul autem &
 contracta oculorum duo significant, hoc
 quidem molle, & fœmininum, aliud ve-
 rò demissum & pauidum: in figura humi-
 lis, & motibus remissus. Signa CINÆ-
 DI. Oculus contractus, genu flexibilis,
 inclinatio capitis ad dextram, motus ma-
 nuum supini, & dissoluti, & ambulationes
 duplices. Hæc quidem circumclina-
 ntis, alia verò tenentis lumbos, & oculo-
 rum circumspectiones, qualis utique
 fuerit Dionysius sophista. Signa AVARI.
 Facie remissus, nigri coloris, macer, quæ
 sunt circa faciem quasi abrasa: facies ru-
 gosa, non carnosus, recti crinis, & nigri.

C Signa IRACUNDI. Rectus corpore,
 figura bene latus, animosus, subrufus, sca-
 pulæ distantes, & magna, & lata, extre-
 ma magna, & fortia, levis & circa pectus,
 & circa bubones, barbatus probè, ca-
 pillorum ambitus floridus, deorsum
 tendens.

Signa MANSVETI. Fortis specie, be-
 ne carnosus, caro humida, multa, bonæ
 magnitudinis, & commensuratus, figura
 curvus, cursus capillorum sursum vultus.

Eorum, qui sunt aliorum REPREEN-
 SORES, Oculi sunt rugosi, somnolenta
 facies de more videtur: quæ circa faciem
 sunt, & oculos, pingua. PVSILLANIMI.
 Paruorum membrorum, & paruorum
 articulorum, macer, & paruorum oculo-
 rum, & parvæ faciei, qualis fuerit Leu-
 cadius Corinthius. LVDI AMANTES.
 Iusto breviorum cubitum habent, gau-
 dent victoria. AMATORES CON-
 TVMELIARVM. Quibuscumque est
 superius labium elevatum, & specie
 proni sunt, & rubicundi.

E MISERICORDES. Misericordes sunt,
 quicumque sunt albi coloris, & puri, &
 habent oculos quasi pingues, & nares
 deorsum distantes, & semper plorant.

Iidem etiam amatores sunt mulie-
 rum, & gignitores fœminarum, &
 circa mores interrogabundi, & semper
 memores, ingeniosi, & callidi: ho-
 rum autem signa dicta sunt.

Misericors, & sapiens, & timidus, &
 moderatus. Immisericors, & insipiens,
 & inverecundus.

Signa voracis. Voraces sunt hi, qui- busid, quod est ab umbilico ad pectus, maius est, quam quod inde est usque ad collum. Signa luxuriosi. Qui est albi coloris, & pilosus, rectis capillis, & crassis, & nigris, & tempora pilosa, oculus pinguis & lasciuus.

Signa somnolenti. Amatores autem somni sunt, qui habent superiora ma- iora: calidi, habentes carnem boni ha- bitus, eleganti specie, hirsuti circa ven- trem. Signa memoris. Qui ha- bent superiora minora, scita & carnosa magis.

A Αγαθοὶ φαγεῖν, οἷς ὁ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ παρὰ τὸ στήθος μείζον ἔστιν, ἢ ὁ ἐν τεύχετι παρὰ τὸν αὐ- χένα. Λάγρος, λαχέχρωσ, καὶ δασύς διθήλαις θριξί καὶ παχείαις, καὶ μελαίναις· καὶ οἱ κρότα- φοὶ δασύς διθήλαις θριξί· λιπαρὸν δὲ ὀμμάκιον καὶ μύρρον. Φίλυπποι, οἱ τὰ ἄνω μείζω ἔχον- τες, καὶ γυπώδης, καὶ θερμὸν, διεκπικίω ἄρκα ἔχοντες, καὶ γλαφυροὶ τὰ εἶδη, καὶ δασύς τὰ πε- ρὶ πλὴν χριλίας. Μνήμονες, οἱ τὰ ἄνω ἐλάττω- να ἔχοντες, καὶ γλαφυροὶ, καὶ ἄρκα δέστερα.

CAPVT IV.

ΚΕΦΑΛ. Δ΄.

De signis particulariter.

Ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα συμπαροῦσιν ἀλλήλοις.

Videtur autem mihi anima & cor- pus compati ad inuicem, & ani- mæ habitus alteratus simul alterat cor- poris formam, & iterum forma cor- poris alterata simul alterat animæ ha- bitum. Quando enim animæ est trista- ri & lætari, manifestum est quod tri- stes obscuræ faciei sunt, gaudentes au- tem hilaris. Siquidem igitur anima dissoluta, formam, quæ est in corpo- re, adhuc existere contigerit, sanè & ita anima & corpus compatibilia forent, quamuis conferentes ad inui- cem non forent. Nunc autem mani- festum, quod vtrunque sese conse- quitur. Maximè id ex hoc manife- stum fit: Mania videtur esse circa ani- mam, & medici medicinis purgantes corpus, & diætis vtentes in ipsis, per- mutant animam à mania. Curationi- bus autem corporis, simul & corporis forma soluitur, & anima à mania per- mutatur. Quoniam igitur vtraque sol- uuntur, palam fit quoniam conferunt ad inuicem. Manifestum insuper est, quod virtutibus animæ, similes corpo- ris formæ fiunt: quare erunt omnia similia in animalibus, eiusdem cuius- piam declaratiua. Multa autem anima- lia sunt, & quæ operantur: hæ qui- dem propriæ passionēs vniuscuiusque sexus animalium sunt, aliæ verò com- munes. in propriis igitur operibus ani- mæ, propriæ passionēs secundum cor- pus, in communibus autem commu- nes. Communes quidem sunt, iniuria, & qui est circa Venerea excessus: lace- ratarum, & vilium, communis est iniu- ria: porcorum, & asinorum, habitus qui est circa Venerea: masticando coëunt.

ΔΟΚΕΙ δὲ μοι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα συμ- παροῦσιν ἀλλήλοις· καὶ τῆς ψυχῆς ἕξις ἀλ- λουιδμή, σίωναλλοιοῖ πλὴν τοῦ σώματος μορ- φῶν· πάλιν τε ἡ τῆς σώματος μορφή ἀλλοιοι- δμή, σίωναλλοιοῖ πλὴν τῆς ψυχῆς ἕξις. ὅτι γὰρ ἔστι ψυχῆς, ὁ ἀνιάσθαι τε καὶ διφρασί- νεσθαι, καὶ ἄφραδες ὅτι οἱ ἀνιάσθαι σκυθρο- πότεροι εἰσι, καὶ οἱ διφρασινοῖμοι, ἰσροί. εἰ μὲν οὖν ἡ τῆς ψυχῆς λελυμένης, ἐπὶ πλὴν ὅτι τῆς σώματος μορφῶν μὲν, ἡ μὲν δὲ καὶ οὕτως ἡ ψυχὴ τε καὶ τὸ σῶμα συμπαροῦ- οὐ μὲντοι σίωναλλοιοῦται ἀλλήλοις. ἡ δὲ καὶ ἄφραδες ὅτι ἐκάτερον ἐκείτρω ἐπέσθαι· μέ- λιστα μὲντοι ἐκ τῆς δὲ δὴλον ἡμοιο. μὲνία γὰρ δοκεῖ εἶναι παρὰ ψυχῶν. Ἐοὶ ἰατροὶ φαρ- μάκεις καὶ αἰσθητες τὸ σῶμα, καὶ ἀφρασίταις υἱοὶ * παρὰ αὐτὸ χροσάμοι, ἀπαλλάττοισι Syll. ἐπι- πλ. τὴν ψυχῶν τῆς μαρίας. ταῖς δὲ τῆς σώμα- τος φροσπείαις, καὶ ἀμφοῖν τε τῆς σώματος μορ- φῆς λέλυται, καὶ ἡ ψυχὴ μὲνίας ἀπήλλακται. ὅτι οὖν ἀμφοῖν ἀμφοῖντερον λύονται, δὴλον ὅτι σίωναλλοιοῦσιν ἀλλήλοις. συμφραδες δὲ καὶ ὅτι ταῖς διωάμεσι τῆς ψυχῆς ὁμοίαι αἱ μορφαὶ E τοῖς σώμασιν ὅτι γίνονται. ὡς τε ἔστιν ἀπὸρτα ὁμοία ἐν τοῖς ζώοις, τῆς αὐτῆς ἡνός δηλωτικῆ. παρὰ δὲ καὶ ὡν ἀφραπέφρακται τὰ ζῶα, πᾶ- μὲν ἰσροῖ ἐκείτου ἡμοιοις πᾶσι τῆς ζῶων ἔστι, τὰ δὲ κοινά. ὅτι μὲν οὖν τοῖς ἰδιοῖς ἔργοις τῆς ψυχῆς, ἰσροῖ τὰ πᾶσι καὶ τὸ σῶμα· ὅτι δὲ τοῖς κοινοῖς, τὰ κοινά. κοινά μὲν οὖν ἔστιν ὕβρις τε, Ἐ Fort. ἐπι- σι, vt pau- lo antè. Syll. ἡ παρὰ ἀφροσπείαις ἐκαστοῖς. τῆς μὲν οὖν λο- φοῦρων ἢ οὐ λοφοῦρων, κοινόν ἔστιν ὕβρις· τῆς δὲ ὄρων τε καὶ σὺν, ἡ παρὰ τὰ ἀφροσπείαις * ἕξις.

ἴδιον δὲ ἔστιν ἔπι μὲν τῶν κινωῶν, ὃ λαίδροον ἔπι δὲ τῶν ὄνων, ὃ ἀλυπον. ὡς μὲν οὖν ὃ κοινόν τε καὶ ὃ ἴδιον καὶ διελέσθαι, εἴρηται. δεῖ μὲντοι πρὸς ἀπὸματα πολλῆς σιωπῆς, εἰ μὴ οἱ τίς αὐτὸς ἔσονται ἰσχυρὸς πρὸς τούτων ἔκαστα λέγειν. ὅτι γὰρ τὰ ὁρώμενα ἔπι τῶν σωματικῶν λέγεσθαι ἀναφέρεσθαι ἔπι τῆς ὁμοιότητος, τῆς τε ἀπὸ τῶν ζώων, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν πρῶτων γινόμενας, καὶ ἰδέσθαι πῶς ἄλλαι ἀπὸ θερμότητων καὶ ἀπὸ ψυχρότητων γίνονται. ἔστι δὲ τούτων ἕνια τῶν ἐπιφαινομένων, ἔπι τε τοῖς σώμασι, μικραῖς διαφοραῖς κεραιμύα, ἔπι αὐτῶν ὀνόματι πρὸς αἰσθητόμενα. οἷον αἱ τε ἀπὸ φόβου ἀχρότητα, ἔπι ἀπὸ πόνων. αὐτὰ γὰρ ὀνόματι τε τῶν αὐτῶν κεραιμύα, καὶ διαφορῶν μικρῶν ἔχεισι πρὸς ἀλλήλας. μικρῶς δὲ ὅπως τῆς διαφορῆς, ὅτι ῥαδὸν γινώσκον, ἀλλὰ ἢ ἐκ τῆς σιωπῆς τῆς μορφῆς πῶς ἐπιπρέπειαι εἰληφότα. ἔστι μὲν οὖν καὶ τῶν αἰσθητῶν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιπρέπειας. καὶ ἔστι γὰρ ὅπως τούτω κεραιμύον, πολλὰ διαφορῶν καὶ ἄλλων κεραιμύον καὶ ἄλλων κεραιμύον ὄντων, ἀλλὰ ἔπι πρὸς τῶν σημείων ἐκλογίω. ἔκαστον γὰρ τῶν ἐκλογίμων, καὶ πρὸς τὴν εἰρησότητα, οἷον ὃ ἐκλογίμων γέλεθ. ἔπι τε καὶ τῶν ἐκλογίω τῶν σημείων, καὶ τῶν συλλογισμῶν, ὅτι δὲ κεραιμύα ὅπου αἱ τῶν τυχαί, πρὸς τῆς τῶν πρὸς οἷον, τὰ πρὸς τῶν οἷον εἰ αἰσθητῶν τε εἴη καὶ μικρολόγος, καὶ κλεῖτης δὲ εἴη καὶ ἀειθλίτης. καὶ κλεῖτης μὲν ἐπομύως τῆς αἰσθητῆς, τῆς δὲ μικρολογία ἀειθλίτης. ἔπι μὲν οὖν τῶν οἷον τῶν ἐκαστου, δὲ τῶν τῶν ἔπι πρὸς πρὸς αἰσθητῶν, πῶς μέθοδον ποιῆσθαι.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Τὸ τῶν ζώων γένος ἀφίρεσις εἰς ἄρρεν καὶ θήλυ, πρὸς ὃ φυσιογνωμονίαν πρὸς δαλεως καὶ λέοντος πρὸς ἀδύνατον.

NΥΝΙ δὲ πρὸς τὸν πειρασμὸν τῶν ζώων διελέσθαι, ὅποια αὐτῶν πρὸς τῆς ἀφίρεσις ἀφίρεσις, πρὸς ὃ εἴη ἀφίρεσις καὶ ἀφίρεσις, ἔπι δὲ ἀφίρεσις καὶ ἀφίρεσις. ἀφίρεσις δὲ ὃ τῶν ζώων γένος εἰς δύο μορφῆς, εἰς ἄρρεν καὶ θήλυ, πρὸς ἀφίρεσις ὃ πρὸς τὸν ἐκαστὸν μορφή. ἔστι δὲ ὁμοία. ἐπιπρὸς τῶν οἷον πρὸς τῶν θηλείων [τὰ] πρὸς τῶν ἀφίρεσις καὶ μαλακώτερον ψυχῆς τὰ θήλεα τῶν ἀφίρεσις, ἢ τῶν τε ῥωμαλεούμενα, τῆς τε ἔπι πρὸς τῶν ἀφίρεσις καὶ τῶν ἀφίρεσις μαλακώτερον πρὸς δὲ χολίμα.

A Proprium autem est, in canibus quidem contumeliosum: in asinis autem non triste. Quomodo igitur commune quidem & proprium convenit distingui, dictum est. Opus autem est multa consuetudine, si quis debet esse sufficiens ad dicendum singula de his. Quoniam enim ea quæ videntur in corporibus, dicuntur referri ad similitudines, quæ fiunt ab animalibus, & ab actibus; & differentiarum quidem aliarum à caliditate & frigiditate fiunt. Sunt enim horum quædam apparentium in corporibus parva differentia utentia, & eodem nomine appellata: ut pallores, qui fiunt à timoribus, & qui à laboribus; hi enim eodem nomine utuntur, & differentiam parvam habent inter se: parva autem differentia existente, non facile est cognoscere, sed ex consuetudine formæ, apparentem quidem assumere convenientiam oportet. Est autem optimus modus & citissimus, qui est ab apparente convenientia: & contingit ita eo modo utentem multa cognoscere: & non solum univ ersaliter utile est, sed ad electionem signorum singularium. Electorum enim quodque decere oportet tale, ut quod eligitur, vult. Amplius autem secundum electionem signorum, & syllogismo, quo uti opus est, ubicunque contingat, adiungentes convenientibus convenientia: ut si inverecundus erit, & parviloquus, & fur utique erit, & illiberalis: & fur quidem consequens inverecundiam; & parviloquium, illiberalis. In talibus igitur quibusque oportet hoc modo secundum convenientiam fieri methodum.

CAPVT V.

Distinctio maris & femina ad physiognomoniam.

Nunc autem primum tentabo generum animalium distinguere, & quæ ipsorum convenit permutari, ut sint fortia, & timida, & iusta, & iniusta. Distinguedum autem animalium genus in duas formas, in masculinam & in femininam, adiungentem passiones convenientes unicuique formæ. Sunt enim similia. Et quæ conamur nutrire, ferarum mansuetæ magis, & molliores secundum animas feminae maribus sunt, minus autem fortes: verum nutrimenta, & assuetudinem manuum resipientes magis.

Quare existentes tales , erunt alicubi minùs iracundæ maribus. Manifestum autem id ex nobis alicubi est: quoniam cùm ira vincimur , difficulter prudentes , & maximè fortes sumus ad nihilum veniendum : ferimur autem ad violentiam inferendam , & patrandum ad quodcunque ira impulerit. Videntur autem mihi magis malefica fieri fœminea masculis , & proteruiora , & minùs defensiva. Fœminæ igitur , & quæ circa nos nutriuntur , valde manifesta sunt. Quæ verò sunt circa syluam , omnes consistuntur pastores , & venatores , quodd talia sunt , qualia sunt diæta. At verò & hoc manifestum est, quodd singularium in vnoquoque genere, fœmina mare minoris capitis , & angustioris faciei , & subtilioris colli sit: & pectora imbecilliora habeant & minorum laterum sunt , femora autem magis carnosaf maribus, genua mollia , & crura subtilia habent. Pedes verò pulchriores & formam totius corporis molliorem , quàm fortiorem. Minùs neruosa autem sunt , & molliora , prædita humidioribus carnibus. Masculina autem his omnibus contraria habentia , natura sunt fortiore , & iustiore genere , fœmina autem est timidior & iniustior natura. His ita se habentibus , videtur leo omnium perfectissimum in assumendo maris formam. LEO enim habet os magnum , faciem autem quadratam , non valde ossèam , superiorem mandibulam non eminentem : sed æqualiter pendentem deorsum : nasum autem magis crassum , quàm subtilem , oculos charopos , concauos , non valde rotundos , neque valde protensos : magnitudinem verò moderatam , supercilium magnum : frontem quadratam ex medio subcauam : ad supercilia autem , & nasum sub fronte velut nubes superstat : supra frontem , iuxta nasum , habet pilos inclinatos : caput moderatum : collum bonæ longitudinis , grossum , innodatum , crinibus flavis , non planis , neque valde crispis : quæ sunt circa iuncturam spatularum spatiosa magis , quàm coniuncta : scapulas fortes , & pectus iuvenile : & metaphrenon latum , robustis lateribus fultum : femora non carnosaf , nec coxas : crura fortia , & neruosa , gressum iuvenilem , & totum corpus articulatam , & neruosum , neque valde humidum , neque durum : ambulat autem tardè , magnificè incedens , & moviens se in spatulis cùm ambulat. Talis est secundùm ea quæ sunt circa corpus.

Tom. II.

A ὡς τε τῶν αὐτῶν ὄντων , εἴη που αἰ ἀθύρμον τερα τῶν ἀρρένων. καὶ φαίνεται ὅτι τὸ ὄξυ μὲν ποὺ ἔστιν ὁπὲρ πόντον ὑπὸ θυμῷ κρατητῶν μὲν , * δις ἄρα πιστότερον τε , καὶ μάλιστα ἐρρωμῶτα πρὸς τὸ μηδαμῆ μηδὲν εἶσαι ἔπειτα βιάζεσθαι ὅτι καὶ πρὸς ξαί φερόμενα , πρὸς ὅ αὐτὸ θυμὸς ὀρμήσῃ. δοκεῖ δὲ μοι καὶ καχυρρότερον γίνεσθαι τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων , καὶ πρὸς πεπτεσθῆ τε , * καὶ αἰεθλῆσθαι , καὶ αἰαλκῆσθαι. αἱ μὲν οὖν γυναικες ἐπὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς , πρὸς φόνον , καὶ πόνον που φασὶν ὄν-
B ται. τὰ δὲ πρὸς τὴν ὑλὴν , πῶν τε οὐ μολογῶσιν οἱ νομῆες τε καὶ θηροῦται , ὅτι τῶν αὐτῶν ἔστιν οἷα πρὸς εἶρηται. ἀλλὰ μὲν ἐπὶ τὸ δὲ δύνανται , ὅτι ἕκαστον ἐπὶ ἐκάστῳ ἡρόν τῆλυ , ἀρρένος μικροκεφαλώτερον ἔστι , [ἐ] γεινοπρὸς πῶν τε καὶ λεπτοτέρα χιλο- τερον , καὶ τὰ στήθη ἀσθενέστερα ἔχει , καὶ ἀπλο- ρότερα ἔστι , τὰ τε ἰσχία καὶ τοὺς μηρούς πρὸς ἀσθενέ- τερα τῶν ἀρρένων. γυνύκιστα δὲ , καὶ τὰς κνήμας λεπτάς ἔχοντα , τοὺς τε πόδας χυμώτεροις πῶν τε τῷ σώματος μωρῶν * ἠδὲ μάλιστα αἰ ἢ ἡμ-
C ναοτέραν. ἀσθενέστερα δὲ καὶ μαλακώτερα , ὑ- γρότερα ἔχει κεφαλῶν. τὰ δὲ ἀρρένα , τῶν τοῖς ἀπασιν ἐναντία , πῶν φύσιν ἀσθενέστεραν καὶ δικαιοτέραν εἶη * ἡρόν , πῶν δὲ τῷ θήλεος ἐξο- τέραν καὶ ἀδικωτέραν. τούτων οὕτως ἔχοντων , φαίνεται τῶν ζώων ἀπῶντων λέωνι τελευτάτα μετεληφέναι τῆς τῷ ἀρρένος ἰδέας. ἐστὶ γὰρ ἔχων σῶμα διμῆγες. ὅτι πρὸς πῶν τετραγωνότε- ρον , ὅτι ἀγῶν ὁσῶδες , πῶν αὖτε γῆλυ οὐ πρὸς ἐξοχῆσαι , ἀλλὰ ἰσορροποῦσθαι τῆς ἐκάτω- ρίνα δὲ παχυτέραν ἢ λεπτοτέραν. γαστροῦς ὄφ-
D θαλιμοῖς , ἐπὶ κοίλαις , οὐ σφόδρα πρὸς φερέσ , οὐτε ἀγῶν πρὸς μήκεις μέγας ὅτι μέτερον , ὅφρῶν διμῆγες. μέτερον τετραγωνόν , ὅτι μέσου ὑποκοιλότερον πρὸς ὅτι τὰς ὄφρῆς καὶ τῆς ῥίνας ὑπὸ τῷ μετώπου , ὅτι τῶν ἐπὶ πρὸς ἐπὶ πρὸς ἀγῶν δὲ τῷ μετώπου καὶ πῶν ῥίνας ἔχει πρὸς ἰσχίαις , *
E ὅτι αὐτὸ σῶν κεφαλῶν μετεῖαι , πρὸς ἀγῶν δι- μῆκη , * παχυῶν , σύμμετρον , θηροῦ ξαί τῶν κε- ρημῶν , οὐ φερέσ , ἔπειτα ἀγῶν ἀπρὸς ἀμῆ- ναις : τὰ πρὸς τὰς κνήμας , διλυτώτερον μάλ- λον , ἢ συμπεφραγμένα. ὠμοῖς ῥωμαλέοις , καὶ στήθος νεανικόν , καὶ τὸ μετὰ φρενον πλατὺ , καὶ δι- πλόρον , καὶ δύναντον ἐπιπέδως. ζῶν ἀσθενέτερον τὰ ἰσχία , καὶ τοὺς μηρούς σκέλη ἐρρωμῶτα καὶ νε- ρώδη , βάσιν τε νεανικῶν , καὶ ὄλον τὸ σῶμα πρὸς- θεσθῆδες καὶ ἰσθῆδες , οὐτε λίας σκληρόν , οὐτε λίας ὑγρόν. βαδίζον δὲ βραδέως , καὶ μετὰ ἀ- γῶν ἀγῶν , καὶ ἀγῶν ἀγῶν ἐπὶ τῶν ὠμοῖς , ὅτι πο- ρῶνται. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὸ σῶμα τοῦτο

Hist. li. 9. initio.
Meliùs, δις ἄρα πι- στήσι. Syl.
Fort. ἐα- μῆσθαι. Sylb.

Qu. ἰδίω μάται ἢ ἡμ.

Sylb. λίγος

Sylb. ἰσθῆ- τας μοι.

καὶ πρὸς σύμμετρον

Ἡ δὲ περὶ τῶν ψυχῶν, δοτικὸν καὶ ἐλαττωρὸν, μεγαλόψυχον καὶ φιλόνοικον, ἔστω καὶ δίκαιον, ἔστω φιλόσορον πρὸς ἀνὸς ὁμιλήσῃ. Ἡ δὲ περὶ δαλῆς τῆς ἀνδρείων ἐστὶ δοκιμῶτων, θηλυμορφότερον ἔστιν, ὅτι μὴ καὶ τὰ σκέλη. Τούτοις ἡ σεωεργία, καὶ τὸ ἔργον βώμης ἀπογράφεται. ἔστι γὰρ ἔργον πρὸς ὁπωπιὸν μικρὸν, σῶμα μέγα, ὀφθαλμοὺς μικροὺς, ἐκλωκοὺς, ἐγκοίλους, αὐτοὺς ἡ

Sylb. ὅπι- * περὶ ποταμιοτέροις μέτωπον πρὸς μακρότερον, πρὸς τὰ ὠτα ἀποφύεσθαι, ἢ ὅτι πεδῶτερον πρὸς ἀχίλον μακρὸν ἄγαν, καὶ λεπτόν· ἡ ἴσος ἀπλωροῦ, καὶ μακρὸν νῶτον· ἰσθία ἄρκαδη καὶ μηροὺς. Ἡ δὲ περὶ τῶν λαγύνας καὶ γαστέρας, ὁμαλῆ μῆλλον· ὁ δὲ χροῶμα ποικίλον, ἔστω ὅλον ἀσφύρον τε καὶ ἀσυμμετρὸν. Ἡ μὲν οὖν τῶν σώματος ἰδέα τοιαύτη· τὰ δὲ περὶ τῶν ψυχῶν, μικρὸν καὶ ὀπίκροτον, καὶ ὅπως εἰπεῖν δολερόν. τὰ μὲν οὖν ἐκ τῶν περὶ μετεωρολογίας ζῶα, τῆς δοκιμῶτων ἀνδρείων ἐστὶ, τῆς τε τῶ ἀρρένος ἰδέας, ἔστω τῆς θήλειος, εἴρηται. τὰ δὲ ἄλλα ὅσα τυγχάνει, ῥαδόν ἢ ἄλλο μετέπειτα. ὅσα δὲ πρὸς τὸ φυσιογνωμονεῖσθαι, σὺν ἰδέῃ ἀρμότῃ ἀπὸ τῶν ζώων, ἐν τῇ τῶν σημείων ἐκλογῇ ῥηθῆσεται.

Sylb. ὅπι- πολ.

Geln. μα- εἰ.

Sylb. π- κεί.

ΚΕΦΑΛ. 5.

CAPVT VI.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν σημείων τῆς καὶ τοῦ ἀσφύροισ.

De electione signorum in hominibus.

Ἡ ΔΕ ἐκλογὴ τῶν σημείων ἢ καὶ τοῦ ἀσφύροισ, ὡς δε γὰρ ἀνάεται. Ὅσοι οἱ πόδες ἀσφύροισ τε καὶ μεγάλοι, διηρθεσμένοι τε καὶ ἰσχυροὺς, ἔρρωμένοι τὰ περὶ τῶν ψυχῶν· ἀναφέρεται ἔπι τὸ ἀρρέν γένος. Ὅσοι δὲ τοῖς πόδασι μικροὺς, ἡνίοχους, ἀσφύροισ ἐχούσιν, ἡνίοχους τε ἰδέῃ ἢ ῥωμαλεωτέροις, μαλακοὺς τὰ περὶ ψυχῶν· ἀναφέρεται ἔπι τὸ θήλυ γένος. Ὅσοι τῶν ποδῶν οἱ δάκτυλοι καμπύλοι, ἀσφύροισ· ἔστω ὅσοις ὄνυχες καμπύλοι· ἀναφέρεται ἔπι τοῖς ὄρνιθι τοῖς γαμψώνυχας. Ὅσοι τῶν ποδῶν τὰ δάκτυλα συμπεφυγμένα ἔστω, δὲ μαλίοι· ἀναφέρεται ἔπι τὸ ὄρνιθας τοῖς ἔρρωποδασι τῶν λιμναίων. Ὅσοι τὰ περὶ τὰ σφύρα ἰσχυροὺς τε καὶ διηρθεσμένα, ἄρρωστοὺς τῶν ψυχῶν· ἀναφέρεται ἔπι τὸ ἀρρέν γένος. Ὅσοι τὰ σφύρα ἄρρωστοὺς καὶ ἀσφύροισ, μαλακοὺς τῶν ψυχῶν· ἀναφέρεται ἔπι τὸ θήλυ γένος. Ὅσοι τῶν κνήμας ἐχούσιν ἡρθεσμένας τε καὶ ἰσχυροὺς καὶ

Geln. π- ὄρνιθας τ.

Ἡ ΔΕ lectio autem signorum, quæ est secundum homines, sic accipitur. Quibuscumque PEDES bene nati, magni, articulati, & neruosi, fortes sunt: secundum ea quæ sunt in anima, reducentur ad masculinum genus. Quicumque autem pedes paruos, strictos, inarticulatos habent, delectabiliores autem visu, quàm fortiores, molles sunt: secundum ea quæ sunt in anima referuntur ad fœmininum genus. Quibus pedum digiti curui, inuerecundi, & quibus unguis curui, referuntur ad aues curuorum unguium. Quibus pedum digiti coniuncti sunt, stercoreosi, referuntur ad ortygas strictorum pedum in lacubus degentes. Quibuscumque ea quæ circa TALOS sunt, neruosa, & articulata, fortes secundum animam, referuntur ad masculinum genus. Quicumque autem sunt talis carnosî, & inarticulati, molles secundum animam, referuntur ad fœmininum genus. Quicumque CRURA habent articulata, & neruosa,

& robusta, fortes secundum animam, referuntur ad masculinum genus: quicumque crura subtilia nervosaque habent, luxuriosi, referuntur ad aues. Quicumque crura superflua habent, & sunt parum dirupta, odibiles & inverecundi, referuntur ad apparentem decentiam.

Qui sunt secundum genua plani, cinzadi, referuntur ad apparentem convenientiam. Qui habent COXAS osseas, & nervosas, fortes sunt, referuntur ad masculinum genus: qui habent coxas ossulentas, & superfluas, molles sunt, & referuntur ad femininum genus.

Quicumque PECTEN osseum, acutum habent, sunt fortes: qui carnosum & pingue habent, molles. Qui autem habent modicam carnem, siccam, desiccantam, mali moris sunt: referuntur ad simias.

Quicumque autem bene LUMBOSI sunt, amatores ferarum: referuntur ad canes & leones. Videbit utique aliquis & canes valde venaticos lumbosos esse.

Quibus ea quae sunt circa VENTREM, pinguia, bene fortes: referuntur ad masculinum. Quicumque autem non pingues, molles: referuntur ad indecentiam.

Qui SPINAM magnam & bene fortem habent, fortes sunt anima: referuntur ad masculinum. Qui autem spinam strictam & imbecillem habent, molles, referuntur ad femininum genus.

Quicumque autem robustis LATRIBUS, fortes sunt secundum animam: referuntur ad masculinum genus. Qui autem non bene costati, molles sunt secundum animam: referuntur ad femininum genus.

Quicumque ex lateribus circumducti sunt, sicut inflati, loquaces, & stultiloqui, referuntur ad boues, vel ranas.

Quicumque autem maius habet quod ab UMBILICO est usque ad extremum pectoris, eo quod est ab extremitate pectoris usque ad collum, voraces & insensibiles. Voraces quidem, quoniam ventrem magnum habent, quo appetunt cibum: Insensibiles autem, quia angustum locum habent sensus, atque in arctum redactum, ab eo qui recipit cibum; ita ut sensus grauentur propter repletiones ciborum, aut indigentiam.

Quicumque autem PECTVS magnum habent, & articulatum, fortes sunt secundum animam: referuntur ad masculinum genus. Quicumque autem METAPHRENON habent magnum, & bene carnosum, & articulatum, fortes sunt secundum animam: referuntur ad masculinum.

Quicumque autem imbecille, & non carnosum, & inarticulatum, molles sunt secundum animam: referuntur ad femininum.

A ἔρρωμένους, ἄρρωστοὶ πλεὺς ψυχῶν διαφέρεται ἐπὶ τῷ ἄρρην. Ὅσοι δὲ τὰ κνήμας λεπταῖς καὶ νεύρωσις ἔχουσι λαγνοὶ αἰαφέρεται ἐπὶ τοῖς ἴρηνται. Ὅσοι τὰ κνήμας πλείους σφύδρα ἔχουσι, οἷον ὀλίγην ἀφάρρητων, βαλενυρὶ καὶ ἀγαθῆς αἰαφέρεται ἐπὶ πλεῖστον ἀπεπέπαια. Οἱ γυνύκροτοι, κιναιδοὶ διαφέρεται ἐπὶ πλεῖστον ἀπεπέπαια. Οἱ τρις μηροὺς ὁσάδης ἐνεύρωσις ἔχοντες, ἄρρωστοὶ αἰαφέρεται ἐπὶ τῷ ἄρρην. Οἱ δὲ τρις μηροὺς ὁσάδης καὶ πλείους ἔχοντες, μαλακοὶ αἰαφέρεται ἐπὶ τῷ ἴηλυ.

B Ὅσοι δὲ πύγα μὲν ὀξείην ὁσάδην ἔχουσιν, ἄρρωστοὶ ὅσοι δὲ ἀρκάδη [κα] πύονα ἔχουσι, μαλακοὶ. Ὅσοι δὲ ἔχουσιν ὀλίγην ἀρκα, οἷον ἑπομορρημῶν, κακοήθης διαφέρεται ἐπὶ τοῖς πύονα. Οἱ ζωνοὶ, φιλόθροιοι διαφέρεται ἐπὶ τοῖς λέοντες καὶ τοῖς κύναι. ἴδιον δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν κύνων τοῖς φιλόθροιοι τῶν ζωνοῖς ἔχοντας. Οἱ τὰ

γρ. ζωνοὶ ἔχοντας pro ζωνοῖς.

C τὰ πλεῖστα κνήμας λαγνοὶ, ἄρρωστοὶ αἰαφέρεται ἐπὶ τῷ ἄρρην. Ὅσοι δὲ μὴ λαπαροὶ, μαλακοὶ διαφέρεται ἐπὶ πλεῖστον ἀπεπέπαια.

Ὅσοις τὸ νῶτον διμέγες τε καὶ ἔρρωμένον, ἄρρωστοὶ τὰς ψυχῶν διαφέρεται ἐπὶ τῷ ἄρρην.

Ὅσοι ἢ τὸ νῶτον γένον καὶ ἀδενέες ἔχουσι, μαλακοὶ διαφέρεται ἐπὶ τῷ ἴηλυ. Οἱ ἢ ἀπλωροὶ, ἄρρωστοὶ τὰς ψυχῶν διαφέρεται ἐπὶ τῷ ἄρρην. Οἱ δὲ ἀπλωροὶ, μαλακοὶ τὰς ψυχῶν αἰαφέρεται ἐπὶ τῷ ἴηλυ.

Ὅσοι ἢ ἐκ τῶν πλωρῶν πλείους χεῖρας εἰσιν, εἷς πεφουσημῶν,

D λαγοὶ καὶ μωρολόγοι αἰαφέρεται ἐπὶ τοῖς βοῖς, ἢ ἐπὶ τοῖς βαπτάχοις. Ὅσοι δὲ [τ] ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν πλεῖστα ἀκροσθητῶν μείζον ἔχουσιν, ἢ τὸ ἀπὸ τῶν ἀκροσθητῶν πλεῖστα τὸν πλάγην, βοροὶ ἐναίδητοι βοροὶ μὲν ὅτι τὸ πλάγην μέγα ἔχουσιν, ὡς δὲ ἔχουσι πλεῖστα ἐσφίω ἀναίδητοι δὲ, ὅτι ἐπιόπτερον τὸν πόπον ἔχουσιν αἰαθῆσις, σιωπῶν μὲν τε πλεῖστα ἐσφίω δεχόμενα, ὡς

τε τὰς αἰαθῆσις βεβαρωῦναι, ἀφ' αὐτῶν τῶν σιπιῶν πληρώσις ἢ ἐσθείας. Ὅσοι ἢ τὰ σθητῶν

E ἔχουσι μέγιστα καὶ διηρησμενῶνα, ἄρρωστοὶ τὰς ψυχῶν αἰαφέρεται ἐπὶ τῷ ἄρρην. Ὅσοι ἢ τὸ μετὰ φρενον ἔχουσι μέγα καὶ βίβαρον καὶ ἀρρωστέες, ἄρρωστοὶ τὰς ψυχῶν αἰαφέρεται ἐπὶ τῷ ἄρρην.

Ὅσοι ἢ ἀδενέες καὶ ἀσπυρῶν καὶ ἀσπυρῶν, μαλακοὶ τὰς ψυχῶν διαφέρεται ἐπὶ τῷ ἴηλυ.

Οσοις ὃ δὲ μεταφρενον κυρτόν ἐστι σφόδρα, οἱ τε ὦμοι πρὸς τὸ στήθος συνηγμένοι, κακῆ-
 γης· ἀναφέρεται ὅτι πλεῖον ἐπιτρέπεται, ὅτι ἀ-
 φαίξεται πὰ ἐμπεραθεὶ πρὸς ἴκοντα φαίνε-
 σται. Οσοις ὃ δὲ μεταφρενον ὑψηλὸν ἔχουσι,
 γαῖνοι καὶ ἀπόησι· ἀναφέρεται ὅτι τοὺς ἵππους.
 ἐπεὶ ὃ οὐτε κυρτόν σφόδρα δεῖ εἶναι, οὐτε χεῖλον,
 τὸ μέσον ζητητέον τῶν πεφυκότος. Οσοις
 αἰέτω μίδες ὄξυρα δακτύλοι, καὶ οἱ ὦμοι, ἄρω-
 σοὶ τὰς ψυχὰς· ἀναφέρεται ὅτι τὸ ἄρρην.

Οσοις ὃ οἱ ὦμοι ἀσθενῆς, ἀσπιδεσι, μα-
 γακοὶ τὰς ψυχὰς· ἀναφέρεται ὅτι τὸ θήλυ. *
 ταῦτα λέγω καὶ πρὸς ποδῶν καὶ μηρῶν.

Οσοις ὦμοι ἄλυτοί εἰσιν, ἐλθῶτεσι τὰς
 ψυχὰς· ἀναφέρεται ὃ * ἀπὸ τῆς φαινομένης,
 ὅτι παρέπει τῆς φαινομένης μορφῆς ἐλθῶτερο-
 τισ.

Οσοις δὲ οἱ ὦμοι διελυτοί, σίυε-
 πασμένοι, αἰελεύτεσι· ἀναφέρεται ὅτι πλεῖον
 ἐπιτρέπεται. Οἷς τὰ πρὸς τὰς κνήδας
 ἄλυτα, ἀσθητικοί. ἄλυτων γὰρ ὄντων τῆς
 πρὸς τὰς κνήδας, βίχλωσ πλεῖον κίνησιν τῆς
 ἀσθησεων δέχονται. Οἷς δὲ τὰ πρὸς τὰς
 κνήδας συμπεπιπεραζόμενα ἐστίν, ἀσθητικοί.
 διελύτων γὰρ ὄντων τῆς πρὸς τὰς κνήδας,
 ἐξασθενῶσι πλεῖον κίνησιν πρὸς ἀδέχεσθαι τῆς
 ἀσθησεων. Οσοι τὸν πρᾶχλον παχῶν ἔ-
 χουσι, ἄρωσοὶ τὰς ψυχὰς· ἀναφέρεται ὅτι
 τὸ ἄρρην. Οσοι δὲ λεπτόν, ἀσθενῆς·
 ἀναφέρεται ὅτι τὸ θήλυ. Οἷς πρᾶχλος
 παχὺς καὶ πλέως, θυμοειδῆς. ἀναφέρεται ὅτι
 τοὺς θυμοειδῆς ταύροις. Οἷς δὲ ὑμέγε-
 θης μὴ ἄγρυ παχὺς, μεγαλοψυχοί· ἀναφέ-
 ρεται ὅτι τοὺς λέοντας. Οἷς λεπτός, μα-
 κρός, δειλός· ἀναφέρεται ὅτι τοὺς ἐλάφοις.

Οἷς δὲ βαρυχὺς ἄγρυ, ὀπίθουλοι· ἀναφέ-
 ρεται ὅτι τοὺς λύκοις. Οἷς τὰ χεῖλη λε-
 πτά, καὶ ἐπὶ ἀκραις ταῖς συγχλίαις χαλα-
 ρά, * ὡς ὅτι τῶν αἰῶν χεῖλοι πρὸς τὸ κάτω
 ἐπιβελῆσθαι τὸ πρὸς τὰς συγχλίαις, με-
 γαλοψυχοί· ἀναφέρεται ὅτι τοὺς λέοντας
 ἴδου δὲ αὐτὸς τίς τῆς καὶ ὅτι τῆς μεγάλων καὶ
 ἄρωσων κωαῶν. Οἷς τὰ χεῖλη λεπτά
 σκληρά, * καὶ τοὺς κωόδοις τὸ ἐπιδμεση-
 χὺς, οἱ οὕτως ἔχοντες, * βίχλωσ· ἀναφέρεται
 ὅτι τοὺς ἴσ.

Οἷς δὲ τὰ χεῖλη παχέα ἔχου-
 σιν, καὶ * αἰῶν τῶν κάτω πρὸς κρημνισμόν,
 μωροί· ἀναφέρεται ὅτι τοὺς ὄνοις τε καὶ πιθή-
 κοις. Οσοι δὲ τὸ αἰῶν χεῖλος, καὶ τὰ
 οὐλα πρὸς ἴκοντα ἔχουσι, φιλοδοσοί· ἀνα-
 φέρεται ὅτι τοὺς κωάας.

κ. τῶν π. α.
 εἰς τ.

γρ. ὅτι τὸ φαι-
 νομένης,

Interpres
 legisse vi-
 detur, ὡς
 τὸ αἰῶν χεῖλος
 πρὸς τὸ κα-
 τῶν ἐπιβελῆ-
 σθαι πρὸς
 ταῖς συγχ-
 λίας.
 Sylb.

Interpres,
 καὶ τ. κω. ἐ-
 πιδμεσηχὺς.

Interpres,
 ἀρρην.

A Quibuscumque autem metaphrenon
 curuum est valde, musculique ad pectus
 coacti, mali moris sunt: referuntur ad
 apparentem convenientiam, quia pereunt
 antrosum, convenientia videri.

Quicumque autem metaphrenon emi-
 nens habent, gloriosi, & non intelligen-
 tes: referuntur ad equos. Quoniam
 autem neque curuum vehementer oportet
 esse, neque concavum metaphrenon,
 medium quaerendum bene nati.

Quibuscumque CERVIX articulis e-
 minentibus, & scapulae, fortes sunt se-
 cundum animam: referuntur ad mascu-
 linum: quibus ceruix imbecillis, & in-
 articulata, molles sunt secundum ani-
 mam: referuntur ad foemininum. Hæc
 dico, quæ dixi de pedibus & coxis.

B Quibuscumque CERVIX articulis e-
 minentibus, & scapulae, fortes sunt se-
 cundum animam: referuntur ad mascu-
 linum: quibus ceruix imbecillis, & in-
 articulata, molles sunt secundum ani-
 mam: referuntur ad foemininum. Hæc
 dico, quæ dixi de pedibus & coxis.

Quibuscumque autem SCAPULAE be-
 ne solutæ sunt, liberales sunt secundum
 animam: referuntur ad apparentem,
 quia conuenit apparenti formæ liberali-
 tas. Quibus verò difficulter solubiles,
 convulsæ, illiberales: referuntur ad ap-
 parentem convenientiam.

Quibuscumque autem ea quæ sunt
 circa CLAVEM colli, bene solubilia, sen-
 sibles: nam bene solubilibus existenti-
 bus, quæ sunt circa clauem, facile mo-
 tum sensuum recipiunt. Quibus verò
 quæ circa claves sunt, conclusa sunt,
 insensibles: difficulter enim solubilibus
 existentibus his, quæ circa clauem, impo-
 tentes sunt recipere motum sensuum.

C Qui COLLUM grossum habent, for-
 tes sunt secundum animam, referuntur
 ad masculinum, qui autem habent subtile,
 imbecilles sunt: referuntur ad foeminas.
 Quibuscumque collum grossum,
 & carnosum, iracundi: referuntur ad
 iracundos tauros. Quibuscumque au-
 tem est bene magnum non valde gros-
 sum, magnanimi: referuntur ad leones.

Quibus est longum, subtile, timidi
 sunt: referuntur ad cervos. Quibus
 autem breue valde, dolosi, & insidiato-
 res: referuntur ad lupos.

D Qui COLLUM grossum habent, for-
 tes sunt secundum animam, referuntur
 ad masculinum, qui autem habent subtile,
 imbecilles sunt: referuntur ad foeminas.
 Quibuscumque collum grossum,
 & carnosum, iracundi: referuntur ad
 iracundos tauros. Quibuscumque au-
 tem est bene magnum non valde gros-
 sum, magnanimi: referuntur ad leones.

Quibus est longum, subtile, timidi
 sunt: referuntur ad cervos. Quibus
 autem breue valde, dolosi, & insidiato-
 res: referuntur ad lupos.

E Quibus sunt LABIA subtilia, & in ex-
 trematibus laxa, ita ut superius labium
 ad inferius protendatur ad coniunctio-
 nem labiorum, magnanimi sunt, refe-
 runtur ad leones. Videbit utique ali-
 quis hic & in magnis & fortibus canibus,
 quibus labia subtilia, dura circa dentes
 caninos, supereminentes. Qui ita ha-
 bent, ignobiles: referuntur ad fues.

Quibus sunt LABIA subtilia, & in ex-
 trematibus laxa, ita ut superius labium
 ad inferius protendatur ad coniunctio-
 nem labiorum, magnanimi sunt, refe-
 runtur ad leones. Videbit utique ali-
 quis hic & in magnis & fortibus canibus,
 quibus labia subtilia, dura circa dentes
 caninos, supereminentes. Qui ita ha-
 bent, ignobiles: referuntur ad fues.

Qui autem grossa labia habent, & su-
 perius inferiori propendens, fatui: refe-
 runtur ad asinos. Quicumque au-
 tem superius labium & gingivas præemi-
 nentia habent, amatores sunt contume-
 liarum: referuntur ad canes.

Qui autem grossa labia habent, & su-
 perius inferiori propendens, fatui: refe-
 runtur ad asinos. Quicumque au-
 tem superius labium & gingivas præemi-
 nentia habent, amatores sunt contume-
 liarum: referuntur ad canes.

Quicumque autem NASUM extremum grossum habent, rathymi sunt, id est, facilem animum habent ad concupiscendum: referuntur ad boues.

Qui autem nasum in extremitate grossum habent, insensibiles sunt: referuntur ad sues. Qui nasum extremum acutum habent, difficulter irascibiles sunt: referuntur ad canes.

Qui nasum habent rotundum, & obtusum, magnanimi: referuntur ad leones.

Qui verò nasum extremum subtilem habent, aiculares.

Qui habent à fronte mox curuum, inuerecundi sunt: referuntur ad coruos.

Quicumque autem aquilum habent, articulatam à fronte, magnanimi: referuntur ad aquilam.

Quicumque nasum concuum habent, & frontem rotundam, & rursus emnens rotundum, luxuriosi: referuntur ad gallos.

Qui verò simum, luxuriosi: referuntur ad ceruos.

Quibuscumque nates sunt apertæ, iracundi: referuntur ad passionem, quæ fit in ira.

Quicumque FACIEM carnosam habent, rathymi, id est, facile concupiscibiles sunt: referuntur ad boues.

Qui faciem macilentam habent, solliciti.

Qui autem carnosam, timidi: referuntur ad facies asino & ceruo similes.

Qui valde paruam habent, pusillanimi: referuntur ad catum, & ad simiam.

Quibus facies magna, tardi: referuntur ad asinos, & boues.

Qui verò neque paruam, neque magnam, oportet esse medios: habitus utique horum medius erit conueniens.

Quibus autem facies videtur paruifica, illiberales sunt: referuntur ad apparentiam.

Quibus autem ab OCULIS tanquam vesiculæ dependent, amatores vini sunt: referuntur ad passionem.

Quibus vehementer cadunt, quæ ante oculos apparent, vt vesiculæ, amatores somni, referuntur ad passionem, item ex somno surgentibus dependent quæ sunt in oculis.

Quicumque oculos paruos habent, pusillanimi: referuntur ad apparentiam, & simiam.

Quicumque verò habent oculos magnos, referuntur ad boues.

Igitur benenatum oportet neque magnos, neque paruos habere oculos.

Qui verò concuos habent, malefici: reducuntur ad simiam.

Quicumque habent oculos eminentes, fatui: referuntur ad apparentiam, & asinos.

Quoniam autem neque eminentium oculorum, neque concuorum oportet esse, medius utique habitus præstabit.

Quibuscumque autem oculi sunt parum concui, magnanimi: referuntur ad leones.

A Οἱ ὅτι πλεῖστα ἀκραν παχίαις ἔχοντες, ῥάθυμοι· ἀναφέρεται ἔπι τοῖς βοῦσι. Οἱ ὅτι πλεῖστα ἀκραν παχίαις ἔχοντες, ἀαίδητοι· ἀναφέρεται ἔπι τοῖς ἰῶσι.

Οἱ πλεῖστα ἀκραν [ὄξυς] ἔχοντες, διζόρητοι· ἀναφέρεται ἔπι τοῖς κύνεσι. Οἱ ὅτι πλεῖστα ἀκραν ἀναφέρεται ἔπι τοῖς λέοντες.

Οἱ ὅτι πλεῖστα ἀκραν ἀναφέρεται ἔπι τοῖς λέοντες, ὀρνιθώδεις· οἱ ἔπι γρυπνοὶ ἀπὸ τῆς μετώπου ἀγυῖς ἀγυῖν, ἀναφέρεται ἔπι τοῖς κόρακας.

Οἱ ὅτι πλεῖστα ἀκραν ἀναφέρεται ἔπι τοῖς κόρακας, ἔπι τῆς μετώπου δικροδερμῶν, ἀναφέρεται ἔπι τοῖς ἀετοῖς.

Οἱ δὲ πλεῖστα ἔγκοιλον ἔχοντες, τὰ πρὸς τῆς μετώπου ἀναφέρεται, πλεῖστα δὲ ἀναφέρεται ἀπὸ ἀεσηκῶν, λαγνοὶ ἀναφέρεται ἔπι τοῖς ἀλεπτύνας.

Οἱ ὅτι σιμῶν ἔχοντες, λαγνοὶ ἀναφέρεται ἔπι τοῖς ἐλάφοις. Οἱ δὲ οἱ μυχτῆρες ἀναπτεράων, ἀναφέρεται ἔπι τὸ πάθος, τὸ ἐπὶ τῆς γυνόκων.

Οἱ δὲ πρὸς ὤπον ἀρκῶδες ἔχοντες, ῥάθυμοι ἀναφέρεται ἔπι τοῖς βοῦσι.

Οἱ τὰ πρὸς ὤπα ἰσθῆ ἔχοντες, ἔπι τῆς ἀρκῶδης, ἀναφέρεται ἔπι τοῖς ὄνοις, ἔπι τοῖς ἐλάφοις.

Οἱ μικρὰ τὰ πρὸς ὤπα ἔχοντες, μικρὰ ψυχοῖ ἀναφέρεται ἔπι ἀλουργὸν καὶ πῖθηκον.

Οἱ τὰ πρὸς ὤπα μεγάλα, νεφροῖ ἀναφέρεται ἔπι τοῖς ὄνοις καὶ βοῦσι. ἔπει ὅτι οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα δὲ εἶναι, ἢ μέση ἔξισ εἶναι αὐτῶν ἔπι τῆς.

Οἱ δὲ τὸ πρὸς ὤπον φαίνεσθαι μικροπρεπῆς, ἀελοῦτεροι· ἀναφέρεται ἔπι πλεῖστα ἔπι τῆς ὀφθαλμῶν ὅτι κύσιδες πρὸς κρέμαται, οἰρόφυλας· ἀναφέρεται ἔπι τὸ πάθος. ἔπει γὰρ τοῖς σφόδρα ἐμπροσθεν τοῖς πρὸς τῆς ὀφθαλμῶν ὅτι κύσιδες ἐφεσηκῶσι, φίλυπποι ἀναφέρεται ἔπι τὸ πάθος· ἔπει τοῖς δὲ ὑπνοῦ ἀεσηκῶν ἔπι κρέμαται τὰ ἔπι τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Οἱ τοῖς ὀφθαλμοῖς μικροῖς ἔχοντες, μικρὰ ψυχοῖ ἀναφέρεται ἔπι πλεῖστα ἔπι τῆς πῖθηκον.

Οἱ ὅτι μεγάλῳφθαλμοι, νεφροῖ ἀναφέρεται ἔπι τοῖς βοῦσι. τὸν δὲ αὐτῶν φῶτα, δὲ μῆτε μικροῖς, μῆτε μέγασιν ἔχον τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Οἱ δὲ κοίλους ἔχοντες, κακοδερκοῖ ἀναφέρεται ἔπι πῖθηκον. Οσοὶ ὄξυφθαλμοι, ἀβέλτεροι ἀναφέρεται ἔπι πλεῖστα ἔπι τῆς ὀφθαλμῶν τε καὶ ὄνοις.

ἔπει ὅτι ὅτι ὄξυφθαλμον, ἔπει τὸ κοίλοφθαλμον δὲ εἶναι, ἢ μέση ἔξισ αὐτῶν εἶναι.

Οσοὶ ὀφθαλμοὶ μικρὸν ἐγκοιλοπρεπῆς, μεγάλῳψυχοῖ ἀναφέρεται ἔπι τοῖς λέοντες.

gr. ἀδελφῶν, apud Polemonem & Adamantium, vt notat Gesl.

gr. τὰ ἰσθῆ

Interpres, ἔπι δ' ὄνοις ἔμπ.

Τας. Οἷς δὲ ὅπτι πλῆθος, πρῶτος ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς βοῦσι. Οἱ δὲ μέτωπον μικρὸν ἔχοντες, ἀμαθῆς ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς εἶ.
 Οἱ δὲ μέγα ἄγρυ ἔχοντες, κωθροί ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς βοῦσι. Οἱ δὲ πρῶτος ἔχοντες, ἀναθήτοι ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς ὄνοις. Οἱ μικρῶτερον ὅπτι πεδὸν ἔχοντες, ἀμαθῆτοι ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς κύνεσσιν. Οἱ δὲ τετραγώνου σύμμετρον τῷ μετώπῳ ἔχοντες, μογαλοψυχοῖ ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς λέοντες. Οἱ δὲ σπινθῆρες ἔχοντες, [αὐθαδέσ. ἀναφέρειται ὅπτι ταῦτον ἔχοντα. Οἱ δὲ ἀπεινῆς ἔχοντες,] κόλακες ἀναφέρειται ὅπτι ὁ γιγνώσκον πάθος. ἴδιον δὲ ἀπὸ τῆς κινῶν, ὅτι οἱ κύνες ἐπειδὴν ἡνωμένοι, γαλιῦνές δὲ μέτωπον ἔχουσιν. ὅπτι οὗτο ἢ τε σπινθῆρες ἔξισ αὐθαδέσ ἐμφαίνε, ἢ τε γαλιῦνη κολακίαι, ἢ μέση αἰ τούτων ἔξισ διαρμότως ἔχο. Οἱ σκυθροὶ μέτωπον ἔχοντες, διασπινθῆρες ἀναφέρειται ὅπτι ὁ πάθος, ὅτι οἱ αἰσώσκον, σκυθροὶ τοῖς εἶσιν. Οἱ δὲ κατηφῆς, ὁδύρται ἀναφέρειται ὅπτι ὁ πάθος, ὅτι οἱ ὁδύρται κατηφῆς. Οἱ τῶ κεφαλῶν μεγαλίω ἔχοντες, * ἀμαθῆτοι ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς ὄνοις. οἱ δὲ μικροί, ἀμαθῆτοι ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς κύνεσσιν. Οἱ τῶ κεφαλῶν φορῶν, ἀμαθῆς ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς γαλιῦνι καὶ ταῖς κύνεσσιν ἔχοντες, πειστικῶδες. οἱ δὲ μεγάλα, ὄνομαδεις. ἴδιον δὲ ἀπὸ τῆς κινῶν τοῖς ὄνοις μέτρεα ὅπτι ἔχοντες. Οἱ ἀγρυ μὲν, ἀμαθῆς ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς Αἰγυπίοις, καὶ Αἰθίοπας. Οἱ δὲ λακκοὶ ἄγρυ, ἀμαθῆς ἀναφέρειται ὅπτι τῶ γυναικῶν. ὁ δὲ πρῶτος ἀδρείαι σπινθῆρες χρωμα, μέσσοι δὲ τούτων ἔξισ. Οἱ ξανθοί, ἀψυχοῖ ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς λέοντες. Οἱ πυρροὶ ἀγρυ, πρῶτος ἀναφέρειται ὅπτι τῶ ἀλώπεκος. Οἱ δὲ ἔνωχοι, καὶ τετραγώνου ὁ χρωμα, ἀμαθῆς ἀναφέρειται ὅπτι ὁ πάθος, ὁ δὲ τῶ φόβου γιγνώσκον. οἱ δὲ μὲν χλωροί, ἀπὸ ψυχμῆς εἰσὶ. τῶ δὲ ψυχμῆς, δεσκίνητα. δεσκίνητων δὲ ὄντων τῶ καὶ τὸ σῶμα, εἶν ἀβραδέεις. Οἷς τὸ χρωμα ἐρυθρῶν, ὄξισ. ὅτι πρῶτος τῶ καὶ τὸ σῶμα ὑπὸ κινήσεως ἐκ θερμανθῆμα, ἐρυθραίνεται. Οἷς δὲ τὸ χρωμα φλογεῖδες, μαρκαί. ὅτι τῶ καὶ τὸ σῶμα σφόδρα ἐκ θερμανθῆτα, φλογεῖ δὲ χρομα ἔξισ. οἱ δὲ ἄχρωσ θερμανθῆτες, μαρκαί ἀπὸ εἰσθῆ.
 Οἷς δὲ πρῶτος τῶ σπινθῆ ἐπιφλογῆς ὅπτι χρωμα, δεσκίνητα ἀναφέρειται ὅπτι τὸ πάθος. τοῖς γὰρ ὄρμητομοῖς ὅπτι φλογεῖται τῶ πρῶτος τῶ σπινθῆ.

δε ἀμαθῆτοι
 ἀναφέρειται
 ὅπτι τοῖς κύνεσσιν
 οἱ δὲ μέτωπον
 ἀμαθῆτοι ἀναφέρειται ὅπτι τοῖς ὄνοις. δε ita interp.

A Quibus verò plus, mansueti: referuntur ad boues. Quicumque frontem paruum habent, indisciplinabiles: referuntur ad fues. Qui autem magnam, valde tardi: referuntur ad boues. Qui rotundam habent, insensati: referuntur ad asinos. Qui autem minus planam habent, sagaces: referuntur ad canes. Quicumq; quadratam & moderatam frontem habent, magnanimi: referuntur ad leones. Quicumque autem collectam habent, adultores, referuntur ad passionem, quæ fit. **B** Id in canibus videbit quispiam, qui cum blandiuntur, contractam habent frontem. Quicumque autem nebulosam, audaces: referuntur ad taurum, & leonem. Quando autem nebulosus habitus, audaciam significat: tranquillitas autem, adulationem: medius habitus utique horum bene decenter se habet. Quicumque tristem habent frontem, mæsti: referuntur ad passionem, quoniam mæsti tristem habent faciem. Qui autem demissam, lamentabundi **C** sunt: referuntur ad passiones, quia lugentes demissæ sunt frontis. Quicumque autem habent magnum caput, sensati: referuntur ad canes. Qui verò paruum, insensati: referuntur ad asinos. Qui habent capita pineata, inverecundi: referuntur ad habentes ungues curuos. Quicumque avres paruas habent, simiales sunt. Quicumque autem magnas, asinini. Videbit utique aliquis & canum optimos moderatas aures habere. Qui valde nigri sunt: timidi: referuntur ad Aegyptios, & Aethiopes: valde autem albi, timidi sunt, referuntur ad mulieres. Colorem autem, qui confert ad fortitudinem, medium horum oportet esse. Flavi, magni animi sunt: referuntur ad leones. Rubei, valde astuti: referuntur ad vulpes. Pallidi, colore turbati, timidi sunt: referuntur ad passionem quæ fit ex timore. Qui autem sunt mellei coloris, sunt frigidi: frigida autem, mobilia difficulter: mobilibus autem difficulter existētib; iis quæ sunt iuxta corpus, erunt utique tardi. Quibus color ruber est, acuti sunt, quoniam omnia, quæ sunt secundum corpus, à motu calefacta erubescunt. Quibus color flammeus est, maniaci: quia ea quæ sunt in corpore vehementer calefacta, flammeum colorem habent. Qui autem sunt extremè calefacti, maniaci utique sunt. Quibus autem est flammeus color circa pectus, difficilis iræ sunt: referuntur ad passionem. Iratis namque superaccenduntur ea quæ circa pectus.

Quibus autem circa collum & tempora venæ distensæ sunt, difficilis ira: referuntur ad passionem, quia iratis hæc accidunt.

Quibus facies supererubescens est, verecundi sunt: referuntur ad passionem, quia verecundatis supererubescit facies.

Quibus genæ supererubescunt, amatores sunt vini: referuntur ad passionem, quia ebriis supererubescunt genæ.

Quibus autem oculi supererubescunt, extra se feruntur ob iram: referuntur ad passionem, quia qui ab ira efferuntur, erubescunt oculis.

Quibus autem oculi valde nigri, timidi: niger enim color valde, videtur timiditatem significare.

Qui autem non sunt valde nigri, sed declinant ad flauum colorem, boni animi sunt. Quibus autem oculi glauci, aut albi, timidi sunt: visus est enim albus color timiditatem significare. Qui autem non sunt glauci, sed charopi, boni animi sunt: referuntur ad leones, & aquilas.

Qui autem vino colore similes sunt, stolidi sunt: referuntur ad capras.

Quibus ignei sunt oculi, in verecundi: referuntur ad canes. Qui autem oculos discoloratos habent, & turbatos, timidi: referuntur ad passionem: quia qui timuerint, pallidi fiunt colore non æqualiter.

Quicumque oculos lucentes habent, luxuriosi: referuntur ad coruos & gallos. Qui tibia pilosas habent, Venerei sunt: referuntur ad hircos.

Qui autem ea quæ sunt circa pectus, & ventrem, valde pilosa habent, nunquam in eisdem perseverant: referuntur ad aues: quia ex pectus & ventrem valde pilosa habent.

Qui pectora habent valde nuda, vel non pilosa, in verecundi sunt: referuntur ad mulieres.

Quoniam igitur non oportet valde pilosa esse, neque nuda, medius habitus est optimus.

Quicumque humeros pilosos habent, nunquam in eisdem perseverant: referuntur ad aues.

Qui dorsum habent pilosum valde, in verecundi sunt, referuntur ad bestias.

Quicumque autem collum retrò pilosum habent, liberales sunt: referuntur ad leones:

Qui autem mentum habent acutum, boni animi: referuntur ad canes.

Quicumque habent supercilia coniuncta, tristes sunt: referuntur ad similitudines passionis.

Qui supercilia diuisa habent ante nasum, & extensa vsque ad tempora, fatui sunt: referuntur ad porcos.

Qui erectos pilos habent in capite,

A Οἷς τὰ πρὸ τὸν πρᾶχλον καὶ τοὺς κροτάφους αἱ φλέβες καὶ τὰ τελευτὰ αἰσῶσι, διεύρητοι: ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος, ὅτι τοῖς ὀργιστοῦσι τὰυτα συμβαίνει. Οἷς τὸ πρὸ τὸν ἔπιφοινίαν ὄσιν, ἀσχευτοὶ εἰσὶν: ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος, ὅτι τοῖς ἀσχευτοῖσι ἐπιφοινίσσεται τὸ πρὸ τὸν ἔπιφοινίαν.

Οἷς αἱ γνάθοι ἐπιφοινίσσονται, οἰνόφυλας: ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος, ὅτι τοῖς μεθύουσιν ἐπιφοινίσσονται αἱ γνάθοι.

Οἷς δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπιφοινίσσονται, ἐκστατικοὶ ὑπὸ ὀργῆς: ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος, ὅτι οἱ ὑπὸ ὀργῆς ἐκστατικοὶ, ἐπιφοινίσσονται τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Οἷς δὲ ὀφθαλμοὶ ἄγαν μέλανες, δακρυί. ἢ γὰρ ἄγαν μελαίνη χροῖα, ἐφάνη δακρυῖα σημαίνουσα: οἱ δὲ μὴ ἄγαν μελαίνες, ἀλλὰ κλίνοντες πρὸς τὸ ξανθὸν χροῖμα, ὠψυχοί.

Οἷς δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ γλαυκοί, ἢ λευκοί, δακρυί: ἐφάνη γὰρ τὸ λευκὸν χροῖμα δακρυῖα σημαίνον.

Οἱ δὲ μὴ γλαυκοί, ἀλλὰ χαροποί, ὠψυχοί: ἀναφέρεται ἐπὶ λέοντα καὶ ἀετόν.

Οἷς δὲ οἰνωποί. ὠψυχοί: ἀναφέρεται ἐπὶ τῆς αἴγας. Οἷς δὲ πυρώδεις, αἰαδῆς: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς κύνεσιν.

Οἱ ὠχροματαί, ἐντετραχήμενοι ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς, δακρυί: ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος: ὅτι οἱ φοβηθέντες, ἐν ὠχρῶσι γίνονται χροῖμα ἢ οὐχ ὀμαλῶ.

Οἱ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σιλπνοὺς ἔχοντες, λαγνοί: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς ἀλεκτρούνοισιν καὶ κέραισιν.

Οἱ δασείας ἔχοντες τῆς κνήμας, λαγνοί: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς τράγοις.

D Οἱ δὲ πρὸ τὸν πρᾶχλον καὶ πρὸ τὴν κοιλίαν ἄγαν δασείας ἔχοντες, ὅσδ' ἂν ποτε πρὸς τοῖς ἀλώεσι διατελοῦσιν: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς ὄρνιθας, ὅτι τὰυτα τὰ πρὸ τὸν πρᾶχλον καὶ πρὸ τὴν κοιλίαν δασυτάτω ἔχουσι.

Οἱ τὰ πρὸ τὸν πρᾶχλον ἄγαν ἔχοντες, αἰαδῆς: ἀναφέρεται ἐπὶ τῆς γυναικας. Ἐπειδὴ οὕτω ὅσδ' ἂν ἄγαν δασεία δῆ' εἴη, ὅτε ψιλὰ, ἢ μέση ἔξισ κρατῆσι.

Οἱ τοῖς ὠμοῖσι δασεῖς ἔχοντες, ὅσδ' ἂν ποτε πρὸς τοῖς ἀλώεσι διατελοῦσιν: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς ὄρνιθας.

Οἱ τὸ πρὸ τὸν πρᾶχλον ἄγαν ἔχοντες, ἀναδῆς: ἀναφέρεται ἐπὶ τῆς θηρίας.

Οἱ δὲ τὸ ἀνχέια ὅπιαθεν δασυῖ ἔχοντες, ἢ ἐλδ' ἔχει: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς λέοντας.

Οἱ δὲ ἀκρογυφτοί, ὠψυχοί: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς κύνεσιν.

Οἱ δὲ στυμόφρονες, διακίιοι: ἀναφέρεται ἐπὶ τῶν τῶν παθῶν ὁμοιότητα.

Οἱ δὲ τὰς ἰοφρῖς κατεσπασμένοι πρὸς τῆς ῥινός, ἀεσπασμένοι δὲ πρὸς τὸν κροτάφον, ἀνήγας: ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς σὺς.

Οἱ φειξᾶς τῆς τειχας ἔχοντες, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,

Gen. αἰ-
γαστοί,
γρ. πυρῶδεις

γρ. ἐλδ' ἔχει-
εἰοί

δελφί· ἀναφέρεται ἔπι τὸ πάθος, ὅτι καὶ οἱ ἔκφο-
 βοὶ κηρόμοιοι, φείσονται. Οἱ τὰς τείχας
 σφόδρα οὐλάς ἔχοντες, δελφοὶ ἀναφέρεται ἔπι
 τοὺς Αἰθίοπας. Ἐπειδὴ οὖν αἱ τε φει-
 ξαί, καὶ αἱ σφόδρα ἔλασι δελφίαι ἀναφέρουσι, αἱ
 ἀκροῦλοι ἀεὶ ἐν πρὸς δὲ ψυχῆς ἀγροῦται· ἀνα-
 φέρεται δὲ καὶ ἔπι τὸν λέοντα. Οἱ τὴ με-
 τώπου δὲ πρὸς τῆ κεφαλῆ ἀναστειλὸν ἔχοντες,
 ἐλευθέροι ἀναφέρεται ἔπι τοὺς λέοντας.
 Οἱ ἔπι τῆς κεφαλῆς πρὸς πεφυκίαις ἔχοντες
 τὰς τείχας ἔπι τῆ μετώπου καὶ πῶ ρίνα, ἀνε-
 λυθῶσι· ἀναφέρεται ἔπι πῶ ἔπι πρὸς πείαις, ὅτι
 δουλοπρεπὲς τὸ φαινόμοιο Μακροβά-
 μων καὶ * βραδυβάμων, εἴη δὲ νωθροπότητης
 τελεστικός· ὅτι τὸ * μακρὰ βαίνων, αἰσικόν· τὸ
 βραδέως δὲ, ἠδμηκόν. Βραχυβάμων, βρα-
 δυβάμων, νωθροπότητης, οὐ τελεστικός· ὅτι τὸ
 βραχία βαίνων καὶ βραδέως, σὲκ αἰσικόν.
 Μακροβάμων, ταχυβάμων, σὲκ ἔπι θελικός,
 τελεστικός· ὅτι τὸ μὲν ἄχος· ἔπι τελεσικόν· ἡ δὲ
 μακρότης, σὲκ αἰσικόν. Βραδυβάμων,
 ταχυβάμων, ἔπι θελικός, οὐ τελεστικός. Περὶ
 τῆ χροῦς καὶ πηχῶς τὸ βραχίονος φορῶς, αἱ τῶ αὐ-
 τῶ ἀναφέρονται. Οἱ δὲ τοὺς ὤμοις ἔπι σπασ-
 λθόντες ὀρθοῖς ἐκτετατόμοις, γαλακκῶνες·
 ἀναφέρεται ἔπι τῶ ἵπποισι. Οἱ τοὺς ὤμοις
 ἐπὶ μασαλθόντες ἐκ κεκυφότες, μεγαλόφρο-
 νες· ἀναφέρεται ἔπι τοὺς λέοντας. Οἱ τῶ τοῖς
 ποσὶν ὄξετραμμένοισι περὶ ὀμοιοι, τὸ πῶς κη-
 μῆς θυλείαις, ἀναφέρονται ἔπι τῶ γυναιχῶς.
 Οἱ τῶ τοῖς σώμασι περικλώμοιοι καὶ σπρὶ οὐμοιοι,
 κλάκες· ἀναφέρεται ἔπι τὸ πάθος. Οἱ ἐκ κλι-
 νόμοιοι εἰς τὰ δεξιά ἐκ τῶ πορθύεσθαι, κινῶδοι·
 ἀναφέρεται ἔπι πῶ ἔπι πρὸς πείαις. Οἱ δι-
 κινήτες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, ὄξῆς, ἀρπα-
 στικοὶ ἀναφέρεται ἔπι τοὺς ἰέραχας. Οἱ σκαρ-
 δαμύκται, δελφοὶ· ὅτι ἐν τοῖς ὀμμασι πρὸς τα
 τρέποται. Οἱ * καππασπῶραις τε, καὶ οἱς
 τὸ ἔτερον βλέφαρον ἔπι βέβηκε τοῖς ὀφθαλμοῖς,
 καὶ μέσον τῆς ὀφθαλμοῦς ἐσηκίαις, τὸ οἱ ἔπι βλε-
 φαρον τὰ αὐτῶ τῶ * ὀφθαλμοῦς ἀγροῦτες, μαλακόν
 τε βλέποντες, καὶ οἱ τὰ βλέφαρα ἔπι βεβληκό-
 τες, ὄλως τε πῶ τες οἱ μαλακόν τε καὶ ἀκα-
 χυμῶν βλέποντες, ἀναφέρεται ἔπι πῶ ἔπι-
 πρὸς πείαις καὶ τῶ γυναιχῶς. Οἱ τῶ ὀφθαλ-
 μοῦς ἔπι συχοῦ χροῦς κινῶδοι, ἔχοντες τε
 βάμμα λυκώματος ἔπι τῶ ὀφθαλμῶ, ὡς
 πρὸς ἐσηκίαις, ἐνοσηπτικοί. αἱ γὰρ πρὸς τὴ ἐνοσία
 σφόδρα χροῦται ἡ ψυχὴ, ἴσασθαι καὶ ἡ ὀφθαλμοῦς.
 Οἱ μεγά φανοῦτες βαρύτοιοι, ὑβριστῶ· ἀνα-

A timidi : referuntur ad passiones : quia
 timentibus eriguntur.
 Qui capillos multum crispas habent,
 timidi : referuntur ad Aethiopas.
 Quoniam igitur rigentes, & vehemen-
 ter crispi, timiditatem ferunt, qui in
 extremitate sunt crispi, ad bonum ani-
 mum referuntur : referuntur autem &
 ad leonem. Qui id frontis, quod
 est ante caput, elevatum habent, libera-
 les sunt : referuntur ad leones.
 Qui in capite adnatos habent capillos
 ad frontem iuxta nasum, sunt liberales :
 referuntur ad decentem apparentiam.
 De manus, & cubiti, & brachij
 motu, eadem referuntur.
 Qui humeris rectis, tensis, insultant,
 galeangones : referuntur ad equos.
 Qui scapulis mouentur curui, sunt cla-
 ti : referuntur ad leones. Qui pe-
 dibus inuersis ambulantes, & crutibus,
 foeminini : referuntur ad mulieres.
 Qui verò corporibus circumtorquen-
 tes se, & fricantes, adulatores sunt : re-
 feruntur ad passiones.
 Inclinati autem ad dextram in ambu-
 lando, cinædi sunt : referuntur ad appa-
 rentem decentiam.
 Quicumque oculos habent bene mo-
 biles, acuti, rapaces : referuntur ad ac-
 cipitres. Qui palpebrizant, timidi :
 quia in oculis prima mouentur.

γρ. βραχυ-
 βάμων,
 Quidam
 ὀκταπλευ-
 ρικός, ἢ
 ὀκταπλευ-
 ρικός, ἢ
 ποχ
 γρ. μακρο-
 β.

Mendosa
 vox pro
 καππασπῶ-
 ραις αὐτῶ
 κα-
 ππασπῶ-
 ραις
 Sylb.
 Qu. ὀφθαλ-
 μοῦς
 vel κῶμα.

D * * *
 * *
 * *

E
 * *
 Qui oculos frequenti tempore mouen-
 tes, tincturā albuginis in oculo velut im-
 motam habent, intellectiui. Si enim in
 quopiam intellectio vehemēter fiat, in ea
 stat & visus. Qui voce admodum ma-
 gna vociferantur grauiter, iniuriōsi : refe-
 runtur

runtur ad asinos. Quicumque autem vocant à graui incipientes, & finiunt in acutum, iracundi, & lugentes: referuntur ad boues, & ad decentiam vocis.

Quicumque autē vocibus acutis, molli- bus, ac ruptis loquuntur, cinædi: refe- runtur ad mulieres, & ad decentiam.

Quicumque grauiter vocant, magnum ac perplexū: reducuntur ad fortes canes, & decentiam. Quicūque molliter sine contentione vocant, mansueti: referuntur ad oues.

Quicumque vocant acutē, & fortiter, iracundi: referuntur ad capras.

PARVI valde, acuti sunt, motu enim sanguinis paruum locum continente, motiones quoque valde velociter accedunt ad sapere. Qui autem sunt valde magni, tardi. Motu enim sanguinis magnum locum continente, motus tar- dē accedunt ad sapere. Quicumque autem paruorum ficcis carnibus vtun- tur, aut & coloribus, quæ per ca- liditatem corporibus superfluunt, nihil perficiunt. Existente enim motu in paruo & veloci propter igneum, num- quam secundum idem est sapere: sed aliud in alio prius quàm excedens per- ficiat. Quicumque magnorum humidis carnibus vtentes, aut coloribus, qui pro- pter frigiditatem innascuntur, nihil per- ficiunt: existente enim motu in magno loco & tardo, per frigiditatem non per- mittit aliquid accedere ad sapere.

Quicumque autem paruorum hu- midis carnibus vtuntur, & coloribus propter frigiditatem, fiunt perfectiui. Existente enim motu in paruo, diffi- culter mobile complexionis commen- surationem præbuit primū perficere.

Quicumque magnorum duris carnibus vtuntur, & coloribus per ca- liditatem, fiunt perfectiui, & sensiti- ui: existente enim latiore in loco magna, & tarda propter frigiditatem, nihil conducet accedens ad sapere.

Qui verò magni duris carnibus vtun- tur, & coloribus propter caliditatē, fiunt perfectiui, & sensitiui: magnitudinis enim superabundantiam, & carniū, & co- loris, caliditas æquisiuit: quare com- mensuratum esse ad perficiendum.

Excedentia igitur corporum magni- tudinibus, aut paruitudinibus deficien- tia, quomodo perfecta sunt, & quomo- do imperfecta, dictum est.

Media autem natura horum ad sen- sus optima & perfectissima, quibus uti- que supponitur inesse. Motus enim non multi existentes, facilius ad mentem ac- cedunt, nec etiam paulatim existētes pro- cedunt: quare perfectissimam & ad perfi- ciendum quæ fuerint proposita, & ad sen-

A Φέρεται ἔπι τῶν ὀνοισ. Οσοι δὲ φωνοδ- σιν ἀπὸ βαρέος ζῆζάμμοι, τελυτῶσι ἢ εἰς ὄξυ, διςθυμικαί, ὀδύρται· αἰαφέρεται ἔπι τῶν βοῖς, καὶ ἔπι τῷ ἀρέπον τῇ φωνῇ. Οσοι ἢ τῶν φωνῶν ὄξείας, μαλακῆς, κακλασμέ- νας ἀφάλερονται, κινηδοί· αἰαφέρεται ἔπι τῶν γυναικῶν, καὶ ἔπι τῶν ἔπι ἀρέπειαι.

Οσοι βαρύτερον φωνοδοι μέγα καὶ πεπλεγ- μόνον, αἰαφέρονται ἔπι τοῖς θύρωσις κινῶν, καὶ ἔπι τῶν ἔπι ἀρέπειαι. Οσοι μαλα- κὸν ἀττηνον φωνοδοι, πρῶτος· αἰαφέρεται ἔπι τῶν οἰς.

Οσοι δὲ φωνοδοισιν ὄξυ ἔε κε- κεραῆς, μῆρηι· αἰαφέρεται ἔπι τῶν αἶγας.

Οἱ μικροὶ ἀγῶν, ὄξυς τῆς γὰρ τῆς αἵμα- τος φορεῆς μικρὸν τόπον κατεχρῶσις, καὶ αἰ κινήσεως ἀγῶν ἀφικνουῦται ἔπι τῷ φε- ρουῦ. Οἱ ἢ ἀγῶν μεγάλοι, βραδείας τῆς γὰρ τῆς αἵματος φορεῆς μέγα τόπον κατεχρῶ- σις, αἰ κινήσεως βραδείως ἀφικνουῦται ἔπι τῷ φερονουῦ.

Οσοι τῶν μικρῶν ξηραῖς ἀρξί κεχηρηδοί εἰσιν, ἢ καὶ χρωμασιν, ἀ ἀφ ἰερμότητα τοῖς σώμασιν ἔπι γίνονται, ὅθεν ἀ- ποτελοῦσιν. ὕσης γὰρ τῆς φορεῆς ἐν μικρῷ καὶ ἀρχαίς, ἀφ τὸ πυρῶδες, ὅθεν ποτε χῆ τῶν ἔπι ἔπι τῷ φερονῶν, ἀλλὰ διήσῳ ἐπ' ἀλλων, πρὶν τὸ ὑπερέχον ἀφῶσαι.

Οσοι ἢ τῶν μεγάλων ὑγραῖς ἀρξί κεχηρηδοί, ἢ καὶ χρω- μασιν, ἀ ἀφ ψυχρότητα εἰ γίνονται, ὅθεν ἔπι τελοῦσιν. οὔσης γὰρ τῆς φορεῆς ἐν μεγάλῳ ἔπι καὶ βραδείας ἀφ τῶν ψυχρότητα, οὐ σῶσαντῃ [π] ἀφικνουμένη ἔπι τῷ φερονουῦ.

Οσοι δὲ τῶν μικρῶν ὑγραῖς ἀρξί κεχηρηδοί εἰσὶ, καὶ * χρωμασι ἀφ ψυχρότητα, γίνον- ται ἔπι τελεστικοί. οὔσης γὰρ τῆς κινήσεως ἐν μι- κρῷ, τὸ διεκίνητον τῆς κινήσεως συμμετεῖαι πρῶτος τὸ ἀφῶπον ἔπι τελεῖν.

Οσοι ἢ τῶν μεγάλων ξηραῖς ἀρξί κεχηρηδοί εἰσὶ * καὶ χρωμασι, ἀφ ἰερμότητα, γίνονται ἔπι τελε- στικαί ἔε αἰσθητικοί. τῶν γὰρ τῶν μεγάλων ὑπε- ρέχον, ἀφῶσαι τε ἔε χρωματος, ἢ θερμότης ἢ κέσατο· ὥστε σύμμετρον εἶν ἔπι τῶν τελεῖν.

Τὰ μὲν οὖν μεγάτεσιν ὑπερέχοντα τῶν σωμῶν, ἢ σμικρότεσιν ἐλλείποντα, ὥς τυ- χόντα, ἔπι τελεστικαί ἔστι, καὶ ὥς ἀτελή, εἴρη- ται. Η ἢ τῶν μέση φύσις πρὸς τῶν αἰ- σθησεως κρῆσις καὶ τελεστικωτάτη, οἷς αὐ ἔπι- θῆσται. αἰ γὰρ κινήσεως * οὐ ἀφ πολλοῦ ὕσση, ῥα- δῖως ἀφικνουῦται πρὸς τῶν νοῦν· ὕσση τε οὐ χῆ- μικρὸν, * ὑπερῶχουσιν. ὥστε τῶν τελεώπων πρὸς τὸ ἔπι τελεῖν τε ἀ ἀφ πρῶτος, καὶ αἰσθη- τῶν.

Malim, χρωμασι, ἀ φ ψυχρό- τητα γίνον- ται, ἔπι. νε supra. Et hic scrib. χρω- μασι, ἀ δ. θερμότητε γίνονται, ἔπι.

Interp. ἐπὶ πολλὰ εὔση non teatō. Interp. πρῶτος, ἔπι.

S I I

νεοται μνησόντα, μέτερον δὲ εἶναι τὸ μέγιστος.
 Οἱ ἀσύμμετροι, παμυδρῆσι· αἰαφέρεσθαι ἔπι τὸ
 πάθος, καὶ τὸ θυλῶ. εἰ γὰρ οἱ ἀσύμμετροι, πα-
 νοδρῆσι, οἱ σύμμετροι δὲ διχασμοὶ αὐτοῦ εἴησαν, καὶ ἀ-
 δρῆσι. Τὴν δὲ τῆς συμμετρίας ἀναφορὰν,
 πρὸς τὴν τῆς σωμῆς διαγωγίαν καὶ βύφειαν
 αἰοισίον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν τῆς ἀρρένου ἰδέαν,
 ὡς τῶν ἐν ἀρχῇ διηρέθη. καλῶς δὲ ἔχει καὶ πάλ-
 τα τὰ σημεῖα, ὅσα περιερίηται, ἀναφέρων ἔπι
 τὴν ἔπιπρόπεπια, καὶ εἰς ἀρρέν, καὶ εἰς θυλῶ.
 Ταῦτα γὰρ τελεωτάτῃ ἀφίρεσιν διηρέθη, καὶ
 ἐδείχθη ἀρρέν θήλεος διχασμότερον, καὶ ἀνδρῶτε-
 ρον, καὶ ὅλως εἰπεῖν, ἀμεινον. ἐν ἀπάσῃ δὲ τῇ
 τῆς σημείων ἐκλογῇ, ἔτερον ἑτέρων σημεία μάλ-
 λον δηλοῦσιν ἐναργῶς τὸ ὑποκείμενον. ἐναρ-
 γέστερον δὲ τὰ ἐν ἐπιχειρητάτοις ἔποισ ἐγγύ-
 μωρα. ἐπιχειρητάτος δὲ ἔπος, ὃ πρὸς τὰ ὀμμα-
 τὰ τε καὶ τὸ μέτωπον, ἔ κεφαλῶν καὶ πρὸς σω-
 πον· δούτερον δὲ, ὃ πρὸς τὰ στήθη καὶ ὤμους· εἰπε-
 τα, πρὸς τὰ σκέλη τε καὶ πόδας· τὰ δὲ πρὸς τὴν
 χρολίαν, ἡκιστα. ὅλως ἢ εἰπεῖν, ὅτι οἱ ἔποισ ἐναρ-
 γέστατα σημεῖα πρὸς ἔχοντα, ἐφ' ὧν καὶ φρονη-
 σεως πλείστης ἔπιπρόπεπια γίνεσθαι.

A tiendum, oportet moderatam esse ma-
 gnitudinem.

INCOMMENSURATI, astuti, vel
 dolosi, referuntur ad passionem, & ad
 fœminam. Si enim incommensurati
 sunt, astuti sunt, commensurati utique
 erunt simul & iusti, & fortes. Relatio-
 nem autem commensurationis ad corpo-
 rum bonam motionem, & bonam nati-
 uitatem reducere oportet, sed non ad
 formam maris, sicut in principio dictum
 est. Bene se habet autem & omnia signa,
 quæcumque prædicta sunt, referre ad ap-
 parentem convenientiam, & in mascu-
 lum & fœminam. Hæc enim perfectissi-
 ma divisione diuisa sunt, & demonstra-
 tū est quod masculus est fœmina iustior,
 & fortior, & vniuersaliter dicere, melior.
 In omni autem electione signorum, alia
 aliis signis magis declarant manifestè sub-
 iectum. Manifestissima autem, quæ in
 principalibus locis fiunt. Principalissimus
 autem locus est, qui circa oculos, & fron-
 tem, & caput, & faciem. Secundus au-
 tem, qui est circa pectus, & scapulas.
 Consequenter circa crura, & pedes: qui
 autem circa ventrem, minimus. Omni-
 no autem, ut sic dicam, ista loca manife-
 stissima signa præbent, in quibus & sa-
 pientix plurimæ decor apparet.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ARISTOTELIS STAGIRITÆ,

QVÆSTIONES MECHANICÆ.

Nicolao Leonicensi interprete.

CAPVT I.

A

ΚΕΦΑΛ. α'.

MIRACVLO sunt ea quidem quæ natura contingunt, quorum ignorantur causæ: illa verò quæ præter naturam, quæcumque ad hominum vtilitatem arte fiunt. In multis enim natura ei quod nobis vsui esse potest, contrarium facit. Natura etenim eundem semper habet modum, & simpliciter: vtile autem multifariam commutatur. Quando igitur quippiam præter naturam oportuerit facere, difficultate sua hæstationem præstat, artèque indiget. Quamobrem eam artis partem, quæ huiusmodi succurrit difficultatibus, mechanicam appellamus. Quemadmodum enim Antipho scribit poëta; sic se res habet. Arte enim superamus ea à quibus Natura vincimur. Huiusmodi autem sunt, in quibus & minora superant maiora, & quæcumque momentum paruum habent, magna mouent pondera: & omnia ferè illa, quæ mechanica nuncupamus problemata. Sunt autem hæc neque naturalibus omnino quæstionibus eadem, neque seiugata valde: verùm mathematicarum contemplationum naturaliumque communia. De numero autem eorum quæ hoc in genere dubitantur, illa esse dicuntur, quæ circa vectem fiunt. Absurdum enim esse videtur, magnum moueri pondus ab exigua virtute, cum pluri præsertim pondero. Quòd enim sine vecte quispiam mouere non potest, id ipsum ponderis citius mouet vectis ad illud pondus adiungens.

In multis enim natura ei quod nobis vsui esse potest, contrarium facit. Natura etenim eundem semper habet modum, & simpliciter: vtile autem multifariam commutatur. Quando igitur quippiam præter naturam oportuerit facere, difficultate sua hæstationem præstat, artèque indiget. Quamobrem eam artis partem, quæ huiusmodi succurrit difficultatibus, mechanicam appellamus.

Quemadmodum enim Antipho scribit poëta; sic se res habet. Arte enim superamus ea à quibus Natura vincimur. Huiusmodi autem sunt, in quibus & minora superant maiora, & quæcumque momentum paruum habent, magna mouent pondera: & omnia ferè illa, quæ mechanica nuncupamus problemata. Sunt autem hæc neque naturalibus omnino quæstionibus eadem, neque seiugata valde: verùm mathematicarum contemplationum naturaliumque communia. De numero autem eorum quæ hoc in genere dubitantur, illa esse dicuntur, quæ circa vectem fiunt. Absurdum enim esse videtur, magnum moueri pondus ab exigua virtute, cum pluri præsertim pondero. Quòd enim sine vecte quispiam mouere non potest, id ipsum ponderis citius mouet vectis ad illud pondus adiungens.

Tom. II.

ΘΑΥΜΑΖΕΤΑΙ ἢ ἰδὴ καὶ φύσιν συμβατόντων, ὅσων ἀγροῦται τὸ ἀπτόν. ἢ δὲ ὡς φύσιν, ὅσα ἢ δὲ ἀπὸ τέχνῳ

πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρώποις. ἐν πολλοῖς γὰρ καὶ φύσιν ὑπεραπτόν πρὸς τὸ χερίσμων ἡμῶν ποιεῖ. καὶ ἰδὴ γὰρ φύσιν, αἰετὸν αὐτὸν ἔχει ἔσπον, καὶ ἀπλάως τὸ δὲ χερίσμων, μεταβάλλει πολλὰ γὰρ. ὅταν οὖν δὴ πῶς φύσιν πρὸς ξαι, ἀπὸ τὸ χαλέπον, ἀπολείπει πρὸς ἔχει τῆς τέχνης. δὲ καὶ καλούμεν τῆς τέχνης τὸ πρὸς τῆς ποιῆσαι ἀπολείπει βοηθοῦ μέγιστος, μηχανῶν. κατὰ τὸ γὰρ ἐποίησεν Ἀντιφῶν ὁ ποιητῆς, οὕτω καὶ ἔχει.

Τέχνη γὰρ κρατῶμεν, ὡν φύσιν νικῶμεθα. ταῦτα δὲ ὅστιν, ἐν οἷς πᾶσι τε ἐλάττωνα κρατεῖ ἢ μείζονων, καὶ τὰ ῥοπήν ἔχοντα μικρῶν, κινεῖ βαρῆ μεγάλα, καὶ πρῶτα σχεδὸν ὅσα ἢ πρὸς βλημάτων μηχανικῶν πρὸς ἀρθροῦσιν. ἐστὶ δὲ ταῦτα τοῖς φυσικοῖς πρὸς βλήμασιν ἔτε ταῦτα πᾶσιν, οὐτε κρατῶμεθα λίαν, ἀλλὰ κοινὰ ἢ τε μαθηματικῶν θεωρημῶν, καὶ ἢ φυσικῶν. τὸ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸ τῆς μαθηματικῆς δὴλον. τὸ δὲ πρὸς ὁ, ἀπὸ τῆς φυσικῆς. πρὸς ἐλάττω δὲ ἢ ἀπορροῦσιν ἐν τῶν γὰρ ταῦτα πᾶσι πρὸς μολόν. ἀποπῶν γὰρ εἶναι δοκεῖ τὸ κινεῖσθαι μέγα βάρος ὑπὸ μικρῶν ἰσχύος, καὶ ταῦτα μὲν βαροῖς πλείονος. ὁ γὰρ αὐτὸς μολόν κινεῖν ἢ δυνάται πῆς, τῶν αὐτὸ τὸ βάρος, πρὸς λαβῶν ἐπὶ τὸ τῶν μολόν βαρῶν, κινεῖσθαι πῆς.

SS ij

πρῶτων δὲ τῶν τριούτων ἔχει τῆς αἰτίας πλὴν
 ἀρχῆν ὁ κύκλος· καὶ τὸ τοῦ ἀλόγως συμβέ-
 βηκεν· ἐκ μὲν γὰρ θαυμασιωτέρου συμβαίνει
 ἢ θαυμασίου, ὅθεν ἀποπον. θαυμασιώτατον
 δὲ, ὅ τὸ μάλιστα γίνεσθαι μετ' ἀλλήλων· ὃ γὰρ
 κύκλος συνέστηκε ἐκ τριούτων. ἀπὸ γὰρ ἐκ
 κινήσεως τε γὰρ κινήσει καὶ κινήσεως· ὡς ἡ φύ-
 σις ὅτιν ἰσχυραῖα ἀλλήλοις. ὡς τὸ ἐπὶ αὐτῶν
 ὅτιν ἐπιβλέψασιν ἢ τὸν θαυμασιώτατον τὰ συμ-
 βαίνοντας ἰσχυραῖα πρὸς αὐτὸν. ὡς τὸν
 μὲν γὰρ τῆ ἀειεχούση γραμμῆ πρὸς κύκλον,
 πλάτος ὅτιν ἐξούση, ἰσχυραῖα πρὸς πρῶ-
 εμφαίνεσθαι, ὃ κίλιν καὶ ὃ κυρτόν. ταῦτα δὲ
 διέστηκεν ἀλλήλων, ὃν ἔσπον ὃ μέγα καὶ μί-
 κρον. ἐκείνων τε γὰρ μέσον ὃ ἴσον, καὶ τούτων
 ὃ ἀπὸ. δὲ μὲν ἀλλοτὰ εἰς ἀλλήλα, τὰ
 μὲν αἰατῶν ἴσα γίνεσθαι πρῶτον, ἢ τῶν
 ἀκρων ὅποτε ἰσχυραῖα πρὸς γὰρ γραμμῆ ἀρχῆς,
 ὅταν ἐκ κυρτῆς εἰς κίλιν ἢ πάλιν ἐκ ταύ-
 τῆς γὰρ κυρτῆ καὶ ἀειεχούσης. ἐν μὲν οὖν τὸ
 τῶν ἀποπον ἰσχυραῖα πρὸς τὸν κύκλον. δὲ
 τερον γὰρ, ὅτι ἀμὰ κινήσει τὰ ἐκαστίας κινή-
 σης. ἀμὰ γὰρ εἰς τὸν ἐμπεραθεν κινήσει τὸ πον,
 καὶ τὸ ὅπιθεν· ἢ τε γὰρ ἀρχῆς γραμμῆ τὸν
 κύκλον, ὡς αὐτῶς ἔχει. ἔξ ὅ γὰρ ἀρχῆς τὸ
 πον ὃ πρῶτος αὐτῆς, εἰς τὸν αὐτὸν τῶν ἐρ-
 χεσθαι πάλιν. σὺν γὰρ κινήσεως αὐτῆς, ὃ
 ἐκαστος πάλιν ἀπῆλθε πρῶτον. ὡς τε καὶ φα-
 νερον ὅτι μετέβηκεν ἐπιτεῦθεν. δὲ κατὰ τὸν εἰ-
 ρῆσθαι πρῶτον, ὅθεν ἀποπον, τὸ πρῶτων εἶναι
 τῶν θαυμασιώτατον αὐτὸν ἀρχῆς. τὰ μὲν οὖν πρὸς
 τὸν ζυγὸν γινόμενα, εἰς τὸν κύκλον ἀνάγεται·
 τὰ γὰρ πρὸς τὸν μοχλόν, εἰς τὸν ζυγόν· τὰ δὲ
 ἀλλὰ πρῶτα γινόμενα τὰ πρὸς τὰ κινήσεως τὰ
 μοχλοῦσθαι, εἰς τὸν μοχλόν. ἐπὶ δὲ, ἀπὸ τὸ
 μίας ὕψους τῆς ἐκ τῆ κέντρου γραμμῆς, μη-
 γρὸν ἕτερον ἕτερον φέρεσθαι τῶν σημείων τῶν ἐκ
 αὐτῆ ἰσχυραῖα, ἀλλ' αἰεὶ τὸ τῆ κινήσεως πρῶ-
 τος, πρῶτον ὃν, γὰρ τὸν, πολλὰ τῶν θαυ-
 μασιώτατων συμβαίνει πρὸς τὰ κινήσεως τῶν κύ-
 κλων πρὸς ὡς ἐκ τοῖς ἐπιτεῦται πρῶτον
 εἶναι δὲ τῶν. ἀπὸ δὲ τὸ τὰ ἐκαστίας κινήσεως
 ἀμὰ κινήσει τὸν κύκλον, καὶ τὸ μὲν ἕτε-
 ρον τῆς ἀρχῆς τῶν ἀκρων, ἐφ' οὗ τὸ α,
 εἰς τὸν πρῶτον κινήσει, γὰρ τερον δὲ ἐφ'
 οὗ τὸ β, εἰς τὸν πρῶτον, κατὰ τὸν αὐτῶν
 πινες ὡς τε ἀπὸ μίας κινήσεως πολλοὺς ὑπερ-
 πινες ἀμὰ κινήσει κύκλους, ὡς τὸν οὗς ἀνα-
 πησασιν ἐκ τοῖς ἰσχυραῖα, ποιήσασθαι ἔξ-
 σκεις χαλκοῖς τε καὶ σιδηροῖς.

A Omnium autem huiusmodi causæ prin-
 cipium habet circulus. Istud verò ra-
 tione contingit. ex admirabili etenim
 mirandum accidere quippiam, non est
 absurdum. Maximè autem est admi-
 randum, simul contraria fieri. Cir-
 culus verò ex huiusmodi est constitu-
 tus. Statim ex commoto effectus est,
 & manente, quorum natura ad se in-
 vicem est contraria. Quamobrem ist-
 hæc cernentes minùs admirari conue-
 nit contingentes in illo contrarietates.
 B In primis enim lineæ illi quæ circuli
 orbem amplectitur, nullam habenti
 latitudinem, contraria quodammodo
 inesse apparent, concavum scilicet,
 & curvum. Hæc autem eo à se invi-
 cem distant modo, quo magnum
 & paruum. Illorum etenim medium
 est æquale: horum verò, rectum.
 Quapropter eum ad se invicem com-
 mutantur, illa quidem priùs æqualia
 fieri necesse est, quàm extremorum
 vtrumlibet: lineam verò, rectam, quan-
 do ex curva concava, aut ex huiusmo-
 dirursum curva fit, & circularis. Vnum
 quidem igitur isthuc absurdum inest
 circulo. Alterum autem, quod simul
 contrariis mouetur motionibus: simul
 enim ad anteriorem mouetur locum,
 & ad posteriorem. Et ea quæ circu-
 lum describit, linea, eodem se habet
 modo. Ex quo enim incipit loco illius
 extremum, ad eundem rursus redit: illa
 enim continuò commota, extremum
 rursus efficit primum. Quamobrem
 manifestum quod inde mutatum est:
 C quapropter (ut dictum est prius) non
 est inconueniens ipsam miraculorum
 omnium esse principium. Ea igitur
 quæ circa libram fiunt, ad circulum
 referuntur: quæ verò circa vectem, ad
 ipsam libram: alia autem fere omnia,
 quæ circa mechanicas sunt motiones,
 ad vectem. Præterea etiam, quoniam
 vnica existente, quæ ex centro est, li-
 nea, nullum aliud alij, quæ in illa
 sunt punctorum, æqua velocitate ferat-
 tur, sed citiùs semper quod à manente
 termino est remotius, pleraque mira-
 culorum accidunt in circuli motioni-
 bus: de quibus in iis quæ posthac addu-
 centur, quæstionibus, erit manifestum.
 Quoniam autem secundum contrarias
 simul motiones mouetur circulus, & al-
 terum quidem diametri extremum,
 D vbi A, in antè mouetur: alterum ve-
 rò, vbi B, ad retrò, efficiunt nonnulli ut
 ab vnica motione multi contrarij simul
 moueantur circuli: quemadmodum
 sunt illi quos in locis proponunt sacris,
 æneos & ferreos fabricant orbiculos.

Si enim AB circulum alter contigerit A circulus, in quo CD : mota circuli, quo AB, diametro in antè, mouebitur CD ad retro, diametro circuli vbi est A, circa idem mota. In contrarium igitur mouebitur circulus, vbi CD, ad illum vbi AB. Et rursus ipse, contiguum, vbi EF, in contrarium sibi ipsi mouebit, propter eandem causam. Eodem etiam modo si plures fuerint, idem facient vno solo commoto. Hanc igitur in circulo existentem animaduertentes naturam architecti, instrumentum fabricant, celantes principium, vt machinæ solum manifestum sit illud, quod admirationem præstat, causa verò lateat.

CAPVT II.

IN primis igitur, quæ accidunt circa libram, dubitare faciunt, quamnam ob causam exactiores minoribus maiores sunt libræ. Huius autem rei principium est, quamobrem in ipso circulo quæ plus à centro distat linea, eadem vi commota citius fertur, quàm illa quæ minus distat. Citius enim bifariam dicitur. Siue enim in minori tempore æqualem pertransit locum, citius fecisse dicimus : seu in æquali maiorem. Maior autem in æquali tempore maiorem describit circulum. Qui enim extra est, maior eo qui intus est. Horum autem causa, quoniam duas fertur lationes ea quæ circulum describit, linea: quandoquidem igitur in proportione fertur aliqua, id quod fertur, super rectam ferri necesse: & hæc diameter efficitur figuræ, quam faciunt illæ, quæ in huiusmodi proportione coaptantur, lineæ. Sic enim proportio, secundum quam latum fertur, quam habet AB ad AC: & A quidem feratur versus B, AB verò subter feratur versus MC. latum autem sit A quidem ad D. vbi autem est AB, versus E. Quoniam igitur lationis erat proportio, quam AB habet ad AC, necesse est, & AD ad AE hanc habere proportionem. Simile igitur est proportione paruum quadrilaterum maiori: quamobrem & eadem illorum est diameter: & A erit ad F. Eodem etiam ostendetur modo vnicumque latio deprehendatur. Semper enim supra diametrum erit. Manifestum igitur, quod id, quod secundum diametrum duabus fertur lationibus, necessarium secundum laterum proportionem fertur. Si enim secundum aliam quampiam, non feretur secundum diametrum.

Εἰ γὰρ εἴη τῶν α β κύκλου ἀποτόμιμος ἕτερος κύκλος ἐφ' οὗ γ δ, τῶν κύκλων ἐφ' ἧς α β κινηθήσεται ἢ γ δ εἰς τὸ ὑπὸ πλάσσειν, κινηθήσεται ἢ γ δ εἰς τὸ ὑπὸ πλάσσειν, τῶν κύκλων, τῶν ἐφ' ἧς α, κινηθήσεται τῆς διαμέτρου πρὸς τὸ αὐτό. εἰς τὸ ὑπὸ πλάσσειν ἄρα κινηθήσεται ἐφ' ἧς ὁ γ δ κύκλος, τὰ ἐφ' ἧς τὸ α β. καὶ πάλιν αὐτὸς τὸν ἐφεξῆς, ἐφ' ἧς ε ζ, εἰς τὸ ὑπὸ πλάσσειν αὐτῶν κινήσει ἄρα πᾶσι αὐτῶν [αὐτῶν] αἰτίας. τὸν αὐτὸν ὅτι ἔσονται καὶ πλείους ὡς, τῶν τοιοῦτων ὅσοι κινήσονται. αὐτῶν δὲ ὑποθέσεις ὡς ἀρχοῦσάν ἐν τῶν κύκλων πᾶσι φύσιν οἱ δημιουργοὶ κατασκευάζουσιν ὄργανον χρυσαυτοῦ τῶν ἀρχῶν, ὅπως ἢ τῶν μηχανήματος φανερὸν μέτρον τὸ θαυμαστὸν, τὸ δὲ αἴτιον, ἀδύνατον.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Πρῶτον μὲν οὖν τὰ συμβαίνοντα πρὸς τὸν ὑπὸ πλάσσειν ἀπορίεται, ἄρα τίνα αἰτίας ἀκριβέστερα ὅσα τὰ ὑπὸ πλάσσειν τῶν ἐφεξῆστων. ὑπὸ πλάσσειν δὲ ἀρχῆ, ἄρα τί ποτε ἐν τῶν κύκλων, ἢ πλείον ἀφεσηκῆσα γραμμῆ τῶ κέντρου τῆς ἐξῆς τῆ αὐτῆ ἰσχύϊ κινηθήσεται, ἢ τῶν φέρεται τῆς ἐφεξῆστος τὸ γὰρ τῶν, λέγεται διχῶς. αὐτὸ γὰρ ἐν ἐλάττω χρόνῳ ἴσον τόπον διεξέλθῃ, τῶν ἴσῳ λέγεται, καὶ ἐν ἴσῳ πλείω. ἢ δὲ μείζων, ἐν ἴσῳ χρόνῳ γράφῃ μείζονα κύκλον. ὁ γὰρ ἐκτός, μείζων τῶ ἐκτός. αἴτιον δὲ ὑπὸ πλάσσειν, ὅτι φέρεται δύο φοραῖς, ἢ γράφουσα τὸν κύκλον. ὅταν μὲν οὖν ἐν λόγῳ ἔνι φέρηται, ἐπὶ ἀνάγκῃ ἀνάγκῃ φέρεται τὸ φερόμενον, ὅτι γὰρ διάμετρος αὐτῆ τῶ γήματος, ὅ ποιοῦσιν αἱ ἐν ὑπὸ πλάσσειν λόγῳ σῶν τεθεῖσάν γραμμά. ἔστω γὰρ ὁ λόγος ὃν φέρεται τὸ φερόμενον, ὃν ἔχῃ λί α β, πρὸς πᾶσι α γ. καὶ τὸ μὲν α γ φέρεται πρὸς τὸ β, ἢ δὲ α β ὑποφάρεται πρὸς πᾶσι η γ. ἐπιπέδῳ δὲ τὸ μὲν α πρὸς τὸ δ, ἢ δὲ ἐφ' ἧς α β, πρὸς τὸ ε. εἰ οὖν ὅτι τῆς φοραῖς ὁ λόγος ἴσῳ, ὃν ἢ α β ἔχῃ πρὸς πᾶσι α γ, ἀνάγκη καὶ πᾶσι α δ, πρὸς πᾶσι α ε, τῶν ἔχῃ τὸν λόγον. ὁμοίον ἄρα ὅσα τὰ λόγῳ τὸ μικρὸν τετραπλευρῶν * τὰ μείζονι. γ. τῆς μείζονος ὡς τε καὶ λί αὐτῆ διαμέτρου αὐτῶν, καὶ τὸ α γ ἔσται τὸ πρὸς ζ. τὸν αὐτὸν δὲ ἔσονται διακινήσονται καὶ ὅπουσιν ἀφελήσονται ἢ φοραῖ. αἰεὶ γὰρ ἔσονται ὅτι τῆς διαμέτρου. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ καὶ πᾶσι διαμέτρον φερόμενον ἐν δύο φοραῖς, ἀνάγκη τὸν τῶ πλάσσειν φέρεται λόγον. εἰ γὰρ ἀδύνατον, ὅσα οἰοθήσονται καὶ πᾶσι διαμέτρον.

εάν τ' ἐν μηδενὶ λόγῳ φέρεται δύο ποσὸς καὶ
 μηδὲνα χρόνον, ἀδιώτατον δὴ γίγται ἐπὶ πλὴν πο-
 σῶν. ἔστω γὰρ δὴ γίγται. τεθείσθαι οὖν ταύτης
 ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀπὸ πληρωμάτων τῶν πλθυ-
 ρῶν, αἰσάκη τὸν τῶν πλθυρῶν λόγῳ φέρεσθαι
 ὁ φερόμενος. τῆτο γὰρ δὲ δέχεται πρῶτον· οὐκ
 ἔστι ποιησὶ δὴ γίγται ὁ ἐν μηδενὶ λόγῳ φερόμε-
 νοι μηδὲνα χρόνον* [ἐὰν γὰρ ἵνα λόγῳ ἐνε-
 γῆται ἐν χρόνῳ ἵνι, τῆτον ἀνάγκη τὸν χρόνον
 δὴ γίγται ἐπὶ ποσῶν ἀφ' ἑαυτοῦ πρῶτον.] ὡς-
 τε ἀειφερέσθαι γὰρ δύο φερόμενοι ποσὸς ἐν
 μηδενὶ λόγῳ μηδὲνα χρόνον. ὅτι μὲν τρίτω ἢ
 τὸν κύκλοι γραφούσα φέρεται δύο ποσὸς ἀ-
 μα, φαίνεται ἐκ τε τούτων, καὶ ὅτι ὁ φερό-
 μενος κατ' ἀνάγκη ἐπὶ πλὴν κέντρον ἀφικνή-
 σθαι, ὡς τε ἐπὶ πάλιν αὐτῶν ἀπὸ τῶ κέντρον κέν-
 τρον. ἔστω κύκλος ὁ α β γ. ὁ δὲ ἀκρον, ὁ ἐφ'
 οὐ β, φερέσθαι ἐπὶ ὁ δ, ἀφικνήσθαι δὲ ποτε
 ἐπὶ ὁ γ. εἰ μὲν οὖν ἐν πλὴν λόγῳ ἐφέρετο
 οὐ ἐφ' ἢ β δ, πρὸς πλὴν δ γ, ἐφέρετο αὐτὸ
 ἀφ' ἑαυτοῦ πλὴν ἐφ' ἢ β γ. νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐν
 μηδενὶ λόγῳ, ὅτι πλὴν ἀειφερέσθαι φέρεται πλὴν
 ἐφ' ἢ β γ. εἰ δὲ δύο φερόμενοι ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς ἰσότητος, ὁ μὲν ἐκκερούοιτο πλῆθον, ὁ δὲ
 ἔλαττον, ἄλλοι βραδύτερον κινήσονται ὁ
 πλῆθον ἐκκερούομενος τῶ ἔλαττον ἐκκερουο-
 μένῳ. ὁ δοκεῖ συμβαίνει ἐπὶ τῆς μείζονος καὶ
 ἔλαττονος, τῶ ἐν τῶ κέντρον γραφουσῶν τοῖς
 κύκλοις. ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ ὁ ἐλγύτερον ἐπὶ τῶ μέ-
 κωντος τῆς ἔλαττονος ὁ ἀκρον, ἢ ὁ τῆς μεί-
 ζονος, ὡς τῶ ἀπασσῶν μὲν εἰς τὴν αὐτῆσαν, ὅτι
 ὁ μέσον βραδύτερον φέρεται ὁ τῆς ἔλαττο-
 νος ἀκρον. πάση μὲν οὖν κύκλον γραφούση
 τῆτο συμβαίνει, καὶ φέρεται πλὴν μὲν κατὰ
 φύσιν, πλὴν δὲ πρῶτα φύσιν καὶ πλὴν ἀειφέ-
 ρεται εἰς τὸ πλάγιον καὶ τὸ κέντρον. μείζω δὲ
 αἰεὶ πλὴν πρῶτα φύσιν ἢ ἔλαττων φέρεται. ἀφ'
 γὰρ τὸ ἐλγύτερον ἐπὶ τῶ κέντρον τῶ ἀπασσῶν-
 τος, κρατεῖται μάλλον. ὅτι δὲ μείζον τὸ πρῶτα
 φύσιν κινῆται ἢ ἔλαττων τῆς μείζονος, τῶ ἐν
 τῶ κέντρον γραφουσῶν τοῖς κύκλοις, ἐν τῶ δὲ
 δῆλον. ἔστω κύκλος, ἐφ' ὁ β γ δ ε, καὶ ἄλλος
 ἐν τούτῳ ἔλαττων, ἐφ' ὁ χ ν μ ξ, πρὸς τὸ αὐ-
 τὸ κέντρον τὸ α. ὁ ἐπιβεβλήσθαι αἰ ἀφ'
 μέσῳ, ἐν μὲν πλὴν μεγάλῳ, ἐφ' ὡν γ δ καὶ
 β ε, ἐν δὲ πλὴν ἔλαττων, αἰ μ χ ν ξ, καὶ τὸ ἐτε-
 ρόμενος πρῶτα πληρώσθαι, τὸ δὲ ψ ρ γ. εἰ
 δὲ ἢ α β γραφούσα κύκλον, ἢ ξ δ ὅτι τὸ αὐτὸ
 ὅθεν ὠρμήθη ἐπὶ πλὴν α ε, δῆλον ὅτι φέρεται
 πρὸς αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἢ α χ πρὸς τ' α χ ἢ ξ δ.

Inclusa ut
 superua
 sua cenfet
 esse tollé-
 da Leoni-
 cen.

A Si autem in nulla feratur proportione se-
 cundum duas lationes nullo in tempore,
 rectam esse lationem est impossibile. Sit
 enim recta. Posita igitur hac pro diame-
 tro & circum repletis lateribus, illud
 quod fertur, secundum laterum propor-
 tionem ferri necesse est. hoc enim demō-
 stratum est prius. Non igitur rectam effi-
 ciet id quod secundum nullam proportio-
 nem in nullo fertur tempore. [Si autem
 secundum quampiam feratur proportione,
 & in tempore quopiam, hoc necesse est
 tempus rectam esse lationem, per ea quæ
 retrò sunt dicta.] Quamobrem circulate
 est id quod secundum nullam proportio-
 nē nullo in tempore duas fertur lationes.

Quòd quidem igitur ea quæ circum
 describit, duas simul feratur lationes, ma-
 nifestum est, cum ex istis tum quia se-
 cundum rectam lata, ad perpendiculum
 peruenit, ut sit rursus ipsa à centro per-
 pendiculum. Sit circulus A B C D: ex-
 tremum autē, ubi est B, feratur ad ipsum
 D. peruenit sanè aliquando ad ipsum C.
 Siquidem igitur in proportione feratur,
 quam habet B C, ad E C: fertur utique
 secundum diametrum, ubi B C. Nunc
 autem quoniam in nulla proportione, in
 circumferentia certè fertur ubi B E C. Si
 autem duobus ab eadem potentia latis,
 hoc quidē plus repellatur, illud verò mi-
 nūs, rationi cōsentaneum est tardiùs mo-
 ueri id quod plūs repellitur, eo quod re-
 pellitur minūs: quod videtur accidere
 maiori & minori illarum quæ ex centro
 circulos describunt. Quoniam enim pro-
 pius est manenti eius quæ minor est, ex-
 tremum, quàm id, quod est maioris, ve-
 luti retractum in contrarium ad medium,
 tardiùs fertur minoris extremum. Omni
 quidem igitur circum describenti ist-
 huc accidit: ferturque eam, quæ secun-
 dum naturam est, lationem secundum cir-
 cumferentiam: illam verò, quæ præter na-
 turam, in transversum & secundum cen-
 trum: maiorem autem semper eam quæ
 præter naturam est, ipsa minor fertur.
 quia enim centro est vicinior, quod retra-
 hit, vincitur magis. Quòd autem magis,
 quod præter naturā est, mouetur ipsa mi-
 nor quàm maior illarū, quæ ex centro cir-
 culos describunt, ex iis est manifestum.
 Sit circulus, ubi B C D E: & alter in hoc
 minor, ubi M N O P, circa idem cen-
 trum A. & proiiciantur diametri in ma-
 gno quidem, in quibus C D B E. in mi-
 nori verò ipsæ M N O P, & altera par-
 te longiùs quadratū suppleatur D K R C.
 si quidem A B. circum describens, ad
 id perueniet vnde est egressa, manife-
 stū est quòd ad ipsam fertur A B. Simili-
 ter etiam A M ad ipsam A M perueniet.

C quam habet B C, ad E C: fertur utique
 secundum diametrum, ubi B C. Nunc
 autem quoniam in nulla proportione, in
 circumferentia certè fertur ubi B E C. Si
 autem duobus ab eadem potentia latis,
 hoc quidē plus repellatur, illud verò mi-
 nūs, rationi cōsentaneum est tardiùs mo-
 ueri id quod plūs repellitur, eo quod re-
 pellitur minūs: quod videtur accidere
 maiori & minori illarum quæ ex centro
 circulos describunt. Quoniam enim pro-
 pius est manenti eius quæ minor est, ex-
 tremum, quàm id, quod est maioris, ve-
 luti retractum in contrarium ad medium,
 tardiùs fertur minoris extremum. Omni
 quidem igitur circum describenti ist-
 huc accidit: ferturque eam, quæ secun-
 dum naturam est, lationem secundum cir-
 cumferentiam: illam verò, quæ præter na-
 turam, in transversum & secundum cen-
 trum: maiorem autem semper eam quæ
 præter naturam est, ipsa minor fertur.
 quia enim centro est vicinior, quod retra-
 hit, vincitur magis. Quòd autem magis,
 quod præter naturā est, mouetur ipsa mi-
 nor quàm maior illarū, quæ ex centro cir-
 culos describunt, ex iis est manifestum.

D luti retractum in contrarium ad medium,
 tardiùs fertur minoris extremum. Omni
 quidem igitur circum describenti ist-
 huc accidit: ferturque eam, quæ secun-
 dum naturam est, lationem secundum cir-
 cumferentiam: illam verò, quæ præter na-
 turam, in transversum & secundum cen-
 trum: maiorem autem semper eam quæ
 præter naturam est, ipsa minor fertur.
 quia enim centro est vicinior, quod retra-
 hit, vincitur magis. Quòd autem magis,
 quod præter naturā est, mouetur ipsa mi-
 nor quàm maior illarū, quæ ex centro cir-
 culos describunt, ex iis est manifestum.
 Sit circulus, ubi B C D E: & alter in hoc
 minor, ubi M N O P, circa idem cen-
 trum A. & proiiciantur diametri in ma-
 gno quidem, in quibus C D B E. in mi-
 nori verò ipsæ M N O P, & altera par-
 te longiùs quadratū suppleatur D K R C.
 si quidem A B. circum describens, ad
 id perueniet vnde est egressa, manife-
 stū est quòd ad ipsam fertur A B. Simili-
 ter etiam A M ad ipsam A M perueniet.

Tardiùs autem fertur AM quàm AB, quemadmodum dictum est: quia maior fit repulsio, & magis retrahitur AM. Ducatur igitur ipsa ALF, & ab ipso L perpendicularum ad ipsam AE, ipsa LQ in minore circulo. Et rursus ab L ducatur iuxta AB, LS, ST, ad ipsam AB perpendicularum, & ipsa FX. Ipsæ igitur ubi sunt ST & LQ æquales: ipsa ergo BT minor est quam MQ, æquales enim rectæ lineæ in æqualibus coniunctæ circulis perpendicularares diametro, minorem diametri refecant sectionem in maioribus circulis. Est autem ipsa ST æqualis ipsi LQ. In quanto autem tempore ipsa AL ipsam ML. lata est, in tanto temporis spatio in maiori circulo maiorem, quàm sit BS, latum erit extremum ipsius BA. Latio quidem igitur secundùm naturam æqualis: ea autem quæ præter naturam est, minor, videlicet BT, quàm MQ. Oportet autem proportionabiliter esse, sicut quod est secundùm naturam, ad id quod est secundum naturam: ita quod est præter naturam, ad id quod est præter naturam. Maiorem igitur circumferentiã pertransiuit, quàm sit ipsa SB. Necessè est autem ipsam FB in hoc tempore pertransisse. Hic enim erit quando proportionabiliter vtrisque accidit quod est præter naturam, ad id quod est secundùm naturam. Si igitur maius est quod est secundùm naturam in maiori; & quod est præter naturam; magis utique hic coincidet vno modo: ita quod B sit latum per ipsam BF in tanto tempore, in quo M puctum per ipsam ML. Hic enim secundùm naturam quidem signo B fit XF. Est enim ab ipso F perpendicularum. Præter naturam, verò ad ipsam XB. Est autem quemadmodum FX ad XB, sic LQ ad MQ. Manifestum autem, si coniunguntur ab ipsa BM ad FL. Si autem minor aut maior quàm sit FB, erit illa quàm latum est B, non similiter erit, neque proportionabiliter in vtrisque quod est secundùm naturam, ad id quod est præter naturam. Quam igitur ob causam ab eadem potentia celerius fertur id quod plus à centro distat, punctum, ex iis quæ dicta sunt, est manifestum. Cur autem maiores libræ exactiores sunt minoribus, palam est ex iis. Spartum enim fit centrum: id namque manet. quod autem libræ vtrisque est, exeuntes à centro. Ab eodem igitur pondere citius moveri necesse est extremum libræ, quo plus à sparto discesserit. Et nonnulla quidem in parvis libris imposita non manifesta sensui sunt pondera: in magnis autem manifesta. Nihil enim prohibet minorem moveri magnitudinem, quàm vt sit visioni manifesta.

Tom. II.

A βραδύτερον ἢ φέρεται ἢ αχ τῆς αβ, ὡς ἔφ' εἰρηται, ἀλλ' ὅτι γίνεσθαι μείζονα πλεῖν ἐκκερσεῖν, καὶ ἀπὸ πᾶσαι ἀσφα μᾶλλον πλεῖν αχ. ἢ ἔστω δὲ ἢ αθ η, καὶ ἀπὸ τῆς η κατέτος ὅτι πλεῖν αβ, ἢ ἢ ζ* ἐν τῷ κύκλῳ. καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς η ἢ ἔστω πα Leonic. ὅτι πλεῖν αβ, ἢ ἢ ω καὶ ἢ ω υ, ὅτι πλεῖν αβ ἐλάττω κ. κατέτος, καὶ ἢ κ. αἱ δὲ ἐφ' ὧν ω υ, καὶ ἢ ζ, ἴσαι. ἢ δὲ α β υ ἐλάττων τῆς χ ζ. αἱ γὰρ ἴσαι [ἀπείσαι] ἐπὶ αἰσῶσι κύκλοις ἐμβληθεῖσθαι πρὸς ὀρθῇ τῇ ἀξίμετρῳ, ἐλάττων B τμήμα ἰσοτεμενοῖσι τῆς ἀξίμετρῳ ἐν τοῖς μείζονσι κύκλοις. ἐστὶ δὲ ἢ ω υ ἴση τῇ η ζ, ἐν ὅσῳ δὴ χεῖρον ἢ α η πλεῖν χ η ἐπιπέδῳ. ἐν ποσούτῳ χεῖρον ἐν τῷ κύκλῳ τῷ μείζονι, μείζονα τῆς β ω ἐπιπέδῳ ὅ ἀκρον τῆς β α. ἢ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν φορεῖ, ἴση ἢ δὲ πρὸς φύσιν, ἐλάττων ἢ ἢ β υ, τῆς ζ χ. δεῖ δὲ ἀνάλογον εἶναι, ὡς ὅ κατὰ φύσιν πρὸς ὅ κατὰ φύσιν, τὸ πρὸς φύσιν πρὸς τὸ πρὸς φύσιν. μείζονα δὲ α πρὸς φέρει διαληλυθε [πλεῖν κ β] τῆς ω β. ἀνάγκη δὲ πλεῖν η β ἐν τούτῳ τῷ χεῖρον διεληλυθεῖναι. ἐπὶ γὰρ ἔσαι ὅταν ἀνάλογον ἀμφοτέρως συμβαῖνη τὸ πρὸς φύσιν πρὸς τὸ χτ' φύσιν. εἰ δὲ μείζον ὅτι τὸ χτ' φύσιν ἐν τῇ μείζονι, καὶ τὸ πρὸς φύσιν μᾶλλον ἀπὸ ἐλάττω συμπίπτει μοιχαῶς, ὡς τε τὸ β ἐπιπέδῳ αὐτὸ πλεῖν β κ ἐν τῷ ἐφ' οὗ χ σημειῖον. ἐπὶ γὰρ κατὰ φύσιν μὲν γτ' τῷ β σημειῖον τὸ κέντρον. ἐστὶ γὰρ αὐτὴ ἀπὸ τῆς η κατέτος. πρὸς φύσιν δὲ ἐς τὸ κ β. ἐστὶ δὲ ὡς τὸ η κ πρὸς τὸ κ β, D τὸ η ζ πρὸς τὸ ζ χ. φανερόν δὲ εἶναι ὅτι ζ ἐλάττων, ἀπὸ τῆς β ζ ὅτι τὰ η η. εἰ δὲ ἐλάττων* ἢ μείζων τῆς η β ἔσαι, ἢ ἢ Leonic. ἢ μείζων τῆς η β, ἔσαι ἢ ἢ. ἢ τὸ β, οὐχ ὁμοίως ἔσαι ὅτι ἀνάλογον ἐν ἀμφοῖν τὸ χτ' φύσιν πρὸς τὸ πρὸς φύσιν. δι' ἢ μὲν πῶν αἰτίας ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσῶς φέρεται ἢ τῶν τὸ πλεον ἀπέχον τῆς κέντρον* σημειῖον, δηλοῖν ἀλλ' ἢ εἰρημύων. Διότι γρ. σημειῖον, δὲ τὰ μὲν μείζων ζυγὰ ἀκελεύεσθαι ὅτι τῆς E ἐλάττων, φανερόν ἐν τούτων. γτ' γὰρ τὸ μὲν σπάρτον, κέντρον μὲν γὰρ τῆς τῶ. τὸ δὲ ὅτι ἐλάττω μέρος τῆς πλάσιγης, αἱ ἐκ τῆς κέντρον. ἀπὸ οὗ τῆς αὐτῆς βάρει, ἀνάγκη ἢ τῶν κινεῖσθαι τὸ ἀκρον τῆς πλάσιγης, ὅσῳ αὐτὸ πλεον ἀπέχῃ τῆς σπάρτου. καὶ ἔνια μὲν μὴ δηλοῦν εἶ) ἐν τοῖς μικροῖς ζυγῶσι πρὸς πλεῖν ἀποθῶν ὅτι πῆμα βαρῆ. ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις, δηλοῦν. οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐλάττων κινεῖσθαι μέγιστος, ἢ ὡς τε εἶ) τῆς ὅτι φανερόν.

S f f iij

ὅτι δὲ τῆς μεγάλης πλασίτης ποιῆ ὁρατὸν ὅ A
 αὐτὸ βαρὺς μέγας. ἔνια δὲ δὴλα μὲν ἀμφὸν
 ἔστιν, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ὅτι τῶν μείζονων,
 ἀλλ' ὅ πολλῶ μείζον γίνεσθαι ὅ μέγας τῆς
 ῥοπῆς ὑπὸ τῆ αὐτῆ βαρῆς ἐν τοῖς μείζουσι. καὶ
 ἀλλ' ὅ τῆ το τεχνάζουσι οἱ ἀλουργοὶ πῶλαι παρῶς
 ὅ παρῶ κρυύεσθαι ἰσάντες, τὸ τε σπαρτὸν ὅρα
 ἐν μέσῳ ἰσάντες, καὶ μόλυβδον τῆς φάλαγγος
 εἰς ἑτέρον μέρος ἐλθέοντες, ἢ τῆ ξύλου ὅ
 παρῶς πῶ ρίζα, παρῶς ὅ βούλονται ῥέπειν,
 ποιούωτες, ἢ ἐὰν ἔχη ὅζον. βαρύτερον γὰρ ἐστὶ
 μέρος ἰρίζα τῆ ξύλου ἔστιν, ὁ δὲ ὅζος, ρίζα τίς
 ἔστι.

In magna autem libra idem pondus vi-
 sibile efficit magnitudo. Quædam verò
 manifesta quidem sunt in vtrisque, sed
 multò magis in maioribus, quoniam mul-
 to maior inclinationis fit magnitudo ab
 eodem pondere in maioribus. Quam-
 obrem machinantur ij, qui purpuram
 vendunt, vt pendendo defraudent, tum
 ad medium spartum non ponentes, tum
 plumbum in alterutram libræ partem
 infundentes, aut ligni, quod ad radicem
 vergebat, in eam, quam deferri volunt,
 partem constituentes: aut si nodum
 habuerit. ligni enim grauior illa pars,
 in qua est radix. nodus verò, radix
 quædam est.

Κ Ε Φ Α Λ. γ'.

CAPVT III.

ΔΙΑ τί ἐὰν μὲν ἀνωθεν ἢ ὅ σπαρτὸν, ὅταν
 κείτωται ῥέψατος ἀφ' ἑλῆ ὅ βάρος, πάλιν
 αἰαφέρειται ὅ ζυγόν. ἐὰν δὲ κείτωται ὑπο-
 σῆ, ὅρα αἰαφέρειται, ἀλλὰ μὲν; ἢ δὴ τὸ ἀνωθεν
 μὲν τῆ σπαρτὸν ὄντος, πλῆρον τῆ ζυγοῦ γὰρ ὅ
 ἐπέκεινα τῆς κείτου; ὅ γὰρ σπαρτὸν ἔστι κείτο-
 τος. ὡς τὴ ἀνάκκη ἔστι κείτω ῥέπειν ὅ πλέον, ἔως
 ἀέλη ἢ διχα ἀφαιρούσα ὅ ζυγόν ὅτι πῶ κεί-
 θετον αὐτῶ, ἐπιχειμῶν τῆ βαρῆς ἐν τῶ
 ἀνασπασμένῳ μέρει τῆ ζυγοῦ. ἔσω ζυγόν ὄρ-
 θόν, ἐφ' οὗ β γ, σπαρτὸν δὲ ὅ α δ. * ἐκ-
 βαλλόμενον δὴ ὑπὸ τῶ κείτω, κείτοτος ἔσται ἐφ'
 ἢς ἢ α δ μ. ἐὰν οὖν ὅτι ὅ β ἢ ῥοπῆ ὅτι τε-
 θήσεται, τὸ μὲν β, οὐ τὸ ε, τὸ ζ ἔσται. ὡς τε
 ἢ διχα ἀφαιρούσα τὸ ζυγόν, παρῶν μὲν ἰσῶ
 ἢ δ μ τῆς κείτου αὐτῆς. ἐπιχειμῶν δὲ τῆς
 ῥοπῆς, ἔσται ἢ δ θ. ὡς τε τῆ ζυγοῦ ἐφ' ὅ ε
 ζ, τὸ ἔξω τῆς κείτου τῆς ἐφ' ἢς α β, τῆ
 ἐφ' ὅ φ π, μείζω τῆ ἡμίσεος. ἐὰν οὖν ἀ-
 φαιρεθῆ τὸ βάρος ἀπὸ τῆ ε, ἀνάκκη κείτω
 φέρεσθαι τὸ ζ. ἔλαττον γὰρ ἔστι τὸ ε. ἐὰν μὲν
 οὖν ἀνω τὸ σπαρτὸν ἔχη, πάλιν ἀλλ' ὅ τῆ το
 αἰαφέρειται τὸ ζυγόν. ἐὰν δὲ κείτωται ἢ τὸ ὑπο-
 κείμῶν, ὑπὸ σπαρτὸν ποιῆ. πλῆρον γὰρ γὰρ τῆ
 ἡμίσεος τῆ ζυγοῦ τὸ κείτω μέρος; ἢ ὡς ἢ κεί-
 θετος ἀφαιρῆ. ὡς τε ὅρα ἀναφέρειται. κρυφώ-
 τερον γὰρ τὸ ἐπιτημῶν. ἔσω ζυγόν τὸ ν, ἐφ'
 ὅ ν ξ, τὸ ὄρθον κείτοτος δὲ ἢ κ λ μ. διχα δὴ ἀφαι-
 ρήσεται τὸ ν ξ. ὅτι τεθέντος ὅ βάρος ὅτι τὸ ν, ἔσται
 τὸ μὲν ν, ὅ τὸ ο. τὸ ὅ ξ, ὅ τὸ ρ. ἢ ὅ κ λ, ὅ τὸ λ θ.
 ὡς τε μείζον ἔστι τὸ κ ο, τῆ λ ρ, * τῶ θ κ λ, καὶ
 ἀφαιρεθέντος οὖν τῆ βαρῆς, ἀνάκκη μὲν φ.
 ὅτι κείτω γὰρ ὡς τῶ βάρος ἢ ὑποροχὴ ἰε τῆ ἡμί-
 σεος τῆ ὅ φ τὸ κ.

Cum siquidem sursum fuerit spar-
 tum, quando deorsum lato pon-
 dere quispiam id amouet, rursus ascen-
 dit libra: si autem deorsum constitutum
 fuerit, non ascendit, sed manet? An
 quia rursus quidem sparto existente,
 plus libræ extra perpendiculum sit?
 spartum enim est perpendiculum:
 quare necesse esse deorsum ferri id quod
 plus est, donec ascendat, quæ bifariam
 libram diuidit, ad ipsum perpendicu-
 lum, cum onus incumbat ad libræ par-
 tem sursum raptam. Sit libra recta, vbi
 BC, spartum autem AD. Hoc igitur
 deorsum proiecto perpendiculum erit,
 vbi ADM. Si igitur in ipso B ponatur
 onus, B quidem erit vbi E, C autem vbi
 H. quamobrem ea quæ bifariam libram
 fecat, primò quidem erit DM ipsius
 perpendiculi: incumbente autem onere
 erit DG. quare libræ ipsius, vbi EH,
 quod extra perpendiculum est AM, vbi
 est PQ, maius est dimidio. Si igitur
 amoueat onus ab ipso E, necesse est
 deorsum ferri H. minus enim est E. Si-
 quidem igitur sursum habuerit spartum,
 rursus propter hoc ascendit libra. Si
 autem deorsum fuerit id quod substat,
 contrarium facit. Plus enim dimidio fit
 libræ, quæ deorsum est pars, quàm
 quod perpendiculum fecer: quapro-
 pter non ascendit. Eleuata enim pars
 leuior est. Sit libra recta vbi NG:
 perpendiculum autem KLM. Bifa-
 riam igitur fecatur KG. Imposito au-
 tem onere in ipso N, erit quidem N
 vbi O, ipsum autem G vbi R, KL au-
 tem vbi LP. Quare maius est KO,
 quàm LR, ipso PKL. Et ablato igitur
 onere, necesse est manere. incumbit
 enim ceu onus excessus mediæ
 eius vbi est F.

Leonie. ἐκβαλλόμενον ὑπὸ τῶ κ.

ἢ ο. τὸ ο.

A

CAPVT IV.

ΚΕΦΑΛ. Δ.

CVr exiguz vires (quemadmodum à principio dictum est) vecte, magna mouent pondera, vectis insuper onus accipientes? cum facilius sit minorem mouere grauitatem. minor autem est sine vecte. an quoniam ipse vectis est in causa, libra existens, spatium infernè habens, in inæqualia diuisa; hypomochlion enim est spatium: ambo namque stant vt centrum. Quoniam autem ab æquali pondere celerius mouetur maior earum quæ à centro sunt: duo verò pondera, quod mouet, & quod mouetur: quod igitur motum pondus ad mouens, longitudo patitur ad longitudinem: semper autem quanto ab hypomochlio distabit magis tanto facilius mouebit. Causa autem est, quæ retro commemorata est: quoniam quæ plus à centro distat, maiorem describit circulum: quare ab eadem potentia plus separabitur mouens illud, quod plus ab hypomochlio distabit. Sit vectis vbi A B, pondus vbi C, quod mouet autem, vbi D. hypomochlion, vbi E, quod autem vbi est D, mouens, vbi F. motum autem vbi C. pondus, vbi G.

CAPVT V.

CVr ij qui in nauis medio sunt remiges, maximè nauem mouent? an quia remus vectis est, hypomochlion autem fit scalmus? stat enim ille: pondus verò mare est, quod propellit remus: vectem autem mouens ipse est remex. Semper autem plus mouet ponderis, quanto magis ab hypomochlio distabit quicumque id mouet. maior enim ita fit, quæ ex centro. Scalmus autem hypomochlion existens, centrum est. In medio autem nauis plurimum remi intus est: illa enim parte latissima est nauis: quare maior vtrinque; remi pars vtrorumque nauis parietum intrinsecus est. Mouetur autem nauis, quoniam appellente ad mare remo, extremum illius quod intus est, in antè promouetur: nauem verò scalmis alligatam simul promoueri contingit, quod remi extremum. Vbi enim plurimum maris diuidit remus, eò maximè propelli necesse est. Plurimum autem diuidit, vbi pars plurima remi à scalmis est. Et eam ob causam remiges, qui in media sunt nauis, mouet illam maximè. Maxima enim remi pars à scalmis in nauis medio intus est.

ΔΙΑ τί κινουσι μεγάλα βαρή μίχαϊ δύναμεις τῶν μοχλῶν ὡς τῶν ἐλέγχι κατὰ ζῶντων πρὸς λαμβανόντες βαρὺς ἐπὶ τῷ μοχλῷ; ῥα δὲ δὲ τὸ ἐλατῆρον ἐστὶ κινήσαι βαρὺς. ἐλατῆρον δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῶν μοχλῶν. ἢ ὅτι αἰτίον ἐστὶν ὁ μοχλῶς, ζῶντων [ὡν] κέντρον ἔχει τὸ σπάρτιον, καὶ εἰς αἰτία διηρημένον; ῥα δὲ ὑπομόχλιον ἐστὶ τὸ σπάρτιον. μή τις γὰρ ἀμφω ταῦτα, ὡς τῶν τὸ κέντρον. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἴσου βαρῶν κινεῖται ἢ μείζων τῆν ἐκ τῶν κέντρον [ἐστὶ δὲ τρία τὰ περιτὸν μοχλῶν, τὸ μὲν ὑπομόχλιον, σπάρτιον, καὶ κέντρον,] δύο ἴσβαρῆ, ὁ, τε κινῶν, καὶ τὸ κινουμένον. ὁ οὖν τὸ κινουμένον βαρὺς πρὸς τὸ κινῶν, τὸ μήκος πρὸς τὸ μήκος ἀντιπέποιθεν. αἰεὶ δὲ ὅσω αὐτὸ μείζον ἀφεστήκοι τῶν ὑπομόχλιῶν ῥαῖον κινήσει. αἰτία δὲ ἐστὶν ἡ πρὸς λαμβάνουσα, ὅτι ἡ πλεον ἀπέχουσα ἐκ τῶν κέντρον, μείζονα κύκλον ῥαῖον ὡς τε ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος πλεον μεταστήσεται τὸ κινῶν, τὸ πλεον τῶν ὑπομόχλιου ἀπέχον. ἔστω μοχλῶς ἐφ' ἧ α β βαρῶς δὲ, ἐφ' ὧ τὸ γ τὸ κινῶν, ἐφ' ὧ τὸ δ. ὑπομόχλιον, ἐφ' ὧ τὸ ε. τὸ δὲ ἐφ' ὧ τὸ ζ κινήσῃ, ἐφ' ὧ τὸ η κινουμένον, τὸ ἐφ' ἧ γ βαρῶς, ἐφ' ἧ κ.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

ΔΙΑ τί οἱ μεσόνοι μάλιστα πλεον ναυῶ κινουσιν; ἢ δὲ τῆς ἡ κώπη μοχλῶς ἐστὶ; ὑπομόχλιον μὲν γὰρ ὁ σκαλμῶς γὰρ. μή τις γὰρ δὲ τῶν τὸ ἴσβαρῶς, ἢ ταλασπῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἡ κώπη. ὁ ἴσ κινῶν τὸν μοχλῶν, ὁ ναύτης ἐστὶν. αἰεὶ ἴσ πλεον βαρῶς κινεῖ, ὅσω αὐτὸ πλεον ἀφεστήκοι τῶν ὑπομόχλιῶν ὁ κινῶν τὸ βαρῶς. μείζων γὰρ ἔστω γὰρ ἢ ἐκ τῶν κέντρον. ὁ ἴσ σκαλμῶς, ὑπομόχλιον ὡν, κέντρον ἐστὶν. ἐκ μέση ἴσ τῆς κῶπης, πλεον τῆς κώπης ἐστὶς ἐστὶν. καὶ γὰρ ἡ ναὺς ταύτη διρρυτάτη ἐστὶν. ὡς τε πλεον ἐπ' ἀμφοτέρω ἐκδέχεσθαι μέρος τῆς κώπης ἐκ τέρου τῶν τῶν ἐστὶς τῆς νεῶς. κινεῖται μὲν οὖν ἡ ναὺς, ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῶν κέντρον τῆς κώπης εἰς πλεον ταλασπῶν, τὸ ἀκρον τῆς κώπης τὸ ἐστὶς πρὸς τῶν ἐστὶς εἰς τὸ πρὸς τῶν πλεον ἴσ ναυῶ πρὸς δεδεμένῳ τῶν σκαλμῶν πρὸς τῶν ἐστὶς, ἢ τὸ ἀκρον τῆς κώπης. ἢ γὰρ πλεον ταλασπῶν ἀπὸ τῆς κώπης, ταύτη ἀνάγκη μάλιστα πρὸς τῶν ἐστὶς. πλεον ἴσ δὲ τῶν πλεον μέρος ἀπὸ τῶν σκαλμῶν τῆς κώπης ἐστὶ. δὲ τῶν οἱ μεσόνοι μάλιστα κινουσιν. μέγιστον γὰρ ἐκ μέση τῆς, τὸ ἀπὸ τῶν σκαλμῶν τῆς κώπης τὸ ἐστὶς ἐστὶν.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΟ ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΟΝ, ΚΥ ΕΠ' ΕΧΑ-
 ΤΩ ΤΑΙ ΠΛΟΙΑ ΤΣΑΥΤΩ ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΧΕΙ,
 ΩΣΤΕ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΥ ΕΪΑΚΟΥ, ΚΥ ΕΝΟΣ ΑΙ ΔΡΟΨΟΥ ΔΥ-
 ΝΑΜΕΩΣ, Ε ΤΑΥΤΗΣ ΗΡΕΜΙΑΣ, ΜΟΡΑΛΑ ΚΙΝΗΘΑΙ
 ΜΕΓΕΣΝ ΠΛΟΙΩΝ; Η ΔΙΟΤΙ Ε ΤΟ ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΕΣΤΙ ΜΟ-
 ΧΛΟΣ ΤΟ ΔΕ ΒΑΡΟΣ, Η ΘΑΛΑΣΣΑ Ο Ξ ΚΥΒΕΡΗΤΗΣ,
 Ο ΚΙΝΩΝ; Ξ ΚΥ ΠΛΑΤΟΣ ΔΕ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΩ ΘΑΛΑΣ-
 ΣΩ, ΩΣ ΑΡ Η ΚΩΠΗ, ΤΟ ΠΗΔΑΛΙΟΝ. Ξ ΓΑΡ ΕΙΣ ΤΟ
 ΠΡΟΘΕΝ ΚΙΝΕΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ, ΑΛΛΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ ΚΛΙΝΕΙ,
 ΠΛΑΓΙΩΣ ΤΩ ΘΑΛΑΣΣΗ ΔΕ ΧΩΜΕΝΟΝ. ΕΠΕΙ ΓΑΡ ΤΟ
 ΒΑΡΟΣ ΪΗ Η ΘΑΛΑΣΣΑ, ΤΩΜΑΤΙΟΝ ΑΨΦΕΔΩΜΕΝΟΝ
 ΚΛΙΝΕΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ. ΤΟ ΓΩ ΑΠΟ ΜΟΧΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΩΜΑΤΙ-
 ΟΝ ΕΡΕΦΕΤΑΙ. Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΔΕ ΕΡΤΟΣ. ΕΚΦΙΟ Ξ ΕΙΣ
 ΤΟ ΕΚΤΟΣ. ΤΟΥΤΩ ΔΕ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ, ΑΨΦ ΤΟ
 ΣΙΩ ΔΕ ΔΕ ΔΕΘΑΙ. Η ΜΕ ΟΥΩ ΚΩΠΗ, ΚΥ ΠΛΑΤΟΣ ΤΟ
 ΒΑΡΟΣ ΩΘΟΥΣΑ, ΚΥ ΑΨ ΕΚΚΕΙΝΟΥ ΑΨΤΩΘΟΥΜΕΝΗ
 ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΟΤΙ ΠΡΟΘΑΓΑ ΤΟ ΔΕ ΠΗΔΑΛΙΟΝ, ΩΣ ΑΡ ΚΑ-
 ΘΗΤΑΙ ΠΛΑΓΙΟΝ, ΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΓΙΟΝ, Η ΔΙΟΥΡ, Η
 ΕΚΦ, ΠΥΙΦ ΚΙΝΗΣΙΝ. ΕΠΙ ΑΚΟΥ ΔΕ, Ε ΟΣΚ ΕΩ ΜΕ-
 ΣΩ ΚΕΙΤΑΙ, ΟΤΙ ΡΑ ΞΟΝ ΤΟ ΚΙΝΩ ΜΕΝΟΝ ΚΙΝΗΣΑΙ ΕΠΙ Α-
 ΚΟΥ * ΚΙΝΟΥ. ΤΑΧΙΣΑ ΓΩ ΦΕΡΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΨΟΝ
 ΜΕΡΟΣ, ΑΨΦ ΤΟ, ΩΣ ΑΡ ΕΝ ΠΙΣ ΦΕΡΕΜΕΝΟΙΣ, ΕΠΙ
 ΤΕΛΕ ΛΗΓΑΝ ΤΩ ΦΟΡΩΝ, ΟΥΤΩ ΚΥ ΤΕ ΣΙΩ ΕΧΕΙΣ
 ΟΤΙ ΤΕΛΟΣ ΑΨΤΕΡΕΨΑΤΗ ΕΣΤΙ Η ΦΟΡΩ. ΕΙ ΔΕ ΑΨΤΕ-
 ΝΕΨΑΤΗ, ΡΑ ΔΙΑ ΕΚΚΟΥΦΩΝ. ΑΨΦ ΤΕ ΔΗ ΤΑΥΤΑ ΕΡ
 ΤΗ ΑΡΟΥΜΕΝΗ ΤΟ ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΕΣΤΙ, ΚΥ ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΥΤΟ ΜΙΚΡΟΣ
 ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΗΜΟΜΕΝΟΣ, ΠΟΛΛΩ ΜΕΙΖΟΝ ΤΟ ΑΨΦΤΗΜΑ
 ΕΠΙ ΤΑΙ ΕΧΑΤΩ ΓΩ. ΑΨΦ ΤΟ ΤΩ ΙΣΙΩ ΓΑΝΙΑΣ
 ΕΠΙ ΜΕΙΖΟΝΑ ΚΑΘΗΤΑΙ ΚΥ ΟΣΑ ΑΨ ΜΕΙΖΟΣ ΩΣΙΝ
 ΑΨ ΠΡΟΕΧΟΥΣΑΙ. ΔΙΟΥΡ ΔΕ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ, Ε ΔΙ ΪΩ ΑΨ-
 ΠΙΑΣ ΜΕΛΛΟΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΩΜΑΤΙΟΝ ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ,
 Η Η ΤΗΣ ΚΩΠΗΣ ΠΛΑΤΗ. ΤΟ ΑΥΤΟ ΓΩ ΜΕΓΕΣΟΣ, ΤΗ
 ΑΥΤΗ ΙΟΥΚΙ ΚΙΝΩΜΕΝΟΝ ΕΩ ΑΕΕΙ, ΠΛΕΟΝ Η ΕΩ ΤΑΙ Ϊ-
 ΔΑΤΗ ΠΡΟΨΟΝ. ΕΣΤΩ ΓΑΡ Η Α Β ΚΩΠΗ ΤΟ Ξ Γ. Ο
 ΣΚΑΛΜΟΣ ΤΟ Ξ Α, ΤΟ ΕΡ ΤΑΙ ΠΛΟΙΑ, Η ΨΡΧΗ ΤΗΣ
 ΚΩΠΗΣ ΤΟ ΔΕ Β, ΤΟ ΕΡ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΗ ΕΙ ΔΗ ΤΟ Α, Ξ
 ΤΟ Δ ΜΕΤΑΚΕΚΙΝΗΤΑΙ, ΤΟ Β ΟΣΚ ΕΣΤΑ Ξ ΤΟ Ε. ΙΣΗ ΓΩ
 Η Β Ε, ΤΗ Α Δ. ΙΣΟΝ ΟΥΩ ΜΕΤΑΚΕΧΩΡΗΚΟΣ ΕΣΤΑΙ. ΑΛΛ'
 ΪΩ ΕΛΑΤΤΟΝ. ΕΣΤΑΙ ΔΗ Ξ ΤΟ Ζ, [Η ΤΟ Η. ΨΡΑ ΤΩΙΩ
 ΤΩ Α Β, ΚΥ ΨΧ Η ΤΟ Γ, ΚΥ ΚΑ ΤΩ Θ.] ΕΛΑΤΤΩΝ ΓΩ
 Η Β Ζ, ΤΗΣ Α Δ. ΩΣΤΕ ΚΥ Η Η Ζ, ΤΗΣ Δ Η. ΟΜΟΙΑ ΓΩ
 ΤΑ ΤΕΙΓΑΝΑ. ΚΑΘΕΨΗΚΟΣ ΔΕ ΕΣΤΑΙ ΚΥ [ΤΟ ΜΕΣΟΝ,] ΤΟ
 ΕΦ Ψ Γ. ΕΙΣ ΤΩΜΑΤΙΟΝ ΓΩ ΤΑΙ ΕΡ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΗ Α-
 ΚΡΑ * ΤΟ Β ΜΕΤΑΧΩΡΕΨΗ ΑΡ ΤΟ ΕΡ ΠΛΟΙΑ ΑΚΟΥ ΤΟ
 Α. ΜΗ ΕΧΩΡΕΨ Ξ Ψ ΤΟ Δ. ΩΣΤΕ ΜΕΤΑΚΙΝΗΨΕΤΑΙ ΤΟ
 ΠΛΟΙΟΝ, ΚΥ ΕΚΦ Ψ Η ΨΡΧΗ ΤΗΣ ΚΩΠΗΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕ-
 ΤΑΙ. ΤΟ Δ ΑΨ ΚΥ ΤΟ ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΠΥΙΦ ΠΛΙΩ ΟΤΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΨΟΝ ΕΣΤΕΝ ΣΥΜΒΑΛΛΕΤΑΙ ΤΑΙ ΠΛΟΙΑ,

Qu. κινου-
 π, ut vide-
 tur legere
 Leon.

Ξ. π. β.

CVt paruum existens gubernaculum, & in extremo nauigio tantas habet vires, vt ab exiguo temone, & ab hominis vnus viribus alioqui modicè vtentis, magnæ nauigiorum moueantur moles: an quoniam gubernaculum vctis est, onus autem mare, gubernator verò mouens est? Non autem secundum latitudinem, veluti remus, mare accipit gubernaculum: non enim in antè nauigium mouet, sed ipsum commotum mare accipiens inclinat obliquè. Quoniam enim pondus est mare, contrario innixum modo nauem inclinat. Hypomochlion enim in contrarium versatur: mare verò antèrius, & illud exterius; illud autem sequitur nauis, quoniam illi est alligata. Et remus quidem secundum latitudinem onus propellens, & ab eodem repulsus, in reetum propellit: gubernaculum autem vt obliquum iacet, hinc inde in obliquum motionem facit. In extremo autem, & non in medio iacet, quoniam mouenti facillimum est ab extremo motum mouere. Prima enim pars celerrimè fertur: & quoniam quemadmodum in iis quæ feruntur, in fine deficit latio, sic ipsius continui in fine imbecillissima est latio. Imbecillissima autem ad expellendum est facilis. Propter hæc igitur in puppi gubernaculum ponitur: nec minus, quoniam parua ibi motione facta, multo maius interuallum fit in vltimo. Quia æqualis angulus semper maiorem spectat: tantòque magis quanto maiores fuerint illæ quæ continent. Ex iis etiam manifestum est, quam ob causam magis in contrarium procedit nauigium, quam remi ipsius palmula: eadem enim magnitudo iisdem mota viribus, in aère plus quàm in aqua progreditur. Sit enim A B remus, C verò scalmus: A autem in nauigio sit remi principium, B verò in mari palmula. Si igitur A vbi D translatum est, non erit B vbi E. æqualis enim B E ipsi A D. æquale igitur translatum erit: sed erat minus: erit igitur vbi est F. minor enim B F ipsa A D, quare ipsa G F, ipsa D G. Similes enim sunt trianguli. Stans autem erit medium, vbi est C. In contrarium enim ipsi quod in mari est, extremo videlicet B procedit, vbi extremum in nauigio est A. Non procederet autem vbi est D, nisi commoueretur nauigium, & eò transferretur, vbi remi est principium. Id ipsum etiam facit gubernaculum, nisi quodd (vt dictum est retro) nihil nauigio

ad id quod in antè est, confert, sed solum puppim in obliquum pellit, vbicumque fuerit. in contrarium enim eo modo vergit prora. Vbi igitur applicatum est gubernaculum, id oportet rei motæ ceu quoddam intelligere medium : & quemadmodum scalmus remo. Medium autem procedit secundùm quod gubernaculum transfertur. Siquidem introrsus agit, & puppis eò transfertur : prora verò ad contrarium vergit. In eodem enim existente prora, totum transfertur nauigium.

CAPVT VII.

CVr quanto antenna sublimior fuerit, iisdem velis & vento eodem celerius feruntur nauigia ? An quia malus quidem fit vectis, hypomochlion verò mali sedes, in qua collocatur : pondus autem quod moueri debet, ipsum nauigium : mouens verò is, qui vela tendit, spiritus ? Si igitur quanto remotius fuerit hypomochlion, facilius eadem potentia, & citius idem mouet pondus, altius certe sublata antenna velum à mali sede, quæ hypomochlion est, remotius faciens, id efficiet.

CAPVT VIII.

CVr quando ex puppi nauigare voluerint, non flante ex puppi vento, veli quidem partem, quæ ad gubernatorem vergit, constringunt ; illam verò quæ proram versus est, pedem facientes relaxant ? An quia retrahere quidem multo existente vento gubernaculum non potest : pauco autem potest, quem constringunt ? Propellit quidem igitur ipse ventus : in puppim verò illum constituit gubernaculum retrahens, & mare compellens : simul & nauæ ipsi cum vento contendunt : in contrariam enim se reclinant partem.

CAPVT IX.

CVr ex figurarum genere quæcunque rotundæ sunt & circinatæ, facilius mouentur ? Trifariam autem circulum rotari contingit. Aut enim secundùm absidem centro simul moto, quemadmodum plaustræ vertitur rota : aut circa manens centrum : veluti trochleæ stante centro, sicut figuli rota conuertitur. an celerrima quidem huiusmodi sunt, quoniam parua sui parte planum contingunt, veluti circulus secundùm punctum, & quoniam non offensant ? A terra enim semotus est angulus. Præterea etiam

A ὡς ἄν ἐλέγθη ὅτι αἰῶ, ἀλλὰ μόνον τὴν πρῶ-
μην εἰς τὸ πλάγιον ἀποστῆ ἔνθα ἢ ἔνθα. εἰς
βωῶν τὸν γὰρ ἡ πρῶτα οὐ τὴν βῶν. ἢ μὲν δὲ τὸ
πηδάλιον πρὸς ἐξέλιξαι, δὲ οἷον π[τῆ] κινου-
μένου μέσον τοῦ, καὶ ὡς ἄν ὁ σκαλμὸς τῆ καπῆ
τὸ δὲ μέσον ὑποχωρῆ, ἢ οἷα εἰς μετακινήσει. εἰς
μὲν εἰσω ἀγῆ, καὶ ἡ πρῶτα δὲ οὐ μετέστηκεν ἡ
δὲ πρῶτα, εἰς βωῶν τὸν βῶν. εἰ γὰρ τὰ αἰῶ
οὐσης τῆς πρῶτας, τὸ πλοῖον μετέστηκει ὄλον.

B ΚΕΦΑΛ. Ζ΄.

ΔΙΑ τί, ὅσα αἰ ἡ κεραία αὐτῶτερον ἢ, γὰρ τ-
τον πλῆτὰ πλοῖα τὰ αἰῶν ἰσῆ καὶ τὰ αὐ-
τὰ πρῶτα; ἢ δὲ π[τῆ] ὁ μὲν ἰσῆ, μοχλῆς
ὑπομόχλιον δὲ, τὸ ἐδωλίον, εἰ ἢ ἐμπεπυγῆ
ὁ δὲ δὲ κινή βαρὸς, τὸ πλοῖον τὸ ἢ κινουῶ, τὸ εἰ
τὰ ἰσῆ πνεύμα; εἰ δὲ ὅσα αἰ πρῶτερον ἢ τὸ
ὑπομόχλιον, ῥᾶον κινή τὸ γὰρ τὸν ἢ αὐτῆ διωα-
μῆς τὸ αὐτὸ βαρὸς; ἡ οὖν κεραία αὐτῶτερον ἀγῆ
μὲν, καὶ τὸ ἰσῆ πρῶτερον ποιῆ τῆ ἐδωλίον
ὑπομόχλιου ὄντος.

ΚΕΦΑΛ. Η΄.

ΔΙΑ τί, ὅταν * δὲ εἰς βῶν βῶν ἀφ-
δραμῆν, μὴ εἰς τῆ πρῶτα ὄντος, τὸ
μὲν πρῶτὸν τὸν κυβερητήν τῆ ἰσῆ μέγας ἐλλο-
νται, τὸ ἢ πρῶτὸν τὴν πρῶτα * ποδῶν πρῶτα
σάμμοι ἐφῆσιν; ἢ δὲ π[τῆ] ἀπῶν τὸ πηδάλιον,
D πολλῶ μάλλον ὄντι τὰ πρῶτα, ἢ διωαται,
ὀλίγῳ ἢ, ὁ ὑποσῆλλονται; πρῶτα μὲν οὖν τὸ
πρῶτα, εἰς βῶν ἢ κινήσει τὸ πηδάλιον, ἀ-
πῶν καὶ μοχλῆτον τὴν γὰρ ἀσθῆ. αἶμα δὲ καὶ
οἰαῦται μέχρονται τὰ πρῶτα. ἀσπῆνοι γὰρ
ὅτι τὸ εἰσω τὸν εἰσω.

ΚΕΦΑΛ. Θ΄.

ΔΙΑ τί τὰ τροχῶ καὶ πρῶτα ἢ ἢ ἢ
E ΔΙΑ τί τὰ τροχῶ καὶ πρῶτα ἢ ἢ ἢ
μῆ * βικινητότερα; πρῶτα ἢ ἢ ἢ τὸν
κύκλον κυλιώται. ἢ γὰρ καὶ τὴν ἀψίδα, συμ-
μετὰ βῶν τῆ κέντρο, ὡς ἄν ὁ ἢ ὁ τῆς
αἶμα εἰς, κυλιώται ἢ πρῶτα τὸ κέντρο μόνον, ὡς-
ἄν αἰ ἢ ἢ τῆ κέντρο μόνον; ἢ πρῶτα
τὸ ἢ πρῶτα, τῆ κέντρο μόνον, ὡς ἄν ὁ κερα-
μικὸς ἢ κυλιώται. * εἰ μὲν δὲ τῆ τῆ Leon. ἢ
τῆ αἶμα, δὲ τῆ τὸ μῆ αἶμα τῆ ἢ πρῶτα
δου, ὡς ἄν ὁ κύκλος, καὶ τῆ τῆ, καὶ τῆ τὸ μῆ
πρῶτα πρῶτα. ἀφῆσε γὰρ τῆ γῆς ἢ τῆ. καὶ ἢ

ἢ αὐτὸ ἀπὸ τῆς σωματικῆς, πάλιν τοῦτου καὶ μί-
 κρὸν ἀποπέσει. εἰ δὲ δι' ἄνυζα μμον ἢ τῆ βίθιαι,
 ἔπι πολὺ ἢ πλεοναὶ τῆ ἔπιπέδου. ἔπι ἢ ῥέπει ἔπι
 τὸ βάρος, αὐτὴ κινῆσθαι. ὅταν μὲν γὰρ πρὸς
 ἔρθιον ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ, τῆ κύκλου πρὸς ἔπιπέδου,
 ἀποτομῶν τῆ κύκλου καὶ ἐπιπέδου, ἔπι
 ἴσον τὸ βάρος ἐπ' ἀμφοτέρω ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ
 ἀφ' ἑαυτοῦ. ὅταν ἢ κινῆσθαι, δι' ἄνυζα πλεοναὶ ἐφ' ἢ
 κινῆσθαι, ὡς ἂν ῥέπον ἐπιπέδου, δι' κινήσεως πρὸς
 ὁμοιωτὴ εἰς τοῦ μ. πρὸς ἑαυτοῦ ἐφ' ὅ γὰρ ῥέπει ἕκαστον,
 δι' κινήσεως ἔστιν. εἰ ἂν καὶ τὸ ἔπι τὸ ἐπιπέδου τῆς ῥο-
 πῆς διεκινήσει. ἐπὶ λέγεισιν ἴσους ὅτι καὶ ἢ ῥαμ-
 μῆ ἢ τῆ κύκλου, ἐπὶ φορῶν ἔστιν αἰεὶ, ὡς ἂν τὰ
 μῦνοντα, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποπέσει, ὅτι καὶ τοῖς μείζονσι
 κύκλοις ἢ ἀρχὴ πρὸς τοῖς ἐλάττονας. ἴσους ἔστιν
 γὰρ ἢ τῆ ἴσους ἴσους κινουῦνται οἱ μείζοντες, καὶ
 τὰ βαρῆ κινουῦνται, ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ῥοπῆ ἢ ἕνα ἔχον πρὸς
 ῥοπῆ καὶ τῆ μείζονος κύκλου, πρὸς πρὸς τῆ
 ἐλάττονος, καὶ ἔστιν * ὅτι ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς πρὸς
 ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλλὰ μὲν πᾶς κύκλος μείζων
 πρὸς ἐλάττονα. ἀπειρεσι γὰρ οἱ ἐλάττονοι. εἰ δὲ καὶ
 πρὸς ἑτέρω ἔχον ῥοπῆν ὁ κύκλος, ὁμοιωτὴς ἢ δι-
 κινήσεως, καὶ ἀλλῶν αἰεὶ ῥοπῆν ὁ κύκλος, καὶ ἔστι
 ἢ τῆ κύκλου κινουῦνται, καὶ μὴ τῆ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀ-
 ποπέσει τῆ ἔπιπέδου, ἀλλ' ἢ τῆ πρὸς τὸ ἔπιπέδου,
 ἢ ὡς αἰεὶ ῥοπῆ καὶ γὰρ ἔστιν ἔχοντα, ῥᾶσα κινου-
 οῦνται καὶ κινουῦσιν τὸ βάρος. ἢ ἔστι καὶ μίκρὸν
 ἀποπέσει καὶ πρὸς κινουῦνται, ἀλλὰ δι' ἀλλῶν αἰτίων;
 αὐτὴ δὲ ἔστιν ἢ εἰρημῶν πρὸς ἑτέρω, ὅτι ἐκ δὲ ο
 φορῶν γερῆσθαι ὁ κύκλος: ὡς τε μίας αἰτῆν αἰεὶ
 ἔχον ῥοπῆν, ἢ ὅτι φερόμενον αὐτὸν αἰεὶ, κινουῦσιν
 οἱ κινουῦντες, ὅταν κινουῦσιν καὶ πρὸς πρὸς ἐφέραν
 ὁμοιωτὴ. φερόμενον γὰρ αὐτὸν κινουῦσιν. πρὸς
 μὲν γὰρ εἰς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ κινήσειν, ὡς τε τὸ κινου-
 οῦν: πρὸς δὲ ἔπι τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ, αὐτὸς κινου-
 οῦνται.

Leon. ὡς ἂν ἢ δ. πρὸς τ δ ἢ τῶ καὶ κινουῦσιν.

A cui obuiam fiunt corpori, id rursum se-
 cundum pusillum tangunt. Si autem
 reatilineum esset, reatitudine sua multum
 plani contingeret. Ad hac, quo nutat
 pondus, eo motor mouet. Cum igitur ad
 reatum super plano circuli fuerit diame-
 ter, planum secundum punctum contin-
 gente circulo, æquale vtrique pondus
 determinat diameter. Cum autem mo-
 uetur, plus illico, ad quod mouetur, ceu
 inde nutans, ab impellente facilius in an-
 tē mouetur. Quo enim vnumquodque
 B vergit, mouetur ex facili. Siquidem diffi-
 culter ad contrarium nutus sui mouetur
 modum. Præterea nonnulli autumant
 quod circuli linea in perpeti versatur
 motu, quemadmodum manentia pro-
 pter contrarium nixum manent: sicut
 maioribus contingit circulis ad minores.
 Celerius enim ab æquali mouentur po-
 tentia maiores circuli, mouentque onera,
 quoniã circuli maioris angulus ad mino-
 ris angulum circuli nutum habet quen-
 dam: & sicuti diameter ad diametrum,
 ita maior circulus ad minorem. Infiniti
 autem sunt minores. Si autem ad alte-
 rum nutum habet circulus, similiter est
 bene mobilis. Et aliam sanè habet incli-
 nationem circulus, & ea quæ à circulo
 mouentur, licet planitiem abside non
 contingat, sed aut iuxta planitiem aut
 veluti trochleæ. Etenim hoc se habentes
 modo, facillimè mouentur, & onera
 commouent. An non quia parua sui
 portione cum tangit, tum offensat cir-
 culus, sed aliam ob causam? ea autem est
 quæ dicta est prius. quod circulus scilicet
 ex duabus effectus est latioribus: quam-
 obrem illarum alteram pro nutu semper
 habet, & veluti continuò motum illum
 mouent quicumque mouent, quando se-
 cundum circumferentiam illum moue-
 rint: latam enim ipsam mouent. Eam
 quidem igitur, quæ in obliquum est, mo-
 tionem, ipsum impellit mouens: secun-
 dum verò illam, quæ super diametrum
 est, se ipsum mouet circulus.

Κ Ε Φ Α Λ . ι .

CAPVT X.

ΔΙΑ τὴν πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ μείζονων κύκλων αἰετ-
 ῶντα ἢ ἐλάττονα, ῥᾶσα καὶ τὰ πρὸν κινου-
 ῶντα, ἢ καὶ αἰετῶν αἰετῶν μείζονος τῆ ἐλάττο-
 νων, ἢ αἰετῶν αἰετῶν ὁμοιωτὴς; ἢ ὅτι πρὸς αὐτὸν μεί-
 ζων ἢ ἐκ τῆ κέντρου ἢ ἐκ τῆ ἴσου, χωρὶς, πλεοναὶ
 κινῆσθαι χωρὶς; ὡς τε καὶ τῆ ἴσου βάρος ἐπίπτος
 ποιῆσθαι τὸ αὐτὸ, ὡς ἂν εἴπομεν, καὶ τὰ μείζονα ζυ-
 γὰ τῆ ἐλάττονα ἀκρεβέστερα εἴη. τὸ μὲν γὰρ
 ἀπάρτιον, ἔστι κέντρου τῆ ἢ ζυγῶν αἰετῶν τὰδε τῆ
 ἀπάρτιου, αἰετῶν τῆ κέντρου.

E C Vt ea quæ per maiores circulos tol-
 luntur, & trahuntur, facilius & ci-
 tius moueri contingit, veluti maiori-
 bus trochleis, quàm minoribus, & scy-
 talis similiter? An quoniam quantò
 maior fuerit illa quæ à centro est, in æ-
 quali tempore maius mouetur spatium?
 Quamobrem æquali inexistente onere,
 idem faciet: quemadmodum diximus,
 maiores libras minoribus exactiores esse.
 Spatum enim in illis centrum est: librx
 autem vtrique partes, quæ ex centro
 sunt, existunt.

CAPVT XI.

ΚΕΦΑΛ. ια'.

CVr facilius, quando sine pondere est, mouetur libra, quam cum pondus habet? Similique modo rota, & huiusmodi quippiam, quod grauius quidem est, maius autem minore & leuiore? An quia non solum in contrarium quod graue est, sed in obliquum etiam difficulter mouetur? In contrarium enim ei ad quod vergit onus, mouere difficile est: quod autem vergit, est facile: in obliquum autem haudquaquam vergit.

CAPVT XII.

CVr super scyrtas facilius portantur onera, quam super currus, cum tamen ij magnas habeant rotas, illæ verò pusillas? An quoniam in scyrtis nulla est offensatio, in curribus autem axis est, ad quem offendant? Desuper enim illum premunt, & à lateribus. Quod autem est in scyrtis, ad isthæc duo mouetur, & infernè substrato spatio, & onere superimposito. In vtrisque enim iis reuoluitur locus circulus, & motus impellitur.

CAPVT XIII.

CVr longius feruntur missilia, fundam quam manu missa, cum alioqui proiector manu magis pondus comprehendat, quam cum illud suspendit? Præterea sic quidem duo mouet potera, fundæ videlicet, & missilis: illo autem modo solum missile. An quia in fundam quidem commotum missile funditor proiicit? Fundam enim circulo subinde rotans, id iaculatur: ex manu autem à quiete est initium: omnia autem cum in motu sunt, quam cum quiescunt, facilius mouentur. An & eam ob causam est, sed nec minus etiam, quia in fundæ vsu, manus quidem fit centrum: fundam verò, quod à centro exit? Quanto autem productius fuerit id quod à centro est, tanto citius mouetur. Iactus autem, qui manu fit, fundæ respectu breuis est.

CAPVT XIV.

CVr circa idem iugum maiores collopes facilius quam minores, mouentur: & item fuculæ, quæ graciliores sunt, ab eadem vi, quam crassiores?

ΔΙΑ πρῶτον, ὅταν αὐτὸ βαρῆς ἢ κινῆται τὸ ζυγόν, ἢ ἔχον βαρῆς; ὁμοίως δὲ καὶ ἔσχατος, ἢ ἄλλοτείουτο, τὸ βαρύτερον μὲν, μείζον δὲ τῷ ἔλαττονος καὶ χυφότερου; ἢ ὅτι ἔμνον εἰς τὴν αὐτὴν τὸ βαρῆ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλάγιον διεκίνητόν ἐστιν; ἐκαστὸν γὰρ τῆ ῥοπῆ κινήσεται, χαλεπῶς ἐφ' ὃ ὀρέπει, ῥαδίως εἰς ὃ τὸ πλάγιον ὀρέπει.

ΚΕΦΑΛ. ιβ'.

ΔΙΑ τί ἐπι τῆν σκυτάλων ῥῶον τὰ φορτία κινῆται ἢ ἐπι τῆν ἀμαξῶν, ἐχουσῶν τῆν μὲν μεγάλους ἔσχατος, τῆν δὲ μικροί; ἢ ἄρα ἐπι τῆν σκυτάλων ἐσθὲ μίαι ἔχῃ πρὸς κοψίν; τὸ δὲ ἐπι τῆν ἀμαξῶν, τὸν ἄξονα, καὶ πρὸς κόψιν αὐτῶν; ἐκ τε γὰρ τῆν αὐτῶν πύξιν αὐτῶν, καὶ ἐκ τῆν πλαγιῶν. τὸ δὲ ἐπι τῆν σκυτάλων, ὅτι δύο τούτων κινῆται, τῆ τε κείτω χῶρα ὑποκειμένη, καὶ τῶν βαρῶν τῶν ἐπικειμένων ἐπ' ἀμφοτέρων γὰρ τούτων κυλίεται τῆν τῶν οὐ κύκλος, ἐφερόμενος ὡθεῖται.

ΚΕΦΑΛ. ιγ'.

ΔΙΑ τί πρῶτον τὰ βέλη φέρεται ἀπὸ τῆς σφενδόνης, ἢ ἀπὸ τῆς χερός, καὶ τοὶ κερῆτι γὰρ ὀβάλλων τῆ χεὶ μῆλλον, ἢ ἀπὸ τῆσας * τὸ κέρηαρ; καὶ ἐπὶ οὕτω μὲν δύο βαρῆ κινῆται, τὸ τε τῆς σφενδόνης, καὶ τὸ βέλος, ἐκείνως δὲ τὸ βέλος μόνον. πότερον ὅτι ἐκ μὲν τῆ σφενδόνη κινουμένη τὸ βέλος, ῥίπῃ ὀβάλλων. περὶ αὐτῶν γὰρ κύκλω πολλὰς, ἀφίησιν. ἐκ δὲ τῆς χερός ἀπὸ τῆς ἡρεμίας ἢ ἀρχῆ. πῶτα δὲ δι- κινήτοτερον κινουμένη ἢ ἡρεμοῦται. ἢ ἀπὸ τῆ τῆσας, καὶ ἄρα ἐκ μὲν σφενδονῶν, ἢ μὲν χεὶρ γὰρ κέντρον, ἢ δὲ σφενδόνη ἐκ τῆ κέντρον; * ὅσα αὐτῶν μείζων, ἢ ἀπὸ τῆ κέντρον κινήται ἰσῆον. ἐκ δὲ ἀπὸ τῆς χερός βολὴ πρὸς πλεῖον σφενδονῶν βαρῆα ἐστὶ.

Leon. τὴ βαρῆσι
Leon. ὅσα δ' αὐτῶν μείζων ἀπὸ τῆ κέντρον, πρὸς τῆ κέντρον ταὶ ἰσῆον.

ΚΕΦΑΛ. ιδ'.

ΔΙΑ τί ῥῶον κινουῖται πρὸ τὸ αὐτὸ ζυγόν οἱ μείζους τῆν ἔλαττων κώλοπες, ἐοῖ αὐτῶν ὄνοι λεπτότεροι ὑπὸ τῆ αὐτῆς ἰσῆος τῶ παχυτέρων;

ἢ δὲ πὶ τὸ μὲν ὅτος καὶ τὸ ζυγὸν κέντρον ἔστιν, τὰ δὲ ἀπέχοντα μέγιστα αἱ ἐκ τῆς κέντρον; ἡ δὲ πὶ τὸ κεντροῦται, καὶ πλέον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος, αἱ τῶν μείζονων κύκλων, ἢ αἱ τῶν ἐλαττοτέρων; ἢ ἀπὸ τῆς αὐτῆς γὰρ ἰσχύος μείζον μετισταται τὸ ἀκρον τὸ πῶρῳτερον τῆς κέντρον. δὲ πῶρῳς μὲν τὸν ζυγὸν τοῖς κόλλοπας ὄργανα ποιοῦνται, οἷς ῥᾶον ἐρέφοισιν· ἐν δὲ τοῖς λεπτοῖς ὄνοις, πλεον γὰρ τὸ ἔξω τῆς ξύλου. αὐτὴ γὰρ ἢ ἐκ τῆς κέντρον.

ΚΕΦΑΛ. 16.

Leon. κινησις 26,

ΔΙΑ τὸ αὐτὸ μέγεθος ξύλου ῥᾶον καταστέλλεται ἢ τὸ γένυ, ἐὰν ἴσον ἀποστήσῃται, τῶν ἀκρων ἐχόμενος καταστῆται, ἢ πῶρῳς τὸ γένυ ἐγγύς ὄντος καὶ ἐξω πῶρῳς τὴν γὰρ ἐρείσας, καὶ τὰς ποδὶ πῶρῳσας, πῶρῳθεν τῆς χεὶρ καταστῆται, ἢ ἐγγύθεν; ἢ δὲ πὶ ἔνθα μὲν τὸ γένυ κέντρον, ἔνθα δὲ ὁ ποῖς; ὅσα δὲ αὐτὸ πῶρῳτερον ἢ τῆς κέντρον, ῥᾶον κινῆται ἀπὸ κινησιῶν δὲ ἀνάγκη καταστῆται γένυ.

ΚΕΦΑΛ. 17.

ΔΙΑ τὸ πῶρῳ τοῖς ἀγλαλοῖς αἱ καλούμεναι κροτάλαι ἐστὶν, ἐκ μακρῶν τῶν λίθων καὶ ὀστέων τὸ δὲ ἰσῶ ἀρχῆς ὄντων; ἢ δὲ πὶ τὰ πλεον ἀπέχοντα τῆς μέσου ἐν ταῖς κινήσεσι, ἡ δὲ πὶ φέρεται. τὸ μὲν γὰρ μέσον, γὰρ κέντρον τὸ δὲ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἢ ἐκ τῆς κέντρον. αἰεὶ δὲ τὸ μείζον ἀπὸ τῆς ἴσης κινήσεως, μείζω γὰρ ἀφ᾽ ἐκὼν κύκλον. τὸ δὲ ἐν ἴσῳ κέντρον μείζω διεξιόν, ἡ δὲ πὶ φέρεται. τὰ δὲ φερόμενα ἡ δὲ πὶ ἐκ τῆς ἴσου ἀποστήματος, σφοδρότερον τύπτει. τὰ δὲ τυπτόντα μάλλον, καὶ αὐτὰ τυπόμενα μάλλον. ὡς τε ἀνάγκη θραύεσθαι αἰεὶ τὰ πλέον ἀπέχοντα τῆς μέσου. τῆς δὲ πῶρῳτα, ἀνάγκη γίνεσθαι φερόμενα. ταῖς δὲ κροτάλαις, ἀφ᾽ ἐκὼν τῆς θαλάσσης κινήσειν, ἀφ᾽ ἐκὼν τῆς θαλάσσης κινῆσθαι, συμβαίνει αἰεὶ ἐν κινήσει, καὶ κυλιομένης πῶρῳσας κροτάλαι. τῆς δὲ ἀνάγκη μάλιστα συμβαίνει αὐτοῖς τοῖς ἀκροῖς.

ΚΕΦΑΛ. 18.

ΔΙΑ τὸ ὅσα αὐτῶν μακρότερα τὰ ξύλα, τοσούτω ἀσθενέστερα γὰρ, καὶ ἀμειψίται ἀνέμενα μάλλον· καὶ ἢ τὸ μὲν βαρὺ, ὅσα δὲ πύχνα, λεπτόν. τὸ γὰρ ἐκαστὸν πηγῶν, παχύ; ἢ δὲ πὶ μακρὸς γὰρ καὶ βαρὺς καὶ ὑπομόχλιον

A An quia fucula quidem & iugum, centrum est: prominentes autem longitudines, ea quæ sunt à centro? Celerius autem, & plus mouentur, quæ maiorum sunt circulorum, ab eadem vi, quàm quæ minorum. Ab eadem enim vi plus transfertur id extremum, quod longius è centro distat: Quamobrem ad iugum quidam instrumeta faciunt collopas, quibus facilius versant: in gracilibus autem fuculis plus fit id quod extra lignum est. Hoc autem id efficitur quod à centro exit.

B

CAPVT XV.

C Vr eiusdem magnitudinis lignum facilius genu frangitur, si quispiam æquè diductis manibus extrema comprehendens fregerit, quàm si iuxta genu: & si terræ illud applicans pede superimposito, manu longè diducta confrugerit, quàm propè? An quia ibi quidem genu centrum est, hîc verò ipse pes? Quanto autem remotius à centro fuerit, facilius mouetur quodcunque. Moueri autem quod frangitur necesse est.

C

CAPVT XVI.

C Vr ex quæ circa litora appellantur crocæ, rotunda sunt figura, cùm altoqui à principio ex magnis sint lapidibus, ostreisque? An quia ea quæ plus recedunt à medio in motionibus, feruntur celerius? Medium enim fit centrum: interuallum verò, ea quæ è centro. Semper autem maior ab æquali motione maiorem describit circulum. Quod autem maius in æquali pertransit tempore, celerius fertur. Quæ autem celerius ex æquali feruntur spatio, vehementius impetunt. Quæ autem magis impetunt, impetuntur & magis: quamobrem ea, quæ plus à medio distant, confringi necesse est: id autem cùm patientur, rotunda fieri est necessarium. Crocis autem, propter maris motum, quoniam simul cum illo agitantur, in perpeti esse accidit motione, eoque versatas modo semper offensare. Id autem maxime extremis contingere partibus est necesse.

E

CAPVT XVII.

C Vr quanto longiora sunt ligna, tanto imbecilliora fiunt: & si tollantur, inflectuntur magis, tamen si quod breuo quidem est, ceu bicubitum fuerit, tenue: quod verò cubitorum centum, crassum? An quia & vectis, & onus, & hypomochlion,

in leuando ipsa fit ligni proceritas? Prior namque illius pars ceu hypomochlion fit: quod verò in extremo est, pondus. Quamobrem quantò extensus fuerit id quod ab hypomochlio est, tanto inflecti necesse est magis. Quo enim plus ab hypomochlio distat, eo magis incuruari necesse est. Necessariò igitur extrema vectis elenantur. Si igitur flexilis fuerit vectis, ipsum inflecti magis cum extolitur necesse est: quod longis accidit lignis: in breuibus autem quod vltimum est, quiescenti hypomochlio deprope fit.

A $\epsilon\iota\ \tau\alpha\ \acute{\alpha}\rho\epsilon\alpha\theta\alpha\iota\ \tau\grave{\alpha}\ \xi\acute{\upsilon}\lambda\omicron\upsilon\ \delta\ \mu\eta\kappa\epsilon\varsigma;$ $\delta\ \mu\grave{\eta}\nu\ \gamma\alpha\rho\ \pi\epsilon\pi\omicron\upsilon\ \mu\acute{\epsilon}\rho\epsilon\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\eta\varsigma,$ $\delta\ \eta\ \chi\epsilon\iota\rho\ \acute{\alpha}\rho\epsilon\iota,$ $\delta\ \tau\omicron\ \acute{\iota}\sigma\omega\mu\acute{o}\chi\lambda\iota\omicron\nu\ \gamma\acute{\nu}\nu\sigma\tau\iota.$ $\delta\ \delta\iota\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \tau\alpha\ \acute{\alpha}\kappa\rho\alpha,$ $\beta\alpha\rho\omicron\varsigma.$ $\acute{\omega}\varsigma\ \tau\epsilon\ \acute{\omicron}\sigma\omega\ \acute{\alpha}\nu\ \eta\ \mu\alpha\kappa\rho\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\nu\ \delta\ \acute{\alpha}\nu\tau\omicron\ \tau\grave{\alpha}\ \acute{\iota}\sigma\omega\mu\acute{o}\chi\lambda\iota\omicron\upsilon,$ $\tau\omicron\sigma\upsilon\tau\omega\ \alpha\iota\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\ \kappa\acute{\alpha}\mu\omega\tau\epsilon\alpha\theta\alpha\iota\ \mu\alpha\lambda\lambda\omicron\nu.$ $\acute{\omicron}\sigma\omega\ \gamma\acute{\alpha}\rho\ \acute{\alpha}\nu\ \pi\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\ \acute{\alpha}\pi\acute{\epsilon}\chi\eta\ \tau\grave{\alpha}\ \acute{\iota}\sigma\omega\mu\acute{o}\chi\lambda\iota\omicron\upsilon,$ $\tau\omicron\sigma\upsilon\tau\omega\ \delta\iota\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\ \kappa\acute{\alpha}\mu\omega\tau\epsilon\alpha\theta\alpha\iota\ \mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu.$ $\alpha\iota\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\ \delta\iota\omega\ \acute{\alpha}\rho\epsilon\alpha\theta\alpha\iota\ \tau\alpha\ \acute{\alpha}\kappa\rho\alpha\ \tau\grave{\alpha}\ \mu\omicron\chi\lambda\omicron\upsilon.$ $\acute{\epsilon}\alpha\iota\ \delta\iota\omega\ \eta\ \ast\ \kappa\alpha\mu\omega\tau\acute{o}\mu\eta\nu\omicron\varsigma\ \delta\ \mu\omicron\chi\lambda\omicron\varsigma,$ $\alpha\iota\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu\ \kappa\acute{\alpha}\mu\omega\tau\epsilon\alpha\theta\alpha\iota\ \mu\alpha\lambda\lambda\omicron\nu\ \acute{\alpha}\nu\ \epsilon\upsilon\lambda\omicron\nu\omicron\nu.$ $\acute{\omicron}\sigma\omega\ \sigma\upsilon\mu\beta\alpha\iota\nu\acute{\eta}\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \tau\eta\varsigma\ \xi\acute{\upsilon}\lambda\omicron\nu\ \tau\eta\varsigma\ \mu\alpha\kappa\rho\acute{\alpha}\nu.$ $\epsilon\iota\ \delta\epsilon\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \beta\rho\epsilon\alpha\chi\acute{\epsilon}\omicron\iota\nu,$ $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\acute{\upsilon}\varsigma\ \delta\ \acute{\epsilon}\chi\alpha\tau\omicron\nu\ \tau\grave{\alpha}\ \acute{\iota}\sigma\omega\mu\acute{o}\chi\lambda\iota\omicron\upsilon\ \tau\grave{\alpha}\ \eta\rho\epsilon\mu\omicron\upsilon\acute{\iota}\tau\omicron\varsigma.$

Leon. $\kappa\alpha\mu\omega\tau\acute{o}\mu\eta\nu\omicron\varsigma$

CAPVT XVIII.

ΚΕΦΑΛ. ιη.

CVr à paruo existente cuneo, magna scinduntur pondera, & corporum moles, validaque fit impressio: An quia cuneus duo sunt vectes sibi inuicem contrarij? Vterque autem & pondus habet, & hypomochlion, quod diuellit, & comprimit. Plagæ quinetiam ipsius latio, pondus, quod percutit & mouet, magnum facit: & quoniam motum mouet, ipsa celeritate valentius fit. Paruo autem existente vecte, magnæ illum consequuntur vires: quamobrem vltra magnitudinis decentiam latet mouens. Sit cuneus vbi ABC, quod vero cuneo scinditur, DEFG. vectis igitur fit ipsa AB, pondus vero ipsius B inferior pars: hypomochlion autem DC. huic autem contrarius vectis BC. Percussa igitur AC, vtroque illorum vtitur vecte. Scindit enim ipsum B.

Δ I A $\eta\ \tau\alpha\ \sigma\phi\acute{\iota}\omega\iota,$ $\acute{\omicron}\nu\tau\iota\ \mu\iota\kappa\rho\acute{\omega},$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\alpha.$ $\beta\alpha\rho\eta\ \delta\iota\acute{\iota}\sigma\alpha\tau\alpha\iota,$ $\kappa\iota\ \mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\eta\ \theta\upsilon\mu\acute{\iota}\chi,$ $\epsilon\theta\lambda\acute{\iota}\psi\iota\varsigma\ \iota\chi\upsilon\sigma\alpha\iota\ \gamma\acute{\nu}\nu\sigma\tau\iota;$ $\eta\ \delta\iota\acute{\omicron}\tau\iota\ \acute{\omicron}\sigma\phi\acute{\iota}\omega,$ $\delta\upsilon\omicron\ \mu\omicron\chi\lambda\acute{\epsilon}\iota\ \acute{\epsilon}\iota\sigma\iota\nu\ \acute{\epsilon}\nu\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\omicron\iota\ \delta\lambda\lambda\ \eta\lambda\theta\iota\varsigma.$ $\acute{\epsilon}\chi\theta\ \delta\epsilon\ \acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\varsigma,$ $\ast\ \delta\ \mu\eta\acute{\nu}\ \beta\alpha\rho\omicron\varsigma,$ $\delta\ \delta\epsilon\ \acute{\iota}\sigma\omega\mu\acute{o}\chi\lambda\iota\omicron\nu,$ $\delta\ \kappa\alpha\iota\ \delta\iota\upsilon\alpha\sigma\alpha\tau\acute{\alpha}\ \eta\ \pi\acute{\epsilon}\zeta\eta.$ $\acute{\epsilon}\pi\iota\ \delta\epsilon\ \lambda\acute{\iota}\ \tau\eta\varsigma\ \pi\lambda\eta\gamma\eta\varsigma\ \Phi\omicron\rho\epsilon\theta\acute{\iota},$ $\delta\ \beta\alpha\rho\omicron\varsigma\ \delta\ \tau\upsilon\ \tau\omega\tau\eta\varsigma\ \kappa\alpha\iota\ \kappa\iota\nu\acute{\eta}\varsigma,$ $\pi\omicron\iota\acute{\varsigma}\ \mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha\ \kappa\alpha\iota\ \delta\iota\acute{\alpha}\phi\ \delta\ \kappa\iota\nu\omicron\upsilon\mu\eta\delta\rho\nu\ \kappa\iota\nu\acute{\eta}\varsigma\ \tau\eta\ \tau\alpha\chi\upsilon\tau\eta\tau\eta,$ $\iota\chi\upsilon\acute{\varsigma}\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \pi\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu.$ $\mu\iota\kappa\rho\acute{\omega}\ \delta\epsilon\ \acute{\omicron}\nu\tau\iota\ \tau\omega\ \mu\omicron\chi\lambda\acute{\omega},$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\alpha\iota\ \delta\iota\omega\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota\varsigma\ \acute{\alpha}\kappa\omicron\lambda\omicron\upsilon\theta\omicron\delta\omicron\varsigma.$ $\delta\iota\acute{\omicron}\ \lambda\epsilon\nu\theta\acute{\alpha}\iota\acute{\varsigma}\ \kappa\iota\nu\acute{\alpha}\nu,$ $\tau\omega\tau\eta\ \pi\acute{\iota}\omega\ \acute{\alpha}\xi\acute{\iota}\alpha\omega\ \tau\grave{\alpha}\ \mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\eta\varsigma.$ $\acute{\epsilon}\tau\omega\ \sigma\phi\acute{\iota}\omega\ \acute{\epsilon}\phi\ \acute{\omega}\ \alpha\ \beta\ \gamma.$ $\delta\ \delta\epsilon\ \sigma\phi\acute{\iota}\omega\upsilon\mu\eta\delta\rho\nu,$ $\delta\eta\ \eta\ \zeta.$ $\mu\omicron\chi\lambda\omicron\varsigma\ \delta\epsilon\ \gamma\acute{\nu}\nu\sigma\tau\iota\ \lambda\acute{\iota}\ \alpha\ \beta.$ $\beta\alpha\rho\omicron\varsigma\ \delta\epsilon\ \delta\ \tau\grave{\alpha}\ \beta\ \kappa\acute{\alpha}\tau\omega\tau\epsilon\nu\ \acute{\iota}\sigma\omega\mu\acute{o}\chi\lambda\iota\omicron\nu\ \delta\epsilon\ \delta\ \zeta\ \eta.$ $\acute{\epsilon}\nu\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\omicron\varsigma\ \delta\epsilon\ \tau\omicron\upsilon\tau\omega\ \mu\omicron\chi\lambda\omicron\varsigma,$ $\delta\ \beta\ \gamma.$ $\eta\ \delta\epsilon\ \alpha\ \gamma\ \kappa\omicron\tau\omega\tau\omicron\mu\eta\delta\eta,$ $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\epsilon\ \tau\omicron\upsilon\tau\omega\nu\ \chi\epsilon\tau\eta\tau\alpha\iota\ \mu\omicron\chi\lambda\acute{\omega}.$ $\delta\iota\upsilon\alpha\sigma\alpha\tau\acute{\alpha}\ \gamma\acute{\alpha}\rho\ \delta\ \beta.$

Leon. $\pi\acute{\iota}, \pi\acute{\iota}$

CAPVT XIX.

ΚΕΦΑΛ. ιθ.

CVr si quispiam trochleas componens duas in lignis duobus ad se inuicem iunctis, contrario ad trochleas modo circulo funem circumduxerit, cuius alterum quidem caput lignorum appendatur alteri, alterum vero trochleis fit innixum, & à funis initio trahere cœperit, magna trahit pondera, licet imbecillium fuerit virium? An quia idem pondus à minori potentia si mouetur, vecte medio transfertur magis, quàm à manu? Trochlea autem idem vecti facit. Quamobrem si vna faciliùs trahet, & ab vnico tractu multo grauiùs trahet quàm facere possit manus. id ipsum duæ trochleæ plus quàm in dupla velocitate leuabunt. Minus enim altera trahit quàm si ipsa per se ipsam traheret, quando circa alteram iniectus fuerit funis: Tom. II.

Δ I A $\eta\acute{\iota},$ $\acute{\epsilon}\alpha\iota\ \upsilon\varsigma,$ $\delta\upsilon\omicron\ \epsilon\upsilon\chi\lambda\epsilon\acute{\alpha}\iota\alpha\varsigma\ \pi\omicron\iota\eta\theta\epsilon\iota\varsigma$ $\acute{\epsilon}\pi\iota\ \delta\upsilon\sigma\iota\ \xi\acute{\upsilon}\lambda\omicron\iota\varsigma\ \sigma\upsilon\mu\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota\nu\ \acute{\epsilon}\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma,$ $\acute{\epsilon}\nu\alpha\upsilon\tau\omicron\iota\omega\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\alpha\iota\varsigma\ \kappa\upsilon\kappa\lambda\omega\ \pi\omega\epsilon\iota\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\ \kappa\epsilon\lambda\omega\delta\acute{\iota}\theta\eta\omega,$ $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\ \delta\ \delta\epsilon\upsilon\tau\eta\mu\alpha\ \epsilon\kappa\ \tau\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\epsilon\upsilon\ \tau\eta\varsigma\ \xi\acute{\upsilon}\lambda\omicron\nu,$ $\tau\alpha\upsilon\tau\epsilon\rho\nu\ \delta\ \eta\ \pi\omega\rho\epsilon\varsigma\eta\rho\eta\phi\omicron\mu\epsilon\mu\omicron\nu\ \eta\ \pi\omega\rho\epsilon\varsigma\tau\epsilon\tau\eta\mu\eta\delta\rho\nu\ \kappa\tau\prime\ \tau\acute{\alpha}\ \epsilon\upsilon\chi\lambda\acute{\epsilon}\iota\alpha\varsigma,$ $\acute{\epsilon}\alpha\theta\ \acute{\epsilon}\lambda\lambda\eta\ \eta\varsigma\ \tau\eta\ \delta\epsilon\upsilon\tau\eta\ \tau\grave{\alpha}\ \kappa\epsilon\lambda\omega\delta\iota\omicron\upsilon,$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\alpha\ \beta\alpha\rho\eta\ \pi\omega\rho\epsilon\varsigma\acute{\alpha}\chi\eta,$ $\kappa\acute{\alpha}\nu\ \eta\ \mu\iota\kappa\rho\acute{\alpha}\ \eta\ \acute{\epsilon}\lambda\chi\upsilon\sigma\omega\iota\ \iota\chi\upsilon\varsigma;$ $\eta\ \delta\iota\acute{\omicron}\tau\iota\ \delta\ \alpha\upsilon\tau\omicron\ \beta\acute{\alpha}\rho\epsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\nu\tau\omicron\ \acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\eta\nu\omicron\varsigma\ \iota\chi\upsilon\varsigma\ \acute{\epsilon}\iota\ \mu\omicron\chi\lambda\theta\acute{\iota}\tau\epsilon\tau\alpha\iota,$ $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\acute{\iota}\rho\epsilon\iota\theta\alpha\iota,$ $\eta\ \acute{\alpha}\nu\tau\omicron\ \chi\epsilon\iota\rho\varsigma;$ $\eta\ \delta\epsilon\ \epsilon\upsilon\chi\lambda\epsilon\acute{\alpha}\iota\alpha\ \delta\ \alpha\upsilon\tau\omicron\ \pi\omicron\iota\acute{\varsigma}\ \tau\omega\ \mu\omicron\chi\lambda\acute{\omega};$ $\acute{\omega}\varsigma\ \tau\epsilon\ \eta\ \mu\iota\alpha\ \rho\acute{\alpha}\omicron\nu\ \acute{\epsilon}\lambda\acute{\xi}\eta\ \delta\ \acute{\alpha}\nu\tau\omicron\ \acute{\alpha}\nu\tau\omicron\ \mu\iota\alpha\varsigma\ \acute{\omicron}\lambda\lambda\eta\varsigma\ \tau\grave{\alpha}\ \kappa\tau\prime\ \chi\epsilon\iota\rho\alpha,$ $\pi\omicron\lambda\upsilon\ \acute{\epsilon}\lambda\acute{\xi}\epsilon\iota\ \beta\alpha\rho\upsilon\tau\epsilon\rho\nu.$ $\tau\eta\tau\omicron\ \delta\iota\ \acute{\alpha}\iota\ \delta\upsilon\omicron\ \epsilon\upsilon\chi\lambda\acute{\epsilon}\iota\alpha\iota\ \pi\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\ \eta\ \delta\iota\pi\lambda\alpha\sigma\iota\omega\ \tau\acute{\alpha}\chi\eta\ \acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\upsilon\sigma\alpha\iota.$ $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\eta\nu\ \gamma\alpha\rho\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \lambda\acute{\iota}\ \acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\epsilon\ \acute{\epsilon}\lambda\chi\epsilon\iota,$ $\eta\ \acute{\epsilon}\iota\ \alpha\upsilon\tau\eta\ \kappa\alpha\theta\ \acute{\epsilon}\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\ \acute{\epsilon}\iota\lambda\kappa\epsilon\nu,$ $\acute{\omicron}\tau\omega\mu\ \tau\omega\tau\eta\ \tau\eta\varsigma\ \acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\epsilon\varsigma\ \acute{\epsilon}\pi\iota\ \beta\lambda\eta\theta\eta\ \delta\ \rho\alpha\iota\omicron\nu\omicron\nu.$

Leon. $\pi\omicron\lambda\upsilon$

ὀκείνη γὰρ ἐπιέλατον ἐποίει τὸ βάρος. καὶ οὐ-
 τως εἰς πλείους ὀπιβάλλεται τὸ καλῶδες, ἢ
 εἰ ὀλίγαις τροχαίαις πολλὴ γὰρ ἀφαιρέσις. ἢ
 ὡστε ὑπὸ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς βάρους ἔλκοντος
 τέταρτος μίαις, ὑπὸ τῆς τελευταίας ἔλκεσθαι
 πολλῶν ἐλάττω. Ἐὰν τῆς οἰκοδομικοῦς ἐργασίαις
 διὰ τὸ κινεῖν μεγάλα βάρη. μεταφέρουσι γὰρ
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς τροχαίας ἐφ' ἑτέραν, καὶ πάλιν
 ἀπ' ὀκείνης εἰς ὀνοῖς ἔκμοχλαίς. τὸ δὲ τῶν αὐτῶν
 ἔστι τῶν ποικίλων πολλὰς τροχαίας.

Κ Ε Φ Α Λ. κ'.

ΔΙΑ τί, εἰ μὴ τις ὀπιθῆ ὀπιτὸ ξύλον
 πέλεκυ μέρει, ἔφορτίον μέγα ἐπ' αὐ-
 τῶν, οὐκ ἀφαιρῆ τὸ ξύλον, ὅτι ἔστι λῆγρον ἀξίον.
 εἰ δὲ ἀφαιρῆ τὸν πέλεκυν τῆς παλάσης, αὐτὸ ἀφαι-
 ρίσει, ἐλάττων βάρους ἔχοντος τῆς τυπτομένου
 πολὺ μᾶλλον, ἢ τῆς ἐπιχειρῆσαι καὶ πιέζοντος;
 ἢ ἀφ' ἧς πῶτα τῆς κινήσεως ἐργάζεσθαι, καὶ τὸ βαρὺ
 πλεονεχῆς βάρους κίνησιν λαμβάνει μᾶλλον κινου-
 μένον ἢ ἡρεμικῶν; ὀπιχειρῆσαι οὖν ἔκινεται πλεονε-
 χῆς βάρους κίνησιν. φερόμενον δὲ, ταύτην τε καὶ
 πλεονεχῆς τυπτομένου. ἐπὶ δὲ καὶ γὰρ σφίω ὁ πέλε-
 κος ὅτι σφίω, μικρὸς ὢν, μεγάλα διείρησι, ὅτι
 τὸ εἶναι ὀκ δὺο μοχλαῖς ἐνασθῆως συλχειρῆσαι.

Κ Ε Φ Α Λ. κα'.

ΔΙΑ τί αἱ φάλαγγες τὰ κρέα ἰσῶσιν ἀπὸ
 μικροῦ ἄρτηματος μεγάλα βάρη, τῆ
 ὄλου ἢ μίση ἢ ὄντος; ἔτι μὲν γὰρ τὸ βάρος ἐπιπέ-
 ρεται, κατῆρπται μόνον ἢ πλαστική, ὅτι δατέρον
 δὲ φάλαγγες ἔστι μόνον. ἢ ὅτι ἅμα συμβαίνει ζυ-
 γῶν ἔκμοχλῶν εἶναι πλεονεχῆς φάλαγγα; ζυγῶν μὲν γὰρ,
 ἢ τῶν ἀσπάρτων ἕκαστον γὰρ τὸ κέντρον τῆς φάλαγγ-
 γος. τὸ μὲν οὖν ὅτι δατέρον ἔχει πλαστική, τὸ δὲ
 ὅτι δατέρον, αἰτὶ τῆς πλαστικῆς τὸ σφαιρωμα,
 ὅτι ζυγῶν ἀφαιρῆται, ὡς ἀφ' εἰς πλεονεχῆς
 πλαστική, ἔκ τὸν σφαιρῶν, ὅτι τῆς ὀπιτὸ ἀκρον
 τῆς πλαστικῆς. δὴλον γὰρ, ὅτι ἔλκει τὸ σφαιρῶν βάρους
 εἰς τῆς ἑτέρας κείμενον πλαστική. ὅπως δὲ τὸ ἐν
 ζυγῶν πλεονεχῆς ἢ ζυγῶν, τῶν αὐτῶν τὰ ἀσπάρτα πολ-
 λα ἔκκειται εἰς τῶν σφαιρῶν ζυγῶν, ὡς ἕκαστον τὸ
 ὅτι τῶν αὐτῶν τὸ σφαιρωμα τὸ ἡμισυ τῆς φά-

Leon. que
 inclusa
 sunt, omi-
 sit ut su-
 pernacua
 & adulte-
 rina.

λαγγῆς ἔστι, [* καὶ ὁ σφαιρῶν δὲ ἰσῶσιν ἀπὸ δὴ ἡλῶν
 τῶν ἀσπάρτων κινεῖται, ὡς τε συμμετρήσθαι πόσον
 βάρους ἔλκει τὸ εἰς τῆς πλαστικῆς κείμενον ὡς τε γι-
 νώσκειν, ὅτι μὲν ὀπιτὸ ἢ φάλαγγες ἢ, ἀπὸ ποῖας ἀσπάρ-
 τῶν πόσον βάρους ἔχει ἢ πλαστική, κατὰ τῶν εἰρη.]

A illa namque minus etiam pondus effe-
 cit. Parique modo si ad plures iniectus
 fuerit funis in paucis trochleis, multa fit
 differentia: quamobrem à prima ponde-
 re quatuor minas trahente, ab vltima
 trahi multo minus. Et in re ædificatoria
 faciliter magna mouent pondera: tra-
 ducunt enim ab vna trochlea ad aliam,
 & rursus ab illa ad suculas & vestes.
 Hoc autem idem est, ac si multas face-
 rent trochleas.

B CAPVT XX.

CVR si quis super lignum magnâ im-
 pronat securim, de superque illi ma-
 gnum adiciat pōdus, ligni quippiâ, quod
 curādum sit, non diuidit: si verò securim
 extollens percuriat, illud scindit, cū a-
 lioqui multo minus habeat ponderis id
 quod percutit, quàm id quod superiacet,
 & premit? An quia omnia cum motu sūt:
 & graue ipsum, grauitatis magis assumit
 motū dum mouetur, quàm dum quiescit?
 Incumbens igitur, conuulsam graui mo-
 tionem non mouetur, motum verò & se-
 cundū hanc mouetur, & secundū
 eam quæ est percutientis. Præterea, se-
 curis ipsa efficitur cuneus. Paruus autem
 existens cuneus magna diuidit, cū ex
 duobus sit uertibus contrario ad se inui-
 cem modo constitutis.

CAPVT XXI.

CVR statera, qua carnes ponde-
 rantur, paruo appendiculo ma-
 gna trutinat onera, cū alioqui to-
 ta dimidiata existat libra? vbi enim
 onus imponitur, solū suspenditur
 lanx: in altera verò parte sola est sta-
 tera. An quia simul libram & uertem
 ipsam contingit esse stateram? Li-
 bram quidem, vbi spatiorum quod-
 cumque stateræ sit centrum. in al-
 tera enim parte lancem, in altera
 autem pro lance æquipondij appendi-
 culum habet, quod libræ incumbit,
 eū si quis alteram apponeret lan-
 cem, & illi pondus imponderet. Ma-
 nifestum enim quod tantumdem
 trahit ponderis ei quod in altera
 iacet lance. Quemadmodum au-
 tem si vna libra multæ sint libræ,
 sic talia insunt sparta multa in eius-
 modi libra, quorum vniuscuiusque
 quod intrinsecus est ad appendiculum,
 stateræ est dimidium. & omnino isthuc
 libra est, vnam quidem habens lancem
 in qua pondus appenditur: alteram
 verò vbi in statera æquipondium.

Quamobrem appendiculum ad alteram sui partem est statera. Huiusemodi autem existens, multæ sunt libræ, tótque quot fuerint sparta. Semper autem quod lanci propinquius est spartum, appensóque oneri, maius trahit pondus: quoniam fit quidem omnis statera inuersus vectis: hypomochlion namque vnumquodque spartum supernè existens, pondus verò id quod lanci inest. Quanto autem productior vectis fuerit longitudo ab ipso hypomochlio, tanto ibi quidem facilius mouet, híc autem æquilibrium facit, pondúsque stateræ trutinat, quod ad æquipondij vergit appendiculum.

A ὅλως μὲν ἐστὶ τὸ ζυγόν, ἔχον μίαν μὲν πλάσιγαν, ἐν ἣ ἴσαται ὁ βάρος, πλὴν ὃ ἑτέρου, ὅ ἢ ὁ σταθμὸν ἐν τῇ φάλαγγι. δὲ σφαιρωμα ἐστὶν ἡ φάλαγγς ἐπι στατερον τοιοῦτον ὄν. πολλα ζυγα ἐστὶ, ἐν ἧ ὅσα πρὸς ἐστὶ τὰ σπαρτία. αἰεὶ δὲ δὲ γυτερον σπαρτιον τῆς πλάσιγας ἐ τῆ ἴσας μὲν ἔβαρος, μεῖζον ἔλκει βαρος, ἀφ' ὃ γινεσθαι πλὴν μὲν φάλαγγα πᾶσιν μοχλὸν ἀνεγραμμετον ἕπομόχλιον μὲν γὰρ ὁ σπαρτιον ἔκασον δὲ ὠθεν ὄν, ὁ ὃ βαρος ὁ σκόν ἐν τῇ πλάσιγγι. ὅσα δὲ αὐτὸ μακρότερον ἢ ὁ μήκος τῆ μοχλὸς τῆ ἕπομοχλίου, τοσοῦτω ἐκεί μὲν ῥᾶον κινεῖ, ἐν ἧ ὅ σήκω μα ποιῖς, ἐν ἴσσι τὸ πρὸς τὸ σφαιρωμα βάρος τῆς φάλαγγας.

CAPVT XXII.

ΚΕΦΑΛ. κβ'.

CVr medici facilius dentes extrahunt dentiforcipis onere adiecto, quàm si sola utantur manu? An quia ex manu magis quàm ex dentiforcipe lubricus elabatur dens? An ferro id potius accidit, quàm digitis, quoniam vndique dentem non comprehendunt: quod mollis digitorum facit caro: adheret enim, & complectitur magis. An quia dentiforceps duo sunt contrarij vectes, vnicum habentes hypomochlion, eius scilicet instrumenti connexionem? Hoc igitur ad extractionem utuntur organo, vt facilius moueant. Sic dentiforcipis alterum quidem extremum vbi est A, alterum autem quod extrahit, B: vectis autem vbi A D F: alter verò vectis vbi B C E: hypomochlion autem C G D: connexio verò vbi G, dens autem pondus. Vtroque igitur B & F simul comprehendentes mouent: quando autem commotus fuerit, facilius manu trahitur, quàm instrumento.

ΔΙΑ τί οἱ ἰατροὶ ῥᾶον ἐξαίρουσι τοὺς ὀδόντας πρὸς λαμβανόντες βαρος πλὴν ὀδοντάγρας, ἢ τῇ χεὶ μόνῃ ψιλῇ; πότερον δὲ τὸ μᾶλλον ὀλοισθαι μὲν δὲ τῆς χεὸς τοὺ ὀδοντα, ἢ ἐκ τῆς ὀδοντάγρας; ἢ μᾶλλον ὀλοισθαι τῆς χεὸς ὁ σίδηρος, ἐν ἧ ὁ περιλαμβανόμενὸν κύκλω; μαλθακῆ γὰρ ἴσα ἢ ἄφ' ἧ τῶ δακτυλίων, ἐ πρὸς μὲν μᾶλλον ἐ περιαρμότῃ ἀλλ' ὅτι ἡ ὀδοντάγρα δύο μοχλίσεισιν ἀπικείμενοι, ἐν τὸ ἕπομοχλιον ἔχοντες πλὴν στυαφιν τῆς θερμασπίδος; τῆ ῥᾶον ὅτω κινήσται χεὸς τῆ ὀργάνω πρὸς πλὴν ἐξαίρουσιν. ἔστω γὰρ τῆς ὀδοντάγρας τὸ μὲν ἑτέρου ἀκρον, ἐφ' ὃ τὸ α· τὸ δὲ ἑτέρου, τὸ β, ὁ ἐξαίρουσ ὁ ὃ μὲν χλὸς, ἐφ' ὃ α δ λ ζ. ὁ ὃ δὲ ὃς μοχλὸς, ἐφ' ὃ β γ ε· ἕπομόχλιον ὃ, τὸ γ δ λ. ὁ ὃ ὀδόντις, ἐφ' ὃ ἡ στυαφίς ὁ δὲ, τὸ βάρους. ἐκατέρω ὅτω τῆ β ζ, ἐν ἧ ἡ λαβὼν κινεῖ ὅτῃ κινήσῃ, ἐξ ἧ ῥᾶον τῇ χεὶ, ἢ τῆ ὀργάνω.

CAPVT XXIII.

ΚΕΦΑΛ. κγ'.

CVr nuces absque ictu facile confringunt instrumentis quæ ad eum sunt vsu? Multum enim aufertur vitium, motionis scilicet, & violentiæ. Præterea, duro & graui comprimens instrumento, citius confringet, quàm ligneo, & leui. An quia sic vtrinque à duobus comprimitur vectibus ipsa nux: à vecte autem facile diuelluntur onera? Id enim instrumentum ex duobus componitur vectibus, idem habentibus hypomochlion, connexionem videlicet ipsam, vbi est A.

ΔΙΑ τί τὰ κάρυα ῥᾶδίως κατὰ γυνοισιν αὐτὸ πληγῆς ἐν τοῖς ὀργάνοις ἀποιουσι πρὸς τὸ κατὰ γυνοῖαι αὐτὰ; πολλῆ γὰρ ἀφαιρῆται ἰχὺς ἐκ τῆς φορᾶς καὶ βίας. ἐπὶ δὲ σκληρῶ καὶ βαρῆ στυθλίβων, σταθμὸν μὲν κατὰ ζῆ, ἢ ζυλίω καὶ κούφω τῆ ὀργάνω. ἢ δὲ ὅτι ὅπως ἐπ' αὐφοτέρω θλίβεται ἕπο δύο μοχλῶν τὸ κάρυον, τῆ δὲ μοχλῶ ῥᾶδίως ἀφαιρῆται τὰ βαρῆ; τὸ γὰρ ὀργάνω ἐκ δύο στυκείται μοχλῶν, ἕπομόχλιον ἔχοντων τὸ αὐτὸ, ἧ στυαφίω ἐφ' ἧς τὸ α.*

Leon. ita legisse videtur, ὡς ἔστιν ὁμοίωμα... Sylb.

* ὡς ἔστιν ὁμοίωμα ἐκβεβλημένων, ὡς ὁ κ... ἔστιν ὁμοίωμα ἐκβεβλημένων... ἔστιν ὁμοίωμα ἐκβεβλημένων...

A Quemadmodum igitur fuere diducta secundum extrema motis CD, ipsa FE: sic a parua faciliter potentia conducuntur. Quod igitur cum percussione fecisset pondus, id valentiores illa EC & FD vectes efficiunt.

Κ Ε Φ Α Λ. κ δ.

CAPVT XXIV.

Leon. πρὸς πλάθει.

Qu. πλω α γ, πλω β δ, β α.

ΔΙΑ Πί φερονμένων δύο φορέας ἐν τῷ ῥομβῷ... ἔστιν ὁμοίωμα ἐκβεβλημένων... ἔστιν ὁμοίωμα ἐκβεβλημένων...

C Vr si duo extrema in rhombo puncta duabus ferantur lationibus, haudquaquam aequale utrumque eorum pertransit rectam, sed multo plus alterum? Idem autem est sermo, cur quod super latus fertur, minus pertransit, quam ipsum latus.